

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUZĂU
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA Nr. 82/2026

Sedința publică de la 26 Ianuarie 2026

Completul compus din:
PREȘEDINTE Daniela Bratulea
Grefier Nicoleta Oancea

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul SINDICATUL NAȚIONAL AL POLIȚIȘTILOR FORTUS LEX, cu sediul în București, strada Calea 13 Septembrie, nr. 235, bloc V 3, scara 3, etaj 1, ap.84, sector 5, CIF 22917188 cu sediul procesual ales pentru comunicarea actelor de procedura la Cabinet de avocat Tănăsică Oana în Ploiești, strada Tudor Vladimirescu, nr. 52 A, județul Prahova pentru SINDICATUL NAȚIONAL AL POLIȚIȘTILOR FORTUX LEX, ALBU EMIL VASILE, ALEXANDRU CAMELIA, ALEXANDRU VASILE, ANDREI AMALIA ECATERINA CRISTINA, ANDREI ION, ANGHEL ADRIAN, ANGHEL ADRIAN EDUARD, ANGHEL JENI, ANGHEL LOREDANA, ANTOFI EDUARD DORINEL, APOSTOL MARIUS DANIEL, BACIU EMIL, BAJAN SORIN, BALAȘ VICTOR, BANU ION, BĂDINOIU MARIANA, BĂLAN MIHAELA, BĂLĂNICĂ LUDOVICA, BĂLĂNICĂ VALERIA, BĂNICĂ CONSTANȚA, BELEȚ MARIA, BINDAR LILE, BLADA DAN FLORIN, BLAGA IONEL, BOERU CRISTINEL, BOLBORICIU CONSTANTIN, BORCEA MANUELA VIORICA, BORFA ANDA, BOROVINĂ COCUȚA, BRATU NICOLAE, BRUTARU FLORENTIN, BULEANDRĂ ZENOVIA, BURCIU EMIL, BURLACU DANIEL VIOREL, BURLOIU OCTAVIAN, BUSUIOC CĂTĂLIN, BUZĂIANU IONEL, BUZĂIANU PAULA, BUZEA CONSTANTIN, BUZOIANU IULIAN, CALOFIRA CARMEN, CALOIAN LENUȚA, CAZAN ADRIANA, CĂPRIȚĂ MIHAI, CERNEA MICU, CHIRIAC VILI VASILE, CHIRIC ADRIANA MARIA, CHIRIȚĂ VIOREL, CHIVU ION, CHIVU TRAIAN, CIOBICĂ TITI, COMIȘ MIRELA, COMȘA MIHAI, CONSTANTIN SORIN GABRIEL, CORBU MARIANA, CORMUȘ CARMEN CONSTANȚA, COSTACHE CORNEL, CRĂCIUN ALEXANDRU, CRĂCIUN ELENA, CRĂCIUN FLORIN VALERIU, CREȚU VASILE SEBASTIAN, CRISTEA FLORICA FLORENTINA, CRISTESCU DANIELA, CRISTIAN DORU, CUREA CĂTĂLIN, DAN DUMITRU, DANȚIȘ IONUȚ VIOREL, DASCĂLU GABRIELA MARIANA, DĂNOIU CONSTANTIN, DIACONU CRISTINA, DINESCU VASILE, DINU LUCIAN MARCIANO, DOBRE ANIȘOARA NELUȚA, DOBRE NICOLAE, DOCUZ GHEORGHE, DORNEANU MIRELA MARINELA, DOROBANȚU CORNELIA, DRAGOMIR AUREL, DRAGOMIR MARIAN, DRAGU VALENTINA, DRAMBOCEANU GABRIEL, DRĂGAN PETRE, DRĂGHICI MIRELA NICOLETA, DRĂGOI LUMINIȚA, DRĂGULIN MARIAN, DUMITRAN GEANINA ALINA, DUMITRAȘCU IULIAN, ENACHE GHEORGHE, ENCIU CODRUȚ, ENE EUGENIA, ENE ION, ENE VASILE, FILIP ANDREEA, FRONOIU DUMITRU, GATEA MARIANA, GÂLEA ALINA SOFIA, GÂREA IRINEL, GEAMBAȘU VIOREL ADRIAN, GEORGESCU ADRIANA, GHEORGHE ANA CORNELIA, GHEORGHE GABRIEL VALENTIN, GHERGHINA CONSTANȚA, GHERGHINA CONSTANȚA, GILESCU MIRELA ANI, GLONȚ CLAUDIU, GRECEA DANIELA ZOICA, GRIGORE GABRIEL, GRIGORE MARIA MĂDĂLINA, GRIGORE TITI, GRUIA NICULINA, HANGANU GEORGE LAURENȚIU, HOLEOLEO MOISE, IANCU VICTOR, ILIE LIVIU, ION GEORGETA, IONESCU MIOARA, IONESCU NICOLAIE, IONIȚĂ DOREL GHEORGHE, IONIȚĂ IULIANA, IOSIF VASILICĂ, IOSIV MARIAN, IRIMIA VASILE, IRIMIA VIOLETA, ISPAS ANDREEA, JINGA IONEL, LABĂ GHEORGHE, LABĂU JEAN LAURENȚIU, LAMBRU TRAIAN, LAZĂR

NICOLAE, LĂUDATU BOGDAN, LENȚOIU MARIAN, LUNGU CRISTINA, LUPAȘCU MARIANA, MANEA DENISA NICOLETA, MANEA GEORGETA, MANEA ION, MANEA MIHAELA, MANOLACHE ADRIAN, MANOLE LILIANA, MARCON AURELIAN LAURENȚIU, MARIN CLAUDIU, MARIN CORNEL, MARIN MARCELA, MARIN VASILE MARCEL, MATE RODICA, MATEI IONUȚ, MIHAI FLORICICA ADRIANA, MIHALCEA IULIAN DANIEL, MILOȘ DIANA DELIA, MIRIȚĂ CRISTIAN, MITREA NICOLAE, MOISE MARIAN, MOVILEANU ELENA, MUNTEANU CONSTANTIN, MUȘAT ALEXANDRU, NAGÂȚ EDUARD LIVIU, NAUM EUGEN, NAUM EUGENIA GETA, NECULA ION, NEDELCEU ADRIAN, NEDIANU ADRIANA AURORA, NEGOIȚĂ CORNELIA, NEGOIȚĂ GEORGETA, NEGOIȚĂ VASILICA, NICHÎTELEA SORINEL, NICOLAE MIRCEA, NIȚĂ VICTORAȘ, OANCEA GHEORGHE, OANCEA SIMONA, OLTEANU NINA, ONEL ELENA, ONEL GHEORGHE, OPREA AUREL, OPREA ION, OPREA VALERICA, PAHONȚU CONSTANTIN ARGENTIN, PALALOGA ION, PANAIT ȘTEFAN, PARIȘ MIRELA, PĂDURARU ALEXANDRU PETRE, PĂDURARU MARIAN, PETRE ELENA GABRIELA, PETRE VALENTIN, PETRESCU MIRELA, PETROIU AURELIA, PÎRLITU GHEORGHE, PLĂIAȘU OLIMPIA OLGA, POPA CORNEL, POPA ILIE, POPA MARCELA GEORGETA, POPESCU EUGEN, POPINĂ VALENTINA, POSTELNICU MARIAN, POTERAȘU CECILIA, PRUNĂ ALEXANDRU MIHAI, RĂDUCU MARIAN GABRIEL, RĂDUCANU JENEL, RÎMNICEANU CRISTIAN, ROBE DUMITRA, ROȘCA CHIRIȚĂ, ROȘIORU GHEORGHE, ROȘU LAURENȚIU, ROTARU ION, ROTARU VALERICĂ, ROTEA PETRUȚA, RUDOLOVIC VASILICA, RUSEN MARCEL, SAVA CONSTANTIN, SĂRĂȚEANU PETRE, SĂVULESCU LIVIU ȘTEFAN, SCARLAT ION, SCARLAT SILVIA, SLĂTIEANU IONUȚ, SOARE DUMITRU, SPĂTĂRESCU DANIEL, STANCIU STELUȚA, STĂNESCU MARIUS, STĂNICĂ ELENA, STĂTESCU VALENTIN, STĂTULESCU DANIELA, STOIAN CAMELIA, STOIAN MARIAN, STOICA DUMITRU LAURENȚIU, STOICA FINIȚA, STOICA VALERIU CRISTIAN, STROE FILOFTEIA, STROE ION, ȘERBAN CARMENITA, ȘERBAN LENUȚA, ȘOMOIAG NICULAE, TĂNASE ELENA, TĂNASE MONICA, TÎRLĂ IULIANA, TOADER TEODOR, TRIFAN GEORGEL, TUDOSE CONSTANTIN, TUDOSE CRISTIAN, TUDOSE FLORIAN, TUDOSE VIOREL, TURCULEȚ ELENA, URJAN VASILE, VASILE ADRIAN LAURENȚIU, VASILE TRAIAN, VASILOIU CAMELIUS, VASILE MARIANA MIRELA, VĂDUVA MARCELA MELUȚA, VELCU MIHAELA MIRELA, VLAD NICUȘOR, VOICU MANUELA LETIȚIA, VOINEA FLORIN, ZOTA CONSTANTIN, ZĂBAVĂ GABRIEL, MIHAI MARIN, ȘCHIOPU MADALINA IULIANA, UDREA VASILE, CLINCIU VERONICA, NICOLESCU LUMINIȚA, DRAGHIA MIHAELA, ANDREI MARIA, SIMION NICOLAE, IANCU EMILIEA REBICA, NAUM POMPILIU MATEI (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorii NAUM EUGENIA GETA și NAUM ANDREEA MARIANA, STĂTESCU NETA (decedată în cursul procesului) și continuată de moștenitorii STĂTESCU VALENTIN și STĂTESCU GEORGE, VLAD CONSTANTIN GHEORGHE (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorii VLAD IONICA și VLAD GEORGIANA RALUCA, GEAMBAȘU VIOREL ADRIAN (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorul GEAMBAȘU MARINA IRINA, STĂNESCU GHEORGHE (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorii STĂNESCU MARIOARA și HAȘEGANU MARIA, PANAITESCU IONEL (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorii PANAITESCU VERONICA, BOSTAN LUMINIȚA-CRISTINA, PANAITESCU ALEXANDRU IONUȚ, ZAHEU GHEORGHE ALIN și FILIPOIU STELIAN, în contradictoriu cu pârâții MUNICIPIUL BUZĂU-PRIN PRIMAR, PRIMARUL MUNICIPIULUI BUZĂU, cu sediul în mun. Buzau, Piața Daciei, nr.1, județul Buzau, PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUZĂU, cu sediul în mun. Buzau, Piața Daciei, nr.1, județul Buzau, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZĂU, cu sediul în mun. Buzau, Piața Daciei, nr.1, județul Buzau, TOMA CONSTANTIN, cu sediul în mun. Buzau, Piața Daciei,

nr.1, județul Buzau și intervenientele MATEI OANA-SIMONA, cu domiciliul procesual ales pentru comunicarea actelor de procedura la Cabinet de avocat Tănăsică Oana în Ploiești, strada Tudor Vladimirescu, nr. 52 A, județul Prahova, CURTEA DE CONTURI A ROMANIEI-prin CURTEA DE CONTURI BUZĂU, cu sediul în mun. Buzau, Bulevardul Gării, nr.18, județul Buzău, precum și a cererii conexe formulate de reclamantii ANDREI MARIUS ȘTEFAN, ARGHIR NECULAI, BOLBORICIU CONSTANTIN, CĂPRIȚĂ MIHAI, COMĂNESCU ZENOVIA, COMȘA MIHAI, COSTACHE MĂDĂLIN ADRIAN, CRISTEA ION, DOBRE CONSTANTIN DOBRE NICOLAE, DOROBANȚU CORNELIA, DUMITRU NICOLAE, ENE ION, IORDĂCHESCU EMIL MARIUS, JINGA IONEL, MIHALCEA IULIAN DANIEL, NEDELCU ADRIAN, NICOLAE MIRCEA, PASCU PETRE, PETRACHE IULIANA, STEGARU MARCEL, TURCULEȚ ELENA, VASILE TRAIAN, BALAȘ VASILE CIPRIAN, DRAGOMIRESCU (MEDIANU) ADRIANA, DRAGOMIR AUREL, FRICOSU ELENA, IONIȚĂ DOREL GHEORGHE, GLONȚ CLAUDIU, IONIȚĂ GHEORGHE, IOSIF VASILICĂ, OANCEA SIMONA, RĂDUCANU JENEL, SĂRARU GHEORGHE, TOADER LEONAR, ZOTA ADRIAN GRIGORE și ZĂBAVĂ GABRIEL, toți cu domiciliul procesual ales la Cabinet Avocat Bădulescu Dorin din mun. Buzău str. Popa Tun, nr.5, ap.1-2, județul Buzău, în contradictoriu cu pârâțul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZĂU, având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din data de 08.12.2025, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, când, din lipsă de timp pentru deliberare, s-a amânat pronunțarea pentru datele de 18.12.2025, 30.12.2025, 13.01.2026 și respectiv 26.01.2026, iar în urma deliberării a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin *cererea de chemare în judecată* înregistrată la data de 16.12.20216, sub nr.2933/114/2016, reclamantul SINDICATUL NATIONAL AL POLITISTILOR FORTUS LEX, în nume propriu și în numele membrilor de sindicat menționați în tabelul anexat, în contradictoriu cu pârâții MUNICIPIUL BUZĂU, prin Primar, PRIMARUL MUNICIPIULUI BUZĂU, PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUZAU, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZAU și TOMA CONSTANTIN - Primarul Municipiului Buzău au solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună: anularea Hotărârii Consiliului Local Buzău nr.193/18.10.2016, a actelor ce au stat la baza emiterii acesteia (inclusiv organigrama aprobată) prin care s-a aprobat noua organigrama a Primăriei Municipiului Buzău, ceea ce conduce la concedierea reclamantilor (peste 300 de polițiști din cadrul Politiei Locale Buzău), a adresei răspuns la plângerea prealabila emisă de Municipiul Buzău, a adresei răspuns la plângerea prealabila emisă de Consiliul Local al Municipiului Buzău, precum și a tuturor actelor subsecvente; în conformitate cu dispozițiile art. 16 din Legea nr. 554/2004 obligarea în solidar a instituțiilor publice mai sus menționate împreună cu pârâțul Primarul TOMA CONSTANTIN (cel care a inițiat proiectul de hotărâre și a întocmit expunerea de motive, acesta fiind persoana care a determinat în mod efectiv consilierii locali să voteze pentru adoptarea acesteia, prin inducerea lor în eroare, sau prin exercitarea influenței politice asupra acestora) la plata de despăgubiri - daune morale în cuantum de 2500 lei pentru fiecare petent persoana fizica.

Pe cale de excepție, în conformitate cu dispozițiile art. 4 din Legea 554/2004, art. 178 C.proc.civ, 1247 și urm. Cod civil, reclamantii au invocat nelegalitatea și nulitatea absolută a transformării polițiștilor locali în personal contractual și în temeiul art. 18 alin. 2 din Legea 554/2004 să se dispună anularea acestei operațiuni administrative (despre care nu cunosc dacă este materializată într-un act scris deoarece au solicitat să se comunice acest aspect însă

nu au primit răspuns) mai exact operațiunea de trecere a acestora la personal contractual, aceasta fiind total nelegală.

În temeiul art. 4 alin. 3 din Legea 554/2004, dacă se va dovedi ca trecerea la personal contractual este un act administrativ și nu o operațiune administrativă să se constate nelegalitatea acestuia. În temeiul art. 453 N.C.proc.civ., să se dispună obligarea parașilor la plata cheltuielilor de judecată ocazionate cu prezentul dosar.

În fapt, au arătat că prin HCL nr.193/18.10.2016, în mod nelegal, a fost modificată organigrama Primăriei Municipiului Buzău, noua organigramă prevăzând un număr total de 138 de funcții publice, ceea ce implică concedierea nelegală a peste 300 de polițiști din cadrul Poliției Locale Buzău.

Astfel cum rezulta din Preambulul HCL, la baza acestor măsuri a stat expunerea de motive a actualului Primar al Municipiului Buzău, Toma Constantin. Din câte cunosc, fiind de notorietate în Municipiul Buzău situația celor peste 300 de angajați ai Poliției Locale, existând numeroase sesizări în presa locală cu privire la neregulile constatate, după cum s-a reținut în articolele de presă publicate, Primarul a pornit aceste demersuri întrucât dorește să externalizeze către firme de pază private serviciile de pază a unităților de învățământ sau altor instituții cărora li se asigură paza până acum de Poliția Locală.

Deși acesta a susținut în cauza ce avea ca obiect suspendarea conform art. 14 din Legea 554/2004 că a luat această decizie urmare a Raportului de audit financiar întocmit de Camera de Conturi la data de 18.07.2016, acest aspect nu crede că este real întrucât nu este invocat în cuprinsul HCL.

În al doilea rând, a arătat că primarul nu a înțeles să conteste Raportul Curții de Conturi, deși era obligația lui și parte din perioada verificată a vizat și perioada începutului de mandat a dansului, cu atât mai mult cu cât fostul primar a transmis către Primăria Municipiului Buzău punct de vedere cu privire la cele reținute prin care a învederat neregulile reținute de organele de control și respectarea în același timp a dispozițiilor legale de către instituția verificată. Cu toate acestea primarul nu a înțeles să conteste Raportul Curții de Conturi și nici decizia emisă în baza acestuia, însușindu-și-le în totalitate, interesul acestuia fiind în mod evident cu totul altul (de a favoriza firme private de pază care l-au susținut în campanie).

Astfel, în Raportul de audit financiar al Camerei de Conturi Buzău s-a reținut că în anul 2015 entitatea nu ar fi respectat prevederile legale privind stabilirea numărului maxim de posturi ce pot fi încadrate la UATM Buzău. În acest sens, Consiliul Local al Municipiului Buzău ar fi aprobat, la propunerea inițiatorului primarul de atunci Constantin Boșcodeală, organigrama și statul de funcții cu un număr de personal supradimensionat, contrar prevederilor legale. Prin același raport s-a apreciat că entitatea putea avea un număr maxim de 138 de posturi pentru serviciul public de poliție locală, respectiv 1 post la 1.000 de locuitori, în timp ce numărul existent era mult mai mare, respectiv la data de 31.12.2014 - 465 de polițiști locali, iar la data de 31.12.2015 - 461 de polițiști locali. S-a concluzionat că prin depășirea numărului maxim de personal cu 323 angajați ai poliției locale în anul 2015, au fost efectuate cheltuieli nelegale din bugetul local care au produs un prejudiciu în suma totală de 11.277.674,60 lei. Și în anii anteriori au existat controale de la Curtea de Conturi care nu au constatat că organigramele anterioare ar cuprinde posturi în plus, deși era vorba de aceeași angajați.

Modificarea organigramei este o măsură abuzivă realizată la solicitarea actualului Primar pentru a înlocui personalul poliției locale cu firmele private de pază dorite de dansul în condițiile în care deja s-au reziliat contractele cu unitățile de învățământ și s-au încheiat contracte cu firmele private de pază, fără nici o procedură de achiziție urmată potrivit legii.

În plus, prin această organigramă se desființează peste 300 de posturi, dar apar peste 100 de posturi noi. Interesant este și că HCL Buzău nr. 193/18.10.2016 care stabilește noua organigramă ce duce la concedierea abuzivă a fost aprobată și votată de către aceiași consilieri locali care în anii anteriori au aprobat și votat organigramă în baza căreia au fost menținuți ca angajați polițiștii locali care acum își vor pierde locul de muncă.

Nu în ultimul rând, Primăria Municipiului Buzău a demarat procedurile de organizare de examene pentru ocuparea unor posturi contractuale vacante. În acest sens, potrivit Anunțului nr. 24783/04.11.2016 Primăria Municipiului Buzău a organizat examen în data de 24.11.2016 în vederea ocupării unor posturi contractuale vacante din cadrul Compartimentului Monitorizare și Paza din aparatul de specialitate al Primarului Municipiului Buzău. În acest sens fiind organizat concurs pentru 13 posturi libere de referent.

Deși la Monitorizare și Paza erau angajate mai multe persoane, cu toate acestea Primăria a emis anunț privind organizarea concursului pentru ocuparea de posturi vacante la același compartiment, contrar dispozițiilor legale, pe care l-au contestat. Anexează dovezi în acest sens. Întreaga procedura a organizării acestui concurs este lovita de nulitate și, deși au solicitat inclusiv suspendarea organizării examenului, cât și anularea în întregime a procedurii, intimații nu au dat curs acestora și nici nu au primit niciun răspuns cu privire la cele sesizate.

HCL este nemotivată - aspectele invocate de intimați în răspunsul la procedura prealabilă nu au fost avute în vedere la emiterea actului contestat și, pe cale de consecință, nu pot fi primite, solicită înlăturarea acestora. După cum rezulta din chiar preambulul și conținutul HCL, aceasta nu conține nici o motivare, de altfel nici măcar în expunerea de motive nu se regăsește vreunul din motivele invocate de intimați.

Nemotivarea constituie unul dintre motivele de nelegalitate ale actului contestat. După cum a reținut și instanța de judecată prin Sentința nr. 754/25.11.2016 care a admis cererea de suspendare a HCL Buzău nr. 193/2016, fiind un act administrativ cu caracter individual, HCL trebuia să conțină o motivare a măsurilor adoptate.

Motivarea reprezintă o obligație generală, constituțională, aplicabilă oricărui act administrativ. Este o condiție de legalitate externă a actului, care face obiectul unei aprecieri în concreto, după natura acestuia și contextul adoptării sale. Obiectivul său este prezentarea într-un mod clar și neechivoc a raționamentului instituției emitente.

Motivarea urmărește o dublă finalitate. În primul rând, îndeplinește o funcție de transparență a procedurilor administrative, astfel încât se permite cetățenilor să verifice temeinicia actului administrativ, iar în al doilea rând permite judecătorului să exercite un control asupra elementelor de fapt și de drept care au servit drept bază de exercitare a puterii de apreciere. Motivarea trebuie realizată suficient de detaliat, în cazul de față prin indicarea motivelor pentru care autoritatea emitentă a ajuns la concluzia necesității reducerii considerabile a numărului de posturi.

Motivarea trebuie să fie efectivă. Așadar, motivarea este o formalitate substanțială a cărei absență sau insuficiență antrenează anularea actului, după cum în mod corect a reținut și instanța de judecată în procedura de suspendare. De altfel, a considerat că este evident că motivarea măsurii modificării organigramei din anul 2016, la numai șase luni după adoptarea acesteia, este inexistentă.

A invocat jurisprudența Curții de Justiție de la Luxembourg (cazul C-367/1995) și Cartea socială europeană revizuită prin art. 24 lit. a.

Au invocat că adoptarea HCL Buzău nr. 193/18.10.2016 s-a realizat cu nerespectarea procedurilor și dispozițiilor art. 44 alin. I din Legea nr. 215/2001, apreciind că norma legală invocată are caracter imperativ și nu se poate deroga de la aceasta or, în cazul de față, nu exista un astfel de raport, nefiind astfel asigurată o informare completă a consilierilor cu privire la problemele ce urmau a fi dezbătute în organul colegial, deși existau comisii de specialitate. Inclusiv instanța de judecată prin Sentința nr. 754/25.11.2016 a constatat că această procedură administrativă nu a fost urmată, neexistând astfel posibilitatea verificării oportunității luării măsurii de modificare a organigramei, care ține de natura unei inițiative.

Raportul Comisiei de specialitate a Consiliului Local trebuie întocmit înaintea proiectului de HCL și nu trebuie confundat cu Raportul Compartimentului de Specialitate – Resurse Umane care se întocmește după ce există un proiect de hotărâre, întocmirea tuturor acestor acte reprezentând o garanție importantă pentru asigurarea legalității hotărârilor adoptate de consiliile locale.

În cazul de față, dezbaterile și adoptarea HCL s-a fundamentat exclusiv pe expunerea de motive a primarului și un raport al serviciului resurse umane, care NU MOTIVEAZĂ ÎN NICI UN FEL REDUCEREA CONSIDERABILĂ A NUMĂRULUI DE PERSONAL. Raportul compartimentului resurse umane este întocmit în mod formal, nemotivat în nici un fel, din conținutul acestuia nerezultând argumentele care să justifice o măsură atât de drastică, ceea ce atrage nelegalitatea atât a procedurii de adoptare a HCL, cât și a însăși acesteia, cu atât mai mult cu cât nu s-a urmat procedura de adoptare a hotărârii în privința succesiunii operațiunilor de examinare a legalității proiectului de modificare a organigramei, încălcându-se prevederile art. 44 din Legea nr. 215/2001.

Organigrama putea fi modificată fără a se proceda la concedierea în masă a celor peste 300 de polițiști locali.

Astfel, în noua organigramă sunt prevăzute 2 compartimente: sub aparatul de specialitate al Primarului — Monitorizare și Paza — 24 posturi; sub Poliția Locală — 138 de posturi.

Decizia Curții de Conturi invocată ca și motiv de către intimăți nu prevede la măsuri concedierea celor peste 300 de polițiști locali personal contractual al Primăriei, ci le-a fost pus în vedere să ia toate măsurile necesare pentru încadrarea în numărul maxim de posturi prevăzut de lege atât pentru poliția locală, cât și pentru aparatul primăriei, în conformitate cu OUG nr. 63/2010 — pag. 7 din Decizie (astfel în ipoteza necesității reorganizării personalului se putea introduce parte din angajații din Direcția Poliție Locală în direcția monitorizare și pază).

Și anterior a existat Direcția de Poliție Locală care făcea parte din aparatul de specialitate al Primarului — potrivit Regulamentului de organizare și funcționare al aparatului de specialitate al primarului municipiului Buzău — pag. 5 și 74 și urm. din Regulamentul depus chiar de intimăți, care cuprindea Serviciul Dispecerat și Monitorizare.

În Organigrama pentru anul 2016 care era deja aprobată prin HCL nr. 77/28.04.2016 Direcția Poliția Locală avea 333 posturi pentru Serviciul Paza Bunuri și Valori, iar 24 pentru Dispecerat și Monitorizare. De asemenea, nr. total de posturi aprobat pentru 2016 pentru aparatul de specialitate al Primarului era de 799, total în concordanță cu dispozițiile legale. Pe cale de consecință, dacă nu ar fi existat interesele personale ale Domnului Primar de a introduce firmele de pază ale dăminei, organigrama putea fi modificată fără a se proceda la concedierea în masă a reclamantilor.

Potrivit noii organigrame Serviciul de Monitorizare a trecut în subordinea aparatului de specialitate al Primarului, la fel se putea face și cu Serviciul de Paza, pentru că nu s-ar fi depășit numărul maxim aprobat de 799 posturi, potrivit HCL nr. 77/28.04.2016, iar Direcția Poliție Locală ar fi rămas cu numărul de 138 de posturi.

Toate aceste aspecte trebuiau negociate cu Sindicatele și cu siguranța s-ar fi găsit o soluție care să respecte drepturile tuturor părților implicate.

Nici dacă instituția angajatoare ar fi fost o persoană juridică de drept privat tot nu s-ar fi efectuat concedierea a peste 300 de angajați cu atâtă lejeritate, fără a se efectua măcar minime negocieri.

În plus, inclusiv Camera de Conturi Buzău prin Adresa Răspuns nr. 2076/21.11.2016 atrage atenția asupra răspunderii pe care o poartă UATM Buzău pentru interesul personal al domnului Primar este evident, în favoarea susținerilor fiind inclusiv Procesul verbal al ședinței extraordinare a Consiliului Local Buzău din 18.10.2016. Dintre toți consilierii prezenți, doar trei consilieri locali au fost interesați de soarta polițiștilor locali. S-au făcut inclusiv propuneri, toate fiind ignorate de către primar. Una dintre propuneri a fost în sensul ca personalul de pază să fie preluat de către S.C. URBIS SERV S.R.L., apreciindu-se că astfel ar fi fost cheltuieli mult mai mici, iar alta propunere a vizat înființarea unei Direcții de Paza și Protecție pentru unitățile de învățământ și aceștia să fie încadrați în această direcție - pag. 9 din Procesul — verbal al ședinței.

În plus, s-a recunoscut greșeala instituțiilor pentru necontestarea Deciziei Curții de Conturi — pag. 10 din Procesul - verbal al ședinței.

Nu în ultimul rând, un alt treilea consilier — pag. 11 din Procesul — verbal, a sesizat lipsa justificărilor privind noua organigrama solicitând calculul în legătura cu sumele care sunt economisite. A solicitat, de asemenea, un răspuns în sensul în care s-ar fi încercat în vreun fel sau altul a se sprijini organizarea în afara statului de funcții și organigramei Primăriei acestor oameni, în așa fel încât cei care asigură la acest moment paza în școli și instituții să se organizeze și cu acordul instituțiilor și școlilor respective să rămână în continuare în posturile pe care deja le ocupa. De asemenea, s-a solicitat un răspuns și cu privire la proiectul de buget pe anul 2017, dacă sumele alocate pentru instituții ar fi cu mult diminuate față de cheltuielile care se fac în prezent cu polițiștii locali.

Toate aceste solicitări și întrebări ale consilierilor locali au rămas fără răspuns din partea primarului, pe acesta interesându-l doar faptul că se afla în capitalism - pag. 12 din procesul - verbal.

Organigrama nu este însoțită de avizele legale ale comisiile de specialitate și ale Prefectului Buzău. Deși se menționează în preambulul hotărârii că aceasta are la baza aceste acte, ele lipsesc cu desăvârșire sau prevăd lucruri diferite de cele reținute în organigrama aprobată.

Astfel, deși au solicitat să li se comunice avizele comisiilor de specialitate, nici până în prezent nu le-au primit, iar în cadrul cererii de suspendare reprezentantul instituției a susținut că nu există. Referitor la avizul Prefectului, acesta este pentru o organigrama cu un număr de 812 posturi, iar nu pentru o reducere la 497 posturi.

Organigrama nu este însoțită de avizarea ANFP decât raportat la 2 funcții publice care se transformă, respectiv din insp protecție civ - clasa III sup în referent clasa III sup, și din insp. protecție civ. cl I, princ în inspector clasa I principal, deși aceasta trebuia raportată și la posturile supuse reducerii chiar dacă sunt contractuale, invocând dispozițiile art.107 și art.111 din Legea 188/1999.

Reclamantul a arătat că majoritatea petenților pe care îi reprezintă au funcția de referent, aceasta fiind o funcție publică. Modul în care au ajuns personal contractual este o nebuloasă inclusiv pentru ANFP care în adresa nr. 56483/2016 arată că nu cunoaște cum s-a făcut trecerea acestora din funcționari publici în personal contractual întrucât agenția nu a autorizat o astfel de modificare.

Trecerea acestora din funcționari publici în personal contractual este lovita de nulitate absolută și este nelegală. Faptul că avizul ANFP era obligatoriu rezultă din art. 107 mai sus menționat. Astfel, avizul prealabil este obligatoriu, or, în speța de față, lipsește cu desăvârșire.

A invocat nulitatea absolută precum și excepția de nelegalitate a transformării reclamanților în personal contractual pentru lipsa unei dispoziții legale care să prevadă această posibilitate și lipsa avizului ANFP, nulitate asupra căreia înțelege să insiste întrucât apreciază că acest act sta la baza nelegalității HCL contestata, invocând dispozițiile art. 178 NCPC, art. 1246 C.civ., art. 1247 C.civ.

Reclamanții au susținut că dispoziția legală încălcată de pârâtă este o dispoziție obligatorie, menită să asigure interesul general al unei categorii sociale, cea a funcționarilor publici, și a legalității măsurilor luate în cadrul instituțiilor publice, personalul acestora având statut special. Față de nerespectarea prevederilor art. 107 din Legea 188/1999, care rezultă fără putință de tăgadă din adresa ANFP, rezultă că trecerea de la funcționar public la personal contractual este lovita de nulitate absolută, iar orice act ulterior de reducere a posturilor fără avizul ANFP este la fel lovită de nulitate absolută.

Reclamanții au redat conținutul adresei nr.56483/2016 ANFP și au arătat că le erau aplicabile dispozițiile Legii nr. 188/1999, care deși în articolul 6 exclude de la aplicarea generală a legii personalul contractual de pază, raportat la situația de fapt, la încadrarea acestora în postul de referent care este eminent o funcție publică și având în vedere și articolul 111 din Lege, care derogă de la articolul 6, aceasta devine pe deplin aplicabilă, mai ales în privința necesității avizării ANFP.

În expunerea de motive s-a arătat că s-a aprobat un număr de 812 posturi care se reduce cu 10 posturi și s-ar fi ajuns la 802 posturi, astfel încât nu au înțeles matematica instituțiilor, pentru care $812 - 10 = 497$.

Un alt motiv de nelegalitate consta în aceea că nu s-au respectat etapele reorganizării unei instituții publice, nu s-a votat și aprobat reorganizarea.

Astfel, prin modalitatea de a aproba direct organigrama modificată s-au încălcat drepturile și obligațiile stabilite de lege în sarcina tuturor entităților implicate în acest proces.

În actul HCL contestat nu se aprobă reorganizarea instituției publice, cu atât mai puțin nu se menționează factorii care au condus la necesitatea reorganizării instituției.

În HCL contestată se aprobă doar numărul de posturi și organigrama fără a se aproba reorganizarea instituției, fără a se arăta motivele determinante pentru aceste măsuri.

Stabilirea noii organigrame cu nr. total de posturi în funcție de necesitățile obiective și stabilirea serviciilor, birourilor și compartimentelor funcționale.

A mai arătat că în cuprinsul aprobării organigramei nu se menționează în nici un mod de ce se justifică această organigramă, de ce se justifică un număr de 497 de posturi și nu altfel, de ce se procedează la desființarea a peste 300 de posturi.

Modalitatea aleasă conduce la crearea de confuzie, atât la nivelul instituției, cât și la nivelul comunității, nici o persoană neputând să înțeleagă de ce această hotărâre a fost necesară și justificată.

Numărul de posturi pe care instituția îl avea maxim admis potrivit legii era de aproape 800 de persoane, astfel încât măsura nu se poate justifica pe reducerea cheltuielilor bugetare.

Reclamanții au invocat dispozițiile art.21 din OUG 57/2015 pentru salarizarea personalului aferentă anului 2016 și prevederile OUG 63/2010, arătând că pentru plaja de la 100.000 - 200.000 de locuitori, unde apreciază că se încadrează Buzăul numărul maxim de posturi este de 699. La acesta se adaugă pentru serviciul Poliție locală încă 1 post la 1000 de locuitori. Conform art. 3 OUG 63/2010 modificată prin Legea nr.13/2011.

Prin urmare, în baza acestei legi, reclamanții au apreciat că numai Serviciul Poliție Locală poate avea în plus acest număr de angajați, acesta fiind un beneficiu al legii și nu o limitare a numărului de angajați menționați la punctele anterioare, ci o adăugare.

Instituția publică nu depășise numărul de posturi admis conform legii. În orice caz, în hotărârea contestată nu se face vorbire în nici un mod de calculul prevăzut în lege, de numărul de locuitori ai Municipiului Buzău, etc., practic poate doar să presupună ce s-a avut în vedere la luarea acestei hotărâri.

Criteriul financiar este favorabil menținerii angajaților în condițiile în care salariile persoanelor disponibilizate erau asigurate din surse proprii, respectiv din contractele pe care Poliția Locală le avea încheiate cu unități de învățământ și alte entități. Prin reducerea numărului de personal pentru activitățile de pază nu se creează o reducere de cheltuială bugetară, ci direcționarea sumelor bugetare către firme de pază din camarila primarului și obținerea de către acestea de profit în dauna comunității locale.

Imediat după adoptarea HCL, Primarul Orașului Buzău a emis notificări de reziliere a contractelor de pază pe care le avea încheiate cu diverse unități, cauzând astfel un prejudiciu bugetului local, prin lipsirea acestuia de încasările ce erau preconizate în baza acestor contracte de prestări servicii.

Nu s-a procedat la efectuarea unei analize economico - financiare care să justifice în vreun mod această măsură de redirecționare a banului localității către terțe societăți ce aparțin Primarului sau membrilor din anturajul acestuia.

A precizat că, de exemplu, toate unitățile de învățământ care aveau contract încheiat de pază doresc continuarea acestuia cu Poliția Locală și nu cu o firmă privată care nu poate să asigure niciodată aceleași servicii, seriozitate și impact.

Practic, prin angajarea unor firme de pază, Primăria va cheltui de la bugetul local sume mult mai mari decât în prezent, la care se mai adaugă și faptul că în prezent polițiștii locali aduc bani la buget întrucât aceștia, în ultima instanță, acolo unde a fost cazul, au încheiat procese — verbale de contravenție prin care au aplicat amenzi contravenționale,

acestea aducând venituri în plus la bugetul local, ceea ce angajatul firmei de paza nu are competența.

Premergător adoptării HCL trebuia efectuat și un raport de specialitate privind costurile cu personalul contractual și cele cu firmele de paza și verificat în acest sens în ce măsură costurile cu personalul sunt mai mari, mai mici sau egale cu costurile cu firmele de paza, întrucât trebuie să existe o justificare pentru emiterea acestei hotărâri.

În plus, pentru fiecare angajat contractual polițist local nu Primăria plătește salariul, ci practic acesta își primește salariul lunar de la unitățile de învățământ. Astfel, există un întreg circuit al banilor, respectiv Consiliul Județean aproba bugetul și alocă bani pentru Unitățile Școlare, care încheie contracte cu Poliția Locală și achită contravaloarea serviciilor de paza, prin urmare polițiștii locali se autofinanțează. La sfârșitul fiecărei luni, Primăria facturează și încasează banii de la fiecare unitate de învățământ. La rândul său, Primăria plătește salariile polițiștilor locali angajați ai Primăriei cu contract de muncă care asigură paza, ordinea și liniștea publică în unitățile de învățământ. Deci, banii pentru Poliția Locală nu sunt de la Primărie, ci de la unitățile de învățământ. Banii pleacă de la Consiliul Județean și se întorc la Primărie, în timp ce, dacă se angajează firme de paza, banii nu mai ajung la bugetul local, ci în sectorul privat. La acestea se adaugă și faptul că firmele de paza sunt plătitoare de TVA, deci cheltuielile aferente cresc cu încă 20% peste sumele alocate.

La sumele care vor fi plătite firmelor de paza, se mai adaugă și alte cheltuieli, spre exemplu plata pentru factorul de risc, care în cazul firmelor de paza este de aprox. 8 euro/m.p. din suprafața pentru care se asigură paza (un liceu ajunge și la 2 ha suprafață). Pe cale de consecință, în nici o variantă cheltuielile prin angajarea de firme de paza în locul polițiștilor locali nu se vor reduce, ci din contra, bugetul local va fi prejudiciat și implicit cetățenii Municipiului Buzău.

Având în vedere că instituția publică pârâtă i-a considerat personal contractual, trebuiau să aplice Codul Muncii, or, dispozițiile din Codul Muncii nu au fost respectate. În mod evident, situația petenților este un real caz social. În cauză este vorba despre concediere colectivă și se aplică dispozițiile Codului Muncii în conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. 2 din Legea nr. 155/2010.

În acest sens, reclamantul susține că nu au fost respectate nici una dintre dispozițiile din Codul Muncii.

Potrivit dispozițiilor Codului Muncii, desființarea unui post astfel încât să conducă la încetarea contractului de muncă trebuie să aibă justificare, să fie efectivă și să aibă o cauză reală și serioasă potrivit art. 62 alin. 2 Codul Muncii.

Celui al cărui post este desființat trebuie să i se ofere un post asemănător și doar în situația în care se refuză de către salariat, ceea ce nu este cazul, să se angajeze alte persoane pe postul oferit fostului salariat. În plus, art. 74 Codul Muncii arată că nu pot fi reluate activitățile aferente posturilor desființate cu alți salariați. Ori, paza în unitățile de învățământ nu se desființează.

De asemenea, s-au încălcat și dispozițiile legii privind dialogul social, neefectuându-se procedura premergătoare a consultării potrivit art. 69 și urm. Codul Muncii.

Având în vedere că HCL Buzău contestată se aplică începând cu data de 01.11.2016 nu a fost respectat termenul de 2 luni al notificării prevăzut în art. 70 Codul Muncii și nici celelalte dispoziții ulterioare.

Nu s-au respectat dispozițiile referitoare la procedura concedierii colective.

De altfel, incidența dispozițiilor legale invocate de reclamant și nerespectarea acestora de către intimat a fost constatată și de către instanța de judecată prin Sentința nr. 754/25.11.2016. În acest sens, s-a reținut că eventualele măsuri de concediere colectivă nu pot fi dispuse de către angajatorul public numai în virtutea propriei voințe și a propriului act de decizie. Din contra, măsurile de concediere colectivă în privința personalului din instituțiile și autoritățile publice al cărui raport de muncă izvorăște în temeiul unui contract individual de muncă se vor putea face doar în baza unor reglementări primare speciale, care vor cuprinde și

masuri de acompaniere corespunzătoare, de natura sa nu discrimineze aceasta categorie de salariați fata de salariații din mediul privat.

După demararea formalităților privind contestarea HCL, au purtat o vasta corespondență cu UAT Buzău — Primăria Municipiului Buzău, si, implicit cu Primarul Municipiului Buzău, evident sub forma unui monolog.

În acest sens, în primul rând au solicitat sa se comunice actele care au stat la baza adoptării HCL, astfel cum sunt acestea menționate în preambul. Prin adresa nr. 309CLM/04.11.2016 au fost comunicate parțial aceste înscrisuri.

De asemenea, având în vedere motivația lacunara si ambigua din preambulul HCL, cat si Expunerea de motive si Referatul care stau la baza adoptării HCL, au solicitat instituțiilor intimate să comunice în baza căror înscrisuri si a cărei argumentații au apreciat ca asigurarea calității serviciilor publice oferite locuitorilor comunității trebuie realizata prin concedierea colectiva a peste 300 de polițiști locali.

De asemenea, au solicitat sa se comunice în baza căror înscrisuri si a cărei argumentații s-a apreciat ca modificarea structurii de funcții publice, modificarea calității unor posturi, transformarea unor funcții publice vacante în funcții publice cu alte denumiri sau în funcții publice de nivel inferior ori superior si încadrarea în cheltuielile de personal aprobate prin bugetul general al municipiului Buzău pentru anul 2016 conduc la asigurarea calității serviciilor publice oferite locuitorilor comunității.

Au solicitat să se comunice și vechea organigrama, cât și criteriile care sunt avute în vedere la stabilirea și departajarea personalului contractual din cadrul Politiei Locale care rămâne salariat de cealaltă categorie asupra căreia se răsfrâng masurile de concediere colectiva, respectiv cei peste 300 de polițiști locali, cu atât mai mult cat măsura concedierii se aplica si persoanelor care se afla în prezent în concediu creștere copil, contrar dispozițiilor art. 60 din Codul Muncii.

În plus, având în vedere argumentele invocate în cuprinsul Raportului la proiectul de hotărâre privind aprobarea organigramei nr. 20140/2016, au solicitat înscrisurile care constituie autoevaluarea despre care se vorbește în Raportul mai susmenționat.

Toate aceste solicitări au rămas fără răspuns pana la data prezentei.

Având îndoieli cu privire la exactitatea informațiilor ce le-ar fi fost oferite de către instituțiile intimate, s-au adresat și Administrației Naționale a Funcționarilor Publici, ocazie cu care prin Adresa Răspuns nr. ANFP 56483/2016 au aflat că avizul nr.51815/50971/49009/2016 acordat de aceasta a vizat doar 2 funcții de funcționari publici, nicidecum personalul contractual din cadrul Primăriei Buzău – Departamentul Poliției Locale.

Potrivit aceluiași răspuns primit de la ANFP, la data dispunerii masurilor, prin dispoziție a Primarului Municipiului Buzău, referitoare la modificarea calității posturilor prin transformarea funcțiilor publice, nu mai erau în vigoare prevederile care permiteau astfel de modificări, fiind abrogate prin Legea nr. 140/2010 pentru modificarea si completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici în 11.07.2010.

A arătat că ANFP nu deține nici documentația prin care s-a dispus transformarea calității funcțiilor publice în posturi contractuale și că, încă de la început, transformarea polițiștilor locali din funcționari publici în personal contractual s-a realizat cu încălcarea dispozițiilor legale de către instituțiile intimate.

A mai arătat că Primarul municipiului Buzău a indus în eroare consilierii locali, cărora le-a supus spre adoptare o Hotărâre pentru care le-a prezentat ca fiind favorabile avizele instituțiilor de specialitate. În realitate, situația de fapt este cu totul alta, pentru personalul contractual nu a existat niciodată aviz și tot mecanismul adoptării acestei HCL a avut la baza faptele de înșelăciune ale domnului Primar care a prezentat consilierilor locali o situație total denaturată, ce i-a făcut să voteze favorabil o HCL ale cărei consecințe sunt dezastruoase, lăsând pe drumuri peste 300 de cetățeni ai municipiului.

Nu este de neglijat nici faptul că, încă de la adoptarea acestei HCL și, ulterior, prin toate acțiunile întreprinse, instituțiile intimate nu au făcut altceva decât sa continue seria de ilegalități, totul culminând cu Adresa nr. 23990/243/04.11.2016 prin care s-a învederat ca

abia după concedierea colectiva vor demara procedurile legale aferente Contractului Colectiv de Muncă. Deși le-au comunicat ca modalitatea aleasa în sensul de a începe negocierile după concedierea colectiva este nelegala și prin acest mod nu fac altceva decât sa îngreșească drepturile personalului contractual, să îi lipsească pe angajații supuși concedierii colective de drepturile acestora de care ar fi beneficiat în situația în care ar fi existat încheiat Contract colectiv de munca, toate sesizările formulate au rămas fără răspuns, abuzurile Primarului continuând neîngrădit.

Le-au reamintit, că dacă angajații supuși concedierii colective sunt personal contractual, li se aplică dispozițiile Codului Muncii, astfel încât încetarea contractului individual de munca, prin oricare din formele sale, nu se poate realiza decât în condițiile Codului Muncii, cat si faptul ca nu au respectat nici una dintre dispozițiile prevăzute la art. 69 si urm. din Codul Muncii, neavând nici măcar minima intenție de a realiza, cel puțin anterior demarării procedurilor de concediere, consultări cu sindicatul sau cu reprezentanții salariaților în cauza.

În acest sens, au formulat inclusiv cerere de suspendare a procedurii concedierii colective pana la încheierea Contractului Colectiv de Munca si pana la soluționarea definitiva a litigiului având ca obiect anularea HCL Buzău nr. 193/2016.

Nu în ultimul rând, au învederat că au formulat inclusiv contestație împotriva Deciziei Curții de Conturi care încă nu a fost soluționată. Prin răspunsul la plângerea prealabila, susțin intimații ca se justifica masurile luate întrucât prin Decizia Curții de Conturi, nu s-a respectat proporția privind 1 polițist local la 1000 de locuitori și că deciziile Curții de Conturi sunt definitive și executorii.

Nici aceasta susținere nu are vreun corespondent în dispozițiile legale aplicabile în cauza, în condițiile în care prin Adresa nr. 1075/03.11.2016 au învederat ca împotriva Deciziei nr.21/18.08.2016 a Curții de Conturi - Camera de Conturi Buzău au formulat contestație administrativa potrivit art. 204 din Regulamentul anexa la HG nr. 155/2014.

Având în vedere că potrivit art. 210 din Regulamentul anexă la HG nr. 155/2014, contestația suspendă obligația executării deciziei pana soluționarea ei de către comisia de soluționare a contestațiilor, se suspenda de drept și masurile dispuse prin HCL Buzău nr. 193/2016, precum si toate celelalte masuri si demersuri întreprinse de instituțiile intimate în aplicarea acesteia, inclusiv măsurile care conduc la concedierea abuzivă si nelegala a celor peste 300 de polițiști locali.

La toate aceste cereri intimații ori nu au răspuns ori au formulat răspunsuri evazive, fără nici o fundamentare în drept, în conformitate cu legislația aplicabila.

Motivul invocat constând în asigurarea calității serviciilor publice, ce se regăsește în preambulul HCL, este doar un pretext fără nici un fundament obiectiv si este contrazis adresele anexă și nu poate subzista în condițiile în care toate unitățile de învățământ sunt mulțumite de serviciile prestate de către Politia Locala si nu doresc firme private de paza. Polițistul este cel care asigură liniștea și ordinea publică, are o prestanță în fața cetățeanului, reprezintă o instituție publică și are și rol de combatere și prevenție, fiind inclusiv și agent constatatator, activități pe care un angajat al unei firme de pază nu le poate desfășura. Este deci în beneficiul cetățenilor menținerea Politiei Locale în unitățile de învățământ, iar interesul public trebuie să primeze în fața interesului privat, chiar și al domnului primar.

Sunt angajați anterior anului 2000, iar până în prezent nu s-a ivit necesitatea reorganizării instituției și desființării posturilor. Deși legea nu s-a modificat și atâția ani au fost în legalitate, nu se poate înțelege cum în anul 2016 au devenit "ilegali" sau cum s-a ivit subit necesitatea reorganizării instituției.

Susținerea intimaților din răspunsul la întâmpinare potrivit căreia organigrama din 2015 a fost aprobată nelegal nu poate fi primită, obiectul acestui dosar nu îl reprezintă analiza vechii organigrame, ci respectarea dispozițiilor legale la adoptarea actualei organigrame.

Nu poate fi primita nici susținerea din aceeași Adresa Răspuns la plângerea prealabila potrivit căreia nu se mai justifica existenta polițiștilor locali în scoli pentru ca s-au montat mijloace video — audio de supraveghere.

În primul rând această susținere ar fi fost credibilă în măsura în care Primarul nu s-ar fi grăbit să impună unităților încheierea de contracte cu firme de pază private.

În al doilea rând, existența unei monitorizări video nu împiedică săvârșirea de fapte contravenționale sau penale, ci doar le înregistrează. În plus, este nereala afirmația intimaților potrivit căreia școlile renunță la polițiștii locali. Au depus în acest sens caracterizările întocmite de chiar unitățile de învățământ din care reies calificativele superioare acordate activităților desfășurate de polițiștii locali în aceste unități de învățământ.

În realitate, aceasta HCL care modifica organigrama actuala nu reprezintă altceva decât o încercare de a scoate mai mulți bani de la bugetul local, în detrimentul cetățenilor care plătesc taxe și impozite, cu consecința concedierii abuzive și nelegale a unui număr de peste 300 de polițiști locali care vor rămâne pe drumuri, cu rate neachitate, nemai având posibilitatea întreținerii copiilor și familiei, știut fiind că printre petenți se află și persoane sunt în situația ca ambii, soț și soție, să facă parte din polițiștii locali angajați cu contract de muncă ale căror posturi s-au desființat.

Toate aceste încălcări ale dispozițiilor legale invocate, aplicabile în cazul de față, precum și toate neregulile sesizate îi îndreptățesc să solicite anularea HCL Buzău nr. 193/18.10.2016, prin aceasta impunându-se măsura abuzivă, nejustificată și nelegală a concedierii a peste 300 de polițiști locali. Consiliul Local, ca și celelalte instituții ale statului, trebuie să acționeze în interesul cetățenilor și să respecte cu prioritate dispozițiile legale, iar prin activitatea desfășurată să nu se încalce drepturile cetățenilor recunoscute de lege. Prin toate aceste demersuri realizate de instituțiile locale, petenții sunt prejudiciați, imaginea polițistului local în Municipiul Buzău fiind puternic afectată prin intriga publicitate negativă care s-a realizat în presa locală, și nu numai, ajungându-se la o denigrare a acestora, prezentându-se cetățenilor o imagine denaturată în sensul că Poliția Locală, tocmai cea care asigură paza, ordinea și liniștea publică, cheltuie în mod nejustificat bani de la bugetul local, iar polițiștii locali au salarii nejustificate.

În drept, au invocat Legea nr. 554/2004, Codul Muncii, Legea nr. 62/2011, Legea nr. 188/1999, Legea nr. 155/2010, OUG nr. 63/2010, Legea nr. 215/2001. C. civ, C.proc.civ invocate.

Prin *întâmpinarea* formulată, pârâții MUNICIPIUL BUZĂU și PRIMARUL MUNICIPIULUI BUZĂU, au solicitat admiterea excepțiilor pe care le va preciza mai jos, disjungerea cauzei în ceea ce privește judecata capetelor de cerere 3, 4, 5 și pe fond respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Ca și chestiuni prelabile au învederat că, UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALĂ - MUNICIPIUL BUZĂU (U.A.T. — Municipiul Buzău), prin Direcția de Poliție Locală a Municipiului Buzău din Aparatul de specialitate al Primarului Municipiului Buzău — Serviciul de Pază, în care sunt încadrați ca și personal contractual, în prezent și reclamanții din prezenta cauză, asigură, pe bază de contract, servicii de pază, către diverse persoane juridice, în majoritate școli și grădinițe.

În urma misiunii de audit realizată de o echipă a Curții de Conturi a României — Camera de Conturi Buzău s-a constatat că organigrama Aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Buzău încalcă prevederile legale în vigoare în ceea ce privește numărul de personal încadrat la nivelul Direcției de Poliție Locală a Municipiului Buzău.

Astfel, raportul Camerei de Conturi Buzău este clar și fără echivoc, arătând că au fost încălcate prevederile exprese ale Legii nr. 155/2010 privind Poliția Locală care prevede numărul maxim de polițiști locali prin raportare la numărul populației din unitatea administrativă, respectiv proporția de 1 polițist local la 1000 de locuitori, solicitând măsuri de remediere a situației.

Deciziile Curții de Conturi sunt definitive, obligatorii și executorii, contestația împotriva deciziilor Camerelor de Conturi — Curții de Conturi nu are caracter obligatoriu, de altfel apărătorul reclamanților nu indică temeiul juridic în baza căruia U.A.T. — Municipiul Buzău ar fi obligată să conteste decizia Camerei de Conturi, cu atât mai mult cu cât aceasta are la bază încălcarea prevederii exprese a Legii nr. 155/2010 privind Poliția Locală care

prevede numărul maxim de polițiști locali prin raportare la numărul populației din unitatea administrativă.

Prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/2016 a adoptat, inclusiv ca măsura de aducere la îndeplinire a dispozițiilor Camerei de Conturi Buzău, o nouă organigramă prin care s-a vizat în esență o reorganizare, redimensionare, defuncționalizare a Aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Buzău, în temeiul principiului autonomiei decizionale a autorităților administrației publice locale reglementat de Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, dar și restructurarea unui număr de 305 posturi de personal contractual din schema Direcției de Poliție Locală a Municipiului Buzău (această hotărâre de consiliu local a intrat în vigoare pe data 01.11.2016, dată cu care a fost abrogată vechea organigramă și a fost pusă în aplicare parțial și a produs efecte juridice până la data de 25.11.2016). Referitor la acest ultim aspect s-au avut în vedere, pe de o parte prevederile legale exprese ale Legii nr. 155/2010 privind Poliția Locală, care prevede numărul maxim de polițiști locali prin raportare la numărul populației din unitatea administrativă, respectiv proporția de 1 polițist local la 1000 de locuitori, precum și aspectele cuprinse în Raportul de Control al Curții de Conturi care au scos la lumină faptul că 323 de polițiști locali, angajați din cadrul Direcției de Poliție Locală a Municipiului Buzău au fost angajați nelegal și netemeinic.

Persoanele — polițiștii locali — personal contractual referitor la care raportul Camerei de Conturi Buzău a stabilit că au fost angajați nelegal au intrat în preaviz, ultima zi în care expira termenul preavizului era data de 28.11.2016.

În aceste condiții s-a pornit de la această situație de fapt, pe de o parte a adoptat decizia administrativă de denunțare unilaterală a contractelor de pază derulate prin Direcția de Poliție Locală a Municipiului Buzău din Aparatul de specialitate al Primarului Municipiului Buzău cu diverse entități juridice persoane juridice, începând cu data de 29.11.2016.

Paralel cu situația de mai sus, pe fondul punerii în aplicare a prevederilor Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/2016, începând cu data de 01.11.2016 polițiștii locali — personal contractual ale căror posturi au fost restructurate și care au primit preaviz de concediere, au solicitat instanței de contencios administrativ a Tribunalului Buzău, suspendarea aplicării Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/2016. Cererea a fost înregistrată sub nr. 2413/114/2016, fiind, în prezent, soluționată pe fond prin Sentința nr. 754/25.11.2016 în sensul că s-a dispus suspendarea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/2016.

Ca efect al acestei sentințe și ca și consecință directă a sentinței mai sus menționate, preavizul celor 305 polițiști locali — personal contractual a fost suspendat începând cu data de 25.11.2016.

Pe cale de excepție au înțeles să invoce excepția lipsei capacității civile a Primăriei Municipiului Buzău, excepția necompetenței funcționale a Tribunalului Buzău - Secția a II-a Civilă de Contencios Administrativ și Fiscal, în ceea ce privește capetele de cerere 3, 4 și 5, precum și excepția tardivității prezentei acțiuni, având în vedere că reclamanții nu au contestat Hotărârea nr. 3/2011 a Consiliului Local al Municipiului Buzău pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Poliției Locale din cadrul aparatului de specialitate al primarului municipiului Buzău și nici Dispoziția nr. 88 din 09 februarie 2011 a Primarului Municipiului Buzău privind încadrarea în funcții publice și contractuale, precum și stabilirea drepturilor salariale ale personalului din cadrul aparatului de specialitate și al creșelor din municipiul Buzău. Contestația împotriva acestor două acte emise de o autoritate publică trebuia făcută cu respectarea procedurii plângerii prealabile.

Pe fondul cauzei, față de cele mai sus învederate, ca și situație de fapt - fond care a generat prezenta cauză și revenind în concret la cererea de chemare în judecată, astfel cum a fost aceasta formulată și motivată, o apreciază ca neîntemeiată.

În ceea ce privește primul capăt de cerere anularea HCL nr. 193/2016 – au solicitat respingerea ca neîntemeiată, arătând că trebuie avut în vedere faptul că se invocă, printre altele, premisa falsă a adoptării Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Buzău nr.

193/18.10.2016 cu încălcarea dispozițiilor art. 44 din Legea nr. 21 512001 privind administrația publică locală, prin lipsa Raportului Comisiilor de specialitate ale Consiliului Local, adoptare bazată doar pe expunerea de motive și pe raportul serviciului de resort din Aparatul de specialitate al Primarului Municipiului Buzău, care la rândul lor sunt nemotivate sau motivate generic/sumar (fără însă să demonstreze măsura în care această aparentă nemotivare sau motivare sumară este de natură să conducă la concluzia de nelegalitate, precum și fără a demonstra dacă această aparentă nemotivare sau motivare sumară este de natură să înfrângă principiul de drept admirativ al autonomiei decizionale a administrației publice locale).

Față de această motivare și față de prevederea legală concretă, au arătat că apărătorul reclamanților se face că nu înțelege conținutul concret a respectivei norme legale, deoarece această normă legală, invocată de acesta, este expresă și fără echivoc, imposibilitatea punerii în dezbatere a proiectului de hotărâre fără Raportul Comisiilor de specialitate ale Consiliului Local este obligatorie doar în cazul în care respectiva hotărâre este adoptată în cadrul unei ședințe ordinare. Or, în cauza concretă dedusă judecătii, Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/18.10.2016 a fost adoptată în cadrul unei ședințe extraordinare, aspect neglijat total.

Mai mult decât atât, în subsidiar, în fundamentarea acestui aparent motiv de nelegalitate, se invocă și faptul că adoptarea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/18.10.2016 a avut la bază exclusiv Expunerea de motive a Primarului Municipiului Buzău și Raportul serviciului de resort din Aparatul de specialitate al Primarului Municipiului Buzău, care la rândul lor sunt nemotivate sau motivate generic/sumar, însă nu demonstrează dacă această aparentă nemotivare sau motivare sumară este de natură să înfrângă principiul de drept administrativ al autonomiei decizionale a administrației publice locale.

Referitor la principiul de drept administrativ al autonomiei decizionale a administrației publice locale și la faptul că Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/18.10.2016 este suficient motivată sau că oricum această așa-zisă aparentă nemotivare nu este de natură să atragă incidența cazului bine justificat, au arătat următoarele:

Motivarea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/2016 în sensul mai sus arătat nu este obligatorie și deci nu poate fi considerată cauză de nulitate a hotărârii, cu atât mai mult nu poate fi considerată cauză de suspendare prin prisma atragerii incidentei cazului bine justificat.

Este de notorietate și este public faptul că atât în comisiile de specialitate, cât și în cadrul ședinței de consiliu local în care s-a adoptat Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/2016, ședință publică la care au participat numeroși reprezentanți ai polițiștilor locali — personal contractual, atât Primarul cât și reprezentantul serviciului resurse umane au prezentat deliberativului local motivele care au fost avute în vedere la propunerea și adoptarea noii organigrame, motive care sunt întemeiate și au la bază principiul autonomiei locale inclusiv autonomia decizională, și, nu în ultimul rând concluziile auditorilor Camerei de Conturi Buzău referitoare la încadrarea unui număr de 323 de polițiști locali peste norma legală în vigoare de polițiști locali raportat la numărul populației.

Motivarea care s-a făcut la Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/2016 (atât în hotărâre cât și în expunerea de motive și în raportul serviciului resurse umane) având la bază principiul autonomiei locale inclusiv autonomia decizională este mai mult decât suficientă și prin prisma faptului că noua organigramă prin care a fost redimensionat, recalibrat și defuncționalizat Aparatul de specialitate al Primarului Municipiului Buzău nu a avut la bază sau ca unic izvor concluziile Deciziei nr. 21 din data 18.08.2016 emisă de Camera de Conturi Buzău și Raportului acestei autorități, ci a avut în vedere în principal eficientizarea activității autorității administrative locale.

Mai mult decât atât, din analiza preambulului Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/2016 se poate lesne observa că aceasta este motivată atât în fapt, cât și în drept.

Au fost invocate cele mai importante prevederi legale care pot reprezenta baza unui act administrativ de acest gen sunt cele ale art. 36, al. (1), (2), lit. „a” și al. (3) lit. „b” din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, prevederi referitoare la competența deliberativului local de a aproba organigrama, precum și prevederile Legii nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici și ale Legii nr. 53/2003 privind Codul Muncii.

În fapt hotărârea este motivată prin raport și expunerea de motive, inclusiv în sensul celor mai sus evocate.

În altă ordine de idei, tot ca și argument în ceea ce privește respingerea cererii de anulare a HCL. Nr. 193/2016, au învederat că H.C.L. nr. 193/18.10.2016 a fost aprobată prin după parcurgerea procedurilor de obținere a avizului de la Agenția Națională a Funcționarilor Publici respectiv avizul nr.51815/50971/49005/2016 și cu respectarea prevederilor legale în materie.

Raportul Curții de Conturi a României prin Camera de Conturi Buzău este clar și fără echivoc, arătând că au fost încălcate prevederile exprese ale Legii nr. 155/2010 privind Politia Locală care prevede numărul maxim de polițiști locali prin raportare la numărul populației din unitatea administrativă, respectiv proporția de 1 polițist local la 1000 de locuitori. Deciziile Curții de Conturi sunt definitive, obligatorii și executorii în caz că ele nu au fost contestate de U.A.T.-ul controlat (contestația împotriva deciziilor Camerelor de Conturi — Curții de Conturi nu are caracter obligatoriu). Controlul Curții de Conturi care a început înainte de preluarea mandatului de către primarul ales Toma Constantin, este cel care a scos la lumină faptul că 323 de polițiști locali, angajați din cadrul Direcției de Politie Locală a Municipiului Buzău au fost angajați nelegal și netemeinic. Nu primarul Toma Constantin a angajat nelegal aceste persoane și nici el nu este vinovat de concedierea lor, în condițiile în care la angajare U.A.T. Municipiul Buzău nu a respectat normele legale în materie.

Primarul Toma Constantin nu a contestat Decizia Curții de Conturi cu privire la acest aspect având în vedere că, din punct de vedere legal, la angajarea acestor persoane nu au fost respectate normele legale imperative, respectiv Legea 155/2010 privind Politia Locală, dar și faptul că organigrama din 2015 a fost aprobată nelegal, deși avizul A.N.F.P. nr. 38723/31.08.2015 a fost unul nefavorabil/negativ.

Raportul Curții de Conturi a stabilit în mod clar și corect valoarea prejudiciului cauzat de angajarea nelegală a celor 323 de persoane în cadrul Direcției de Politiei Locală a Municipiului Buzău.

Este foarte clar, așa cum rezultă și din documentul comparativ prezentat în ședința de C.L.M. din 18.10.2016, că Municipiul Buzău avea aproape cel mai mare număr de polițiști la 1000 de locuitori, adică peste 4 la 1000 de locuitori fiind în topul nerespectării prevederilor legale în acest caz.

Modificarea organigramei nu este nelegală și netemeinică, în vechea organigramă avea 799 de posturi, iar la acest moment în noua organigramă avem 494 de posturi rezultând o reducere de personal de 305 posturi. Nu s-au creat posturi noi, doar au fost redistribuite/reconfigurate cele existente și neocupate până la acel moment. Există același 140 de posturi libere/vacante ce existau și în vechea organigramă ce urmează a fi ocupate prin concurs în cel mai scurt timp.

Vechea organigramă a fost aprobată de CLM Buzău din perioada mandatului 2012-2016 fără îndeplinirea condițiilor legale de aviz favorabil al A.N.F.P., dar cu respectarea normelor imperative ale Legii 215/2001.

Este strict competența Curții de Conturi a României, prin Camera de Conturi Buzău de a-și stabili tematica de control la fiecare acțiune de audit/control efectuată la U.A.T.-uri.

Numărul real și necesar de angajați ai Politiei Locale pentru paza obiectivelor școlare este determinat de autoritatea locală prin realizarea analizelor de risc pentru fiecare obiectiv și unde se tine cont de existența mijloacelor video audio de supraveghere sau de achiziționarea unora noi în așa fel încât elevii să fie permanent în siguranță. Susținerea că este necesar nu 1 angajat pe un post, ci de 3 angajați este total lipsită de temei, fapt ce este confirmat și de

evoluțiile din ultimele luni în care unele din școli au renunțat la polițiștii locali și au montat sisteme video audio de supraveghere.

Nu este vorba de o concediere colectivă, în speța în cauză nefiind aplicabile prevederile art. 68 - 73 din Codul Muncii, fapt confirmat și de adresa I.T.M. Buzău nr. 11807/CRM/01.11.2016 cu toate că nu erau aplicabile prevederile Codului Muncii și procedura aferentă, de bună credință, autoritatea administrativă locală - Municipiul Buzău Primarul Municipiului Buzău a notificat prin adresa 23814/28. 10.2016 atât I.T.M. Buzău, A.J.O.F.M. Buzău, dar și sindicatele unde sunt afiliați polițiștii locali.

Cauzele care au dus la disponibilizarea acestor 323 de polițiști locali sunt justificate de nerespectarea Legii 155/2010 privind Poliția Locală - numărul maxim de polițiști locali raportat la numărul populației, angajările nelegale.

Reducerea este reală și serioasă, activitățile de pază desfășurate de ei până acum nu vor mai fi executate de angajați ai autorității administrative locale — Municipiul Buzău, cu atât mai puțin de polițiștii locali. Aceste activități vor fi scoase la licitație către firme private sau angajarea unor paznici de către unitățile școlare.

Dispozițiile legii dialogului social și ale art. 69 din Codul Muncii nu sunt aplicabile în această situație.

Așa cum au precizat anterior, nu era nevoie de o notificare transmisă cu cel mult 30 de zile calendaristice către autorități (I.T.M., A.J.O.F.M., etc.) și nici în 60 de zile.

Calitatea serviciilor se va asigura la același nivel și poate chiar mai ridicat prin introducerea de către beneficiari în caietele de sarcini pentru licitații a unor condiții de lucru bine structurate și care să satisfacă nevoia beneficiarului pentru acest serviciu în ceea ce privește cheltuielile cu cei 323 de angajați acestea au fost stabilite clar de auditorii Curții de Conturi a României prin Camera de Conturi Buzău.

Primăria nu cheltuie pe viitoarele serviciile de pază banii de la bugetul de stat, ci proprii bani din taxe și impozite în condițiile respectării Legii nr. 273/2006 a finanțelor publice locale. Apărătorul ales al reclamanților face grave confuzii cu privire la faptul că polițistul local își primea salariul lunar de la unitățile de învățământ, că banii vin din bugetul Consiliului Județean și sunt alocați unui Serviciu de Pază a Unităților Școlare din cadrul Primăriei, bani care se duc la Inspectoratul Școlar al județului Buzău. De asemenea, face foarte multe confuzii - Consiliul județean Buzău nu are legătură cu aceasta problemă, Poliția Locală fiind în subordinea Primăriei Municipiului Buzău. Inspectoratul Școlar Județean nu are niciun amestec în această problemă.

În ceea ce privește un eventual cost superior al acestor servicii de pază, cuantumul lor se va afla în urma licitațiilor, dar nu trebuie uitat că o mare parte din unitățile școlare, pe baza analizelor de risc și a dotărilor cu sisteme de supraveghere audio-video au redus extrem de mult prezenta fizică a factorului uman. Indiferent de ce urmează, Curtea de Conturi a României a constatat că aceste angajări au fost făcute nelegal.

Consideră ca auditorii Curții de Conturi a României, prin Camera de Conturi Buzău, au întocmit și motivat în mod corespunzător documentele controlului și au stabilit corect sumele cu care a fost prejudiciat bugetul U.A.T. Buzău prin aceste angajări nelegale. Norma de hrană a fost acordată pentru că s-a considerat că bugetul permite o astfel de cheltuială. Ea a fost suspendată în condițiile în care bugetul nu a mai permis această cheltuială.

În ceea ce privește al doilea capăt de cerere, obligarea în solidar a municipiului Buzău a Primarului municipiului Buzău, a Consiliului Municipiului Buzău, au solicitat respingerea, arătând că Primarul nu este funcționar public ci este demnitar local — organ ales. Dl. Constantin Toma a acționat în calitate de Primar al Municipiului Buzău și nu în calitate de persoană fizică.

În cauza dedusă judecății nu se poate vorbi de prejudiciu, reclamanților nu le-a fost sistat nici un moment raportul de muncă, mai mult decât atât, le-au fost achitate drepturile salariale la timp, fiindu-le aplicate inclusiv prevederile OUG. Nr. 20/2016.

În ceea ce privește capetele de cerere 3, 4 și 5 au solicitat respingerea, apreciind că formularea cererilor este una ambiguă, chiar haotică și în principal nemotivată și nesusținută de probe și argumente și raționamente logico-juridice care să susțină aceste alegații.

În acest context, clarificarea acestor capete de cerere și a temeiului în drept al acțiunii aplicabil fiecărui capăt de cerere și fiecărui reclamant în parte este evident un aspect esențial pentru că în funcție de acest aspect se va stabili procedura de judecare a cauzei, termenele de judecată, excepțiile incidente în speță care pot fi invocate, apărările de fond și nu în ultimul rând competența funcțională a instanței investită cu soluționarea cauzei prin prisma analizei fiecărui capăt de cerere în parte.

Având în vedere cele mai sus menționate, față de petitul acțiunii introductive de instanță, față de aceste capete de cerere, acțiunea introductivă de instanță trebuie disjunctă, inclusiv prin prisma apărărilor mijloacelor de probă și procedurilor de judecată aplicabile speței - se tinde, în esență, la anularea contractelor individuale de muncă ale reclamantilor semnate și asumate de aceștia încă din 2011, fapt care atrage competența funcțională a Secției a II-a Civilă a Tribunalului Buzău, neglijându-se inclusiv prevederile articolului 111 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, care dispun în cuprinsul al. (5) și al. (6) ca, în situația în care se constată că atribuțiile posturilor aferente funcțiilor publice nu presupun exercitarea prerogativelor de putere publică în condițiile stabilite de lege, autoritățile și instituțiile publice au obligația să le transforme în posturi de natură contractuală, în termen de maximum 45 de zile de la data constatării. În situația prevăzută, titularul funcției publice transformate poate opta, în termen de maximum 15 zile lucrătoare, între: ocuparea postului în regim contractual sau eliberarea din funcția publică, în condițiile legii.

Conform contractelor individuale de muncă atașate la dosar, cea mai mare parte dintre reclamantii au fost încadrați ca personal contractual, începând cu data de 01 ianuarie 2011.

Astfel, conform legislației în vigoare, toți angajații Serviciului Pază Bunuri și Valori din Direcția Poliției Locale a Primăriei Municipiului Buzău nu puteau fi decât personal contractual.

În baza prevederilor Legii nr. 155/2010 a poliției locale, dar și a prevederilor Ordonanței nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, Primarul Municipiului Buzău a emis Dispoziția nr. 88 din 09 februarie 2011 privind încadrarea în funcții publice și contractuale, precum și stabilirea drepturilor salariale ale personalului din cadrul aparatului de specialitate și al creșelor din municipiul Buzău.

Prin art. 1 din Dispoziția nr. 88 din 09 februarie 2011 a Primarului Municipiului Buzău, începând cu data de 01 ianuarie 2011 se încadrează în funcții publice și funcții contractuale personalul din cadrul aparatului de specialitate și se stabilesc drepturile salariale ale acestuia, conform anexei nr. 1 în baza acestei dispoziții și implicit a noilor încadrări s-au încheiat contractele individuale de muncă a căror nulitate o solicită reclamantii din prezenta cauză.

Din punctul de vedere al părților, contractele a căror nulitate se cere sunt încheiate cu respectarea prevederilor legale, iar susținerea reclamantilor cum că nu au fost informați despre transformările care au avut loc în ceea ce privește locul de muncă și felul încadrării nu este corectă, pentru următoarele motive: fiecare reclamant a semnat un contract individual de muncă (chiar și contractele reclamantilor Comșa Mihai și Necula Ion sunt semnate, deși aceștia susțin în acțiune că nu au semnat contractele), iar funcționarii publici nu încheie astfel de contracte (funcționarii publici sunt numiți în funcție); fiecare reclamant a semnat o mulțime de acte adiționale la contractul individual de muncă deținut (funcționarii publici nu încheie acte adiționale);- în contracte se menționează foarte clar că locul de muncă este la Direcția Poliției Locale — Serviciul Pază, Bunuri și Valori; în contracte se menționează legislația care guvernează contractul individual de muncă - Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare; fiecare reclamant a semnat fișa postului, iar posturile sunt de polițist local - personal contractual.

Reclamanții sunt în eroare atunci când susțin că personalul contractual din administrație nu ar promova în grade sau trepte profesionale (legile unitare ale salarizării se aplică personalului plătit din fonduri publice, deci și personalului contractual).

În plus, au considerat că nimeni nu poate invoca necunoașterea legii "Nemo legem ignorare censetur"- întrucât fiecare om trebuie să cunoască legile țării și nimeni nu poate fi apărut de răspundere invocând necunoașterea acestora. Eroarea de drept nu exonerează de răspundere. Fiind înscrise în Constituție, cunoașterea și respectarea legilor sunt îndatoriri ale tuturor cetățenilor, definind atitudinea civică, comportamentul etic, grija față de valorile sociale, față de interesele fundamentale apărute și promovate prin actele normative în vigoare.

În concluzie, dacă un om obișnuit trebuie să respecte legislația țării, cu atât mai mult statutul de polițist local — personal contractual — le impune reclamanților cunoașterea legislației în general și, mai ales, cunoașterea legislației specifice funcției pe care o îndeplinesc, legislație în care se prevede foarte clar că cei care asigură paza bunurilor și obiectivelor nu pot fi decât personal contractual (Legea nr. 155/2010 a politiei locale).

În ceea ce privește repunerea părților în situația anterioară, adică ceea ce constituie regula în materie de nulitate a unui contract în dreptul civil, în dreptul muncii, în cazul contractului individual de muncă, nulitatea nu are efect retroactiv.

În susținerea întâmpinării au solicitat proba cu înscrisurile anexate, alte înscrisuri și mijloace de probă a căror necesitate de administrare va reieși din dezbateri.

În temeiul dispozițiilor art. 223, al. (1) și (3), raportat la prevederile art. 411 al. (1), pct. 2, din Cod Procedură Civilă, au solicitat judecarea cauzei în lipsă.

Prin *cererea de chemare în judecată* înregistrată la data de 21.01.2017 sub nr.162/114/2017, reclamanții Andrei Marius Stefan, Arghir Neculai, Bolboriciu Constantin, Caprita Mihai, Coma— Zenovia, Comsa Mihai, Costache Madalin Adrian, Cristea Ion, Dobre Constantin, Dobre Nicolae, Dorqbantu Cornelia, Ene Ion, Iordachescu Emil Marius, Jinga Ionel, Mihalcea Iulian Daniel, Nedelcu Adrian, Nicolae Mircea, Pascu Petre, Petrache Iuliana, Stegaru Marcel, Turculet Elene, Vasile Traian, Balas Vasile Cristian, Dragomirescu (Medianu) Adriana, Dragomir Aurel, Fricosu Elena, Ionita Dorel Gheorghe, Dragan Petre, Glont Claudiu, Ionita Gheorghe, Iosiv Vasilica, Oancea Simona, Raducanu Jenel, Toader Leonar, Zabava Gabriel, Zota Adrian Grigore, au solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea hotărârii Consiliului Local Municipal Buzău nr. 193/2016 și obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

În fapt, au arătat că în anul 2016, CLM Buzău a adoptat o hotărâre prin care se modifica organigrama aparatului din subordinea Primarului Municipiului Buzău având ca efecte directe înlăturarea unui număr foarte mare de posturi, ceea ce conduce în mod direct la concedierea reclamanților.

În mod clar, s-a formulat o cerere de revocare a acestei hotărâri în virtutea art. 7 din Legea 554/2004, cerere care nu a fost soluționată în termenul de 30 de zile indicat de lege.

S-a formulat o solicitare privind suspendarea efectelor acestui act administrativ, solicitare ce a făcut obiectul dosarului 2413/114/2016 al Tribunalului Buzău, solicitare care a fost admisă de judecătorul fondului, pronunțându-se în speță sentința nr. 754/25.11.2016, comunicată reclamanților în data de 09.12.2016.

În expunerea de motive, ca de altfel și în hotărâre, nu sunt explicate rațiunile și nu sunt amintite dispozițiile legale incidente prin care printr-o astfel de hotărâre se pot desființa posturile din organigrama aprobată pentru anul 2016.

Între expunerea de motive și proiectul propus spre aprobare există diferențe notabile raportat la actele în baza cărora se pune în discuție modificarea organigramei.

Astfel, în expunerea de motive se enumera ca sigură baza legală OUG 57/2015, făcând în același timp trimitere la "adresa numărul 1436 și avizul nr. 3493/2014 transmise de Instituția Prefectului — Județul Buzău" prin care au fost aprobate "un număr de 812 posturi" însă expunerea de motive nu atestă nicio altă rațiune care să determine oportunitatea proiectului de hotărâre și propunerea unui număr de 497 posturi față de numărul de 799 aprobat prin HCL 77/2016.

Raportul Serviciului Resurse Umane face trimitere la "adresa nr. 1436/2016 si avizul nr. 3493/2016" transmise de Instituția Prefectului Județului Buzău si la art. 21 din OUG 57/2015.

În fine, hotărârea atacata cuprinde ca baza legala "adresa nr. 1436/2006 si avizul nr. 3493/2015 ale Instituției Prefectului Județului Buzău".

Între cele 3 documente se poate observa o întreaga transformare a acestora plecând de la momentul la care se considera emise aceste adrese si avize, ceea ce denota practic o lipsa de coroborare a înscrisurilor, condiții în care apreciază ca interesele sunt grav afectate.

Pe problematica legalității emiterii hotărârii atacate precizează ca în cuprinsul proiectului de hotărâre nu se face nicio referire la OUG 63/2010, respectiv la procedura de stabilire a numărului maxim de posturi ce pot fi încadrate la nivelul UAT, nefăcându-se nicăieri nicio apreciere cu privire la aceste aspecte.

Astfel, la momentul emiterii OUG 63/2010, referirile legale aveau la baza trimiteri către serviciul local de politie comunitara așa cum dispun prevederile pct. 3 lit. a din anexa: "În cazul în care unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială are organizat serviciul public de poliție comunitară, respectiv serviciul de pază a obiectivelor de interes județean, după caz, cu sau fără personalitate juridică, la Numărul maxim al posturilor rezultat în urma aplicării prevederilor de la punctul 1 și punctul 2, după caz, se mai adaugă numărul posturilor determinat după cum urmează: a) un post pentru fiecare 1.000 de locuitori pentru comune, orașe, municipii, și sectoare ale municipiului București;".

Din punct de vedere legislativ, politia comunitara nu mai exista, odată cu intrarea în vigoare a Legii 155/2010, publicata în MOF în data de 14.07.2010. Astfel, se poate observa ca reglementarea venita prin OUG 63/2010 a vizat o situație anterioara apariției Legii 155/2010, cu referire stricta la serviciul de politie comunitara. Si succesiunea actelor normative dovedește acest lucru în sensul ca OUG 63/2010 a intrat în vigoare la 05.07.2010, iar Legea 155/2010 a fost publicata în MOF în data de 14.07.2010. Astfel, aceasta procedura de stabilire a vizat strict serviciul de politie comunitara, transformarea politiei comunitare în politie locala neimplicând aplicarea acelorasi reguli din OUG 63/2010 prin asimilare.

Au făcut aceste precizări deoarece în minuta ședinței CLM de la data ședinței se fac precizări cu privire la aceste aspecte si cu privire la constatări efectuate de Camera de Conturi Buzău.

Pe de alta parte, în HCL atacat lipsește ca temei juridic atât OUG 63/2010, cât și vreo referire strictă la Decizia 21/18.08.2016 a Camerei de Conturi Buzău.

Astfel, în condițiile în care nu s-a stabilit anterior și nici nu a fost prevăzut în documentația ce a stat la baza hotărârii vreo mențiune cu privire la stabilirea numărului de posturi în funcție de numărul si importanta obiectivelor asigurate cu paza conform Legii 155/2010, au considerat ca hotărârea privind desființarea posturilor este nelegală si nu a respectat criteriile de oportunitate privind adoptarea unui astfel de proiect.

Au mai precizat faptul ca, în ceea ce privește raporturile de munca, chiar daca sunt angajați în cadrul unei instituții publice, incidenta dispozițiilor Legii 155/2010 este clara în acest sens, invocând dispozițiile art.16 alin.2.

Atât timp cat dispozițiile sus amintite privind raporturile de munca ale polițistilor locali cad sub incidenta legislației muncii, apreciază ca prin aceasta hotărâre se realizează o concediere colectiva fără respectarea de către angajator a dispozițiilor specifice privind concedierea colectiva. De altfel, ca normă juridică este invocat în preambulul hotărârii si prevederile acestui cod, respectiv Legea 53. Este adevărat ca dispozițiile art. 68-73 din Cod nu se aplica salariaților din instituțiile publice si autoritățile publice art. 74 alin 5 din cod, însă legiuitorul a precizat acest lucru tocmai pentru a evidenția diferențele față de funcționarii publici ale căror raporturi de serviciu sunt guvernate de Legea 188/1999.

Față de aspectele invocate, au arătat că, , măsura aprobării organigramei ascunde, în realitate, o concediere colectiva efectuată de autoritatea publica fara a avea vreun criteriu sau reglementari primare speciale așa cum dispune chiar Curtea Constituțională.

Nu în ultimul rând au precizat că în anii anteriori, prin hotărâri succesive ale Consiliului Local, s-au aprobat posturile privind serviciul de paza în mod repetat, hotărâri care au primit aviz de legalitate din partea Instituției Prefectului, hotărâri care au vizat în evident un număr superior de personal în cadrul serviciului de paza din cadrul poliției locale. Este de observat faptul că prin HCL 36/2014 s-au aprobat, inclusiv cu aviz ANFP, organigrama instituției, unde erau prevăzute 799 posturi, din care 487 pentru poliția locală.

Au mai precizat că avizul ANFP vizează în primul rând funcțiile publice care țin de aparatul propriu al primarului și nu poate avea o incidență majoră în stabilirea nivelului de posturi pentru personalul contractual cum este cazul de față.

În conformitate cu art. 30 din Legea 155/2010, Consiliul Local nu are atribuții în domeniul concedierii, modificării raporturilor de muncă în ceea ce privește poliția locală, astfel că, deși poate emite hotărâri de aprobare a organigramei, în esență nu poate dispune nici prin măsuri indirecte asupra raporturilor de muncă.

Primarul Municipiului Buzău și Municipiul Buzău, deși cunoșteau dispozițiile Deciziei 21/2016 a Camerei de Conturi Buzău, nu au atacat această dispoziție care reprezintă sursa întregului litigiu. De altfel, politica de reducere de personal inițiată de primarul municipiului a debutat prin inițierea unui proiect de hotărâre de consiliu prin care au fost sistate întregii poliției locale norma de hrană aprobată și bugetată prin hotărâri anterioare ale aceluiași organism.

Nu în ultimul rând, aceeași politică a fost adoptată și prin emiterea de dispoziții cum ar fi cele cu nr. 468 și 469 (de asemenea contestate) emise în luna august 2016, care au avut ca efect diminuarea salariilor cu un spor de condiții vătămătoare spor pe care îl aveau prin contractual individual de muncă. Există și la nivel subiectiv, dar și în spațiul public declarații care atestă intenția de concediere pe orice cale a polițiștilor locali, iar toate acțiunile demarate converg către aceasta.

Din punct de vedere pur procedural, hotărârea este nelegală pentru faptul că nu au fost respectate dispozițiile Legii 21 art. 44 privind modul de aprobare a unui proiect de hotărâre. Astfel, pentru a putea fi pus în dezbatere și a lua forma finală a unei hotărâri, un proiect trebuie însoțit de un raport al compartimentului de specialitate din cadrul primăriei dar și de un raport de avizare din partea comisiei de specialitate din partea CLM.

În speță, nu exista un raport al Comisiei de specialitate a CLM și acest lucru este lesne de observat.

Pe de altă parte, atât expunerea de motive, cât și raportul compartimentului Resurse Umane, nu permit identificarea oportunității adoptării unui astfel de proiect major cu impact socio uman la nivelul întregului municipiu. De altfel, atât expunerea de motive cât și raportul în discuție sunt motivate formal, fără nicio legătură cu situația concretă din cadrul aparatului de specialitate al primarului.

Nu în ultimul rând, având în vedere textele legale incidente în cauză, au apreciat că pot arăta că această hotărâre este nelegală și pentru simplul fapt că prin modul de formulare, de expunere nu permite în mod evident o verificare amplă pe cale jurisdicțională a actului administrativ pentru eliminarea în clar a arbitrariului din conținutul unor astfel de acte cu impact major în conformitate cu dispozițiile sus amintite ale Curții Constituționale.

În drept, au invocat Legea nr.554/2004, Legea nr. 215/2001, Legea nr.155/2010, art. 65 și urm Codul Muncii.

Prin *întâmpinarea* formulată, pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZĂU, a solicitat admiterea excepției pe care o va formula și respingerea pe fond a cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Ca și chestiuni prealabile a învederat că, UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALĂ - MUNICIPIUL BUZĂU (U.A.T. — Municipiul Buzău), prin Direcția de Poliție Locală a Municipiului Buzău din Aparatul de specialitate al Primarului Municipiului Buzău — Serviciul de Pază în care sunt încadrați ca și personal contractual, în prezent și reclamanții din prezenta cauză, asigură, pe bază de contract, servicii de pază, către diverse persoane juridice, în majoritate școli și grădinițe.

În urma misiunii de audit realizată de o echipă a Curții de Conturi a României - Camera de Conturi Buzău s-a constatat că organigrama Aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Buzău încalcă prevederile legale în vigoare în ceea ce privește numărul de personal încadrat la nivelul Direcției de Poliție Locală a Municipiului Buzău.

Astfel, raportul Camerei de Conturi Buzău este clar și fără echivoc, arătând că au fost încălcate prevederile exprese ale Legii nr. 155/2010 privind Poliția Locală care prevede numărul maxim de polițiști locali prin raportare la numărul populației din unitatea administrativă, respectiv proporția de 1 polițist local la 1000 de locuitori, solicitându-ne măsuri de remediere a situației.

Deciziile Curții de Conturi sunt definitive, obligatorii și executorii contestația împotriva deciziilor Camerelor de Conturi — Curții de Conturi nu are caracter obligatoriu, de altfel apărătorul reclamanților nu indică temeiul juridic în baza căruia U.A.T. — Municipiul Buzău ar fi obligată să conteste decizia Camerei de Conturi, cu atât mai mult cu cât aceasta are la bază încălcarea prevederii exprese a Legii nr. 155/2010 privind Poliția Locală care prevede numărul maxim de polițiști locali prin raportare la numărul populației din unitatea administrativă.

Prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/2016 a adoptat, inclusiv ca măsura de aducere la îndeplinire a dispozițiilor Camerei de Conturi Buzău, o nouă organigramă prin care s-a vizat în esență o reorganizare, redimensionare, defuncționalizare a Aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Buzău, în temeiul principiului autonomiei decizionale a autorităților administrației publice locale reglementat de Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, dar și restructurarea unui număr de 305 posturi de personal contractual din schema Direcției de Poliție Locală a Municipiului Buzău (această hotărâre de consiliu local a intrat în vigoare pe data 01.11.2016, dată cu care a fost abrogată vechea organigramă și a fost pusă în aplicare parțial și a produs efecte juridice până la data de 25.11.2016). Referitor la acest ultim aspect s-au avut în vedere, pe de o parte prevederile legale exprese ale Legii nr. 155/2010 privind Poliția Locală, care prevede numărul maxim de polițiști locali prin raportare la numărul populației din unitatea administrativă, respectiv proporția de 1 polițist local la 1000 de locuitori, precum și aspectele cuprinse în Raportul de Control al Curții de Conturi care au scos la lumină faptul că 323 de polițiști locali, angajați din cadrul Direcției de Poliție Locală a Municipiului Buzău au fost angajați nelegal și netemeinic.

Persoanele — polițiștii locali — personal contractual referitor la care raportul Camerei de Conturi Buzău a stabilit că au fost angajați nelegal au intrat în preaviz, ultima zi în care expira termenul preavizului era data de 28.11.2016.

În aceste condiții s-a pornit de la această situație de fapt, pe de o parte a adoptat decizia administrativă de denunțare unilaterală a contractelor de pază derulate prin Direcția de Poliție Locală a Municipiului Buzău din aparatul de specialitate al Primarului Municipiului Buzău cu diverse entități juridice persoane juridice, începând cu data de 29.11.2016.

Paralel cu situația de mai sus, pe fondul punerii în aplicare a prevederilor Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/2016, începând cu data de 01.11.2016 polițiștii locali — personal contractual ale căror posturi au fost restructurate și care au primit preaviz de concediere, au solicitat instanței de contencios administrativ a Tribunalului Buzău, suspendarea aplicării Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/2016. Cererea a fost înregistrată sub nr. 2413/114/2016, fiind, în prezent, soluționată pe fond prin Sentința nr. 754/25.11.2016 în sensul că s-a dispus suspendarea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/2016.

Ca efect al acestei sentințe și ca și consecință directă a sentinței mai sus menționate, preavizul celor 305 polițiști locali — personal contractual a fost suspendat începând cu data de 25.11.2016.

Pe fondul cauzei, fată de cele mai sus învederate, ca și situație de fapt - fond care a generat prezenta cauză și revenind în concret la cererea de chemare în judecată, astfel cum a

fost aceasta formulată și motivată o apreciază ca neîntemeiată, sens în care a învederat următoarele:

Pe lângă aspectele mai sus evocate trebuie avut în vedere faptul că se invocă, printre altele, premisa falsă a adoptării Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/18.10.2016 cu încălcarea dispozițiilor art. 44 din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, prin lipsa Raportului Comisiilor de specialitate ale Consiliului Local, adoptare bazată doar pe expunerea de motive și pe raportul serviciului de resort din Aparatul de specialitate al Primarului Municipiului Buzău, care la rândul lor sunt nemotivate sau motivate generic/sumar (fără însă să demonstreze măsura în care această aparentă nemotivare sau motivare sumară este de natură să conducă la concluzia de nelegalitate, precum și fără a demonstra dacă această aparentă nemotivare sau motivare sumară este de natură să înfrângă principiul de drept administrativ al autonomiei decizionale a administrației publice locale).

Față de această motivare și față de prevederea legală concretă au arătat că apărătorul reclamanților se face că nu înțelege conținutul concret a respectivei norme legale, deoarece această normă legală, invocată de acesta, este expresă și fără echivoc, imposibilitatea punerii în dezbateră a proiectului de hotărâre fără Raportul Comisiilor de specialitate ale Consiliului Local este obligatorie doar în cazul în care respectiva hotărâre este adoptată în cadrul unei ședințe ordinare. Or, în cauza concretă dedusă judecății Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/18.10.2016 a fost adoptată în cadrul unei ședințe extraordinare, aspect neglijat total.

Mai mult decât atât, în subsidiar, în fundamentarea acestui aparent motiv de nelegalitate se invocă și faptul că adoptarea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/18.10.2016 a avut la bază exclusiv Expunerea de motive a Primarului Municipiului Buzău și Raportul serviciului de resort din Aparatul de specialitate al Primarului Municipiului Buzău, care la rândul lor sunt nemotivate sau motivate generic/sumar, însă așa cum au mai spus nu demonstrează dacă această aparentă nemotivare sau motivare sumară este de natură să înfrângă principiul de drept administrativ al autonomiei decizionale a administrației publice locale.

Referitor la principiul de drept administrativ al autonomiei decizionale a administrației publice locale și la faptul că Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/18.10.2016 este suficient motivată sau că oricum această așa-zisă aparentă nemotivare nu este de natură să atragă incidența cazului bine justificat, au arătat următoarele:

Motivarea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/2016 în sensul mai sus arătat nu este obligatorie și deci nu poate fi considerată cauză de nulitate a hotărârii, cu atât mai mult nu poate fi considerată cauză de suspendare prin prisma atragerii incidentei cazului bine justificat.

Este de notorietate și este public faptul că atât în comisiile de specialitate cât și în cadrul ședinței de consiliu local în care s-a adoptat Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/2016, ședință publică la care au participat numeroși reprezentanți ai polițiștilor locali — personal contractual, atât Primarul cât și reprezentantul serviciului resurse umane au prezentat deliberativului local motivele care au fost avute în vedere la propunerea și adoptarea noii organigrame, motive care sunt întemeiate și au la bază principiul autonomiei locale inclusiv autonomia decizională, și, nu în ultimul rând concluziile auditorilor Camerei de Conturi Buzău referitoare la încadrarea unui număr de 323 de polițiști locali peste norma legală în vigoare de polițiști locali raportat la numărul populației.

Motivarea care s-a făcut la Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/2016 (atât în hotărâre cât și în expunerea de motive și în raportul serviciului resurse umane) având la bază principiul autonomiei locale inclusiv autonomia decizională este mai mult decât suficientă și prin prisma faptului că noua organigramă prin care a fost redimensionat, recalibrat și defuncționalizat Aparatul de specialitate al Primarului Municipiului Buzău nu a avut la bază sau ca unic izvor concluziile Deciziei nr. 21 din data

18.08.2016 emisă de Camera de Conturi Buzău și Raportului acestei autorități, ci a avut în vedere în principal eficientizarea activității autorității administrative locale.

Mai mult decât atât, din analiza preambulului Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/2016 se poate lesne observa că aceasta este motivată atât în fapt, cât și în drept.

Au fost invocate cele mai importante prevederi legale care pot reprezenta baza unui act administrativ de acest gen sunt cele ale art. 36, al. (1), (2), lit. „a” și al. (3) lit. „b” din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, prevederi referitoare la competența deliberativului local de a aproba organigrama, precum și prevederile Legii nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici și ale Legii nr. 53/2003 privind Codul Muncii.

În fapt hotărârea este motivată prin raport și expunerea de motive, inclusiv în sensul celor mai sus evocate.

În altă ordine de idei, tot ca și argument în ceea ce privește respingerea cererii de anulare a HCL. Nr. 193/2016 au învederat următoarele:

H.C.L. nr. 193/18.10.2016 prin care s-a aprobat noua organigramă a fost aprobată prin după parcurgerea procedurilor de obținere a avizului de la Agenția Națională a Funcționarilor Publici, respectiv avizul nr.5181 5/50971/49005/2016 și cu respectarea prevederilor legale în materie.

Primarul Toma Constantin nu a contestat Decizia Curții de Conturi cu privire la acest aspect având în vedere că, din punct de vedere legal, la angajarea acestor persoane nu au fost respectate normele legale imperative respectiv Legea 155/2010 privind Politia Locală, dar și faptul că organigrama din 2015 a fost aprobată nelegal, deși avizul A.N.F.P. nr. 38723/31.08.2015 a fost unul nefavorabil/negativ.

Raportul Curții de Conturi a stabilit în mod clar și corect valoarea prejudiciului cauzat de angajarea nelegală a celor 323 de persoane în cadrul Direcției de Politiei Locală a Municipiului Buzău.

Este foarte clar așa cum rezultă și din documentul comparativ prezentat în ședința de C.L.M. din 18.10.2016 că Municipiul Buzău avea aproape cel mai mare număr de polițiști la 1000 de locuitori, adică peste 4 la 1000 de locuitori fiind în topul nerespectării prevederilor legale în acest caz.

Modificarea organigramei nu este nelegală și netemeinică - în vechea organigramă aveam 799 de posturi, la acest moment în noua organigramă avem 494 de posturi rezultând o reducere de personal de 305 posturi. Nu s-au creat posturi noi, doar au fost redistribuite/reconfigurate cele existente și neocupate până la acel moment. Există același 140 de posturi libere/vacante ce existau și în vechea organigramă ce urmează a fi ocupate prin concurs în cel mai scurt timp.

Vechea organigramă a fost aprobată de CLM Buzău din perioada mandatului 2012-2016 fără îndeplinirea condițiilor legale de aviz favorabil al A.N.F.P., dar cu respectarea normelor imperative ale Legii 215/2001

Este strict competența Curții de Conturi a României, prin Camera de Conturi Buzău de a-și stabili tematica de control la fiecare acțiune de audit/control efectuată la U.A.T.-uri.

Numărul real și necesar de angajați ai Politiei Locale pentru paza obiectivelor școlare este determinat de autoritatea locală prin realizarea analizelor de risc pentru fiecare obiectiv și unde se tine cont de existența mijloacelor video audio de supraveghere sau de achiziționarea unora noi în așa fel încât elevii să fie permanent în siguranță. Susținerea că este necesar nu 1 angajat pe un post, ci de 3 angajați este total lipsită de temei fapt ce este confirmat și de evoluțiile din ultimele luni în care unele din școli au renunțat la polițiștii locali și au montat sisteme video audio de supraveghere.

Nu este vorba de o concediere colectivă, în speța în cauză nefiind aplicabile prevederile art. 68 - 73 din Codul Muncii, fapt confirmat și de adresa I.T.M. Buzău nr. 11807/CRM/01.11.2016 cu toate că nu erau aplicabile prevederile Codului Muncii și procedura aferentă, de bună credință, autoritatea administrativă locală — Municipiul Buzău — Primarul

Municipiului Buzău a notificat prin adresa 23814/28. 10.2016 atât I.T.M. Buzău, A.J.O.F.M. Buzău dar și sindicatele unde sunt afiliați polițiștii locali

Cauzele care au dus la disponibilizarea acestor 323 de polițiști locali sunt justificate de nerespectarea Legii 155/2010 privind Politia Locală - numărul maxim de polițiști locali raportat la numărul populației, angajările nelegale.

Reducerea este reală și serioasă, activitățile de pază desfășurate de ei până acum nu vor mai fi executate de angajați ai autorității administrative locale — Municipiul Buzău, cu atât mai puțin de polițiștii locali. Aceste activități vor fi scoase la licitație către firme private sau angajarea unor paznici de către unitățile școlare.

Dispozițiile legii dialogului social și ale art. 69 din Codul Muncii nu sunt aplicabile în această situație.

Așa cum au precizat anterior, nu era nevoie de o notificare transmisă cu cel mult 30 de zile calendaristice către autorități (I.T.M., A.J.O.F.M., etc.) și nici în 60 de zile.

Calitatea serviciilor se va asigura la același nivel și poate chiar mai ridicat prin introducerea de către beneficiari în caietele de sarcini pentru licitații a unor condiții de lucru bine structurate și care să satisfacă nevoia beneficiarului pentru acest serviciu în ceea ce privește cheltuielile cu cei 323 de angajați acestea au fost stabilite clar de auditorii Curții de Conturi a României prin Camera de Conturi Buzău.

Primăria nu cheltuie pe viitoarele serviciile de pază banii de la bugetul de stat, ci proprii bani din taxe și impozite în condițiile respectării Legii nr. 273/2006 a finanțelor publice locale. Apărătorul ales al reclamanților face grave confuzii cu privire la faptul că polițistul local își primea salariul lunar de la unitățile de învățământ, că banii vin din bugetul Consiliului Județean și sunt alocați unui Serviciu de Pază a Unităților Școlare din cadrul Primăriei, bani care se duc la Inspectoratul Școlar al județului Buzău. De asemenea, face foarte multe confuzii - Consiliul județean Buzău nu are legătură cu aceasta problemă, Politia Locală fiind în subordinea Primăriei Municipiului Buzău. Inspectoratul Școlar Județean nu are nici un amestec în această problemă.

În ceea ce privește un eventual cost superior al acestor servicii de pază, cuantumul lor se va afla în urma licitațiilor, dar nu trebuie uitat că o mare parte din unitățile școlare, pe baza analizelor de risc și a dotărilor cu sisteme de supraveghere audio-video au redus extrem de mult prezenta fizică a factorului uman.

Consideră ca auditorii Curții de Conturi a României prin Camera de Conturi Buzău au întocmit și motivat în mod corespunzător documentele controlului și au stabilit corect sumele cu care a fost prejudiciat bugetul U.A.T. Buzău prin aceste angajări nelegale. Norma de hrană a fost acordată pentru că s-a considerat că bugetul permite o astfel de cheltuială. Ea a fost suspendată în condițiile în care bugetul nu a mai permis această cheltuială.

Prin *Încheierea de ședință din 06.04.2017*, instanța a admis excepția conexității invocate de pârâtă prin întâmpinare și a conexat cauza 162/114/2017 la cauza cu numărul 2933/114/2016.

În prezenta cauză reclamanții din cererea principală au invocat *excepția de nelegalitate a Dispoziției nr.88/09.02.2011 și a Hotărârii nr.3/2011, emise de Consiliul Local al Municipiului Buzău, invocată de reclamanții din cererea principală, iar pârâtul Consiliul Local al Municipiului Buzău a invocat excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate a Dispoziției nr.88/09.02.2011 și a Hotărârii nr.3/2011, emise de Consiliul Local Buzău.*

Prin *Încheierea de ședință din data de 15.11.2017* s-a admis excepția lipsei capacității procesuale de folosință a paratei PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUZĂU. De asemenea, s-au respins, ca neîntemeiate, excepțiile necompetenței funcționale, tardivității și inadmisibilității, invocate de pârâtii MUNICIPIUL BUZĂU și PRIMARUL MUNICIPIULUI BUZĂU. S-a respins și cererea de disjungere formulată de pârâtii susmenționați.

Prin *Încheierea din data de 21.03.2018* instanța în baza art. 413 alin 1 pct 1 C.p.civ a dispus suspendarea judecării cauzei până la rămânerea definitivă a hotărârii ce se va pronunța în dosarul nr. 2645/114/2017 al Tribunalului Buzău, ulterior fiind repusă pe rol.

La data de 20.03.2024, MATEI OANA – SIMONA, prin reprezentant convențional Avocat TANASICA OANA, a depus la dosar *cerere de intervenție principală* în contradictoriu cu pârâții MUNICIPIUL BUZĂU, prin PRIMAR, PRIMARUL MUNICIPIULUI BUZĂU, PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUZĂU, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZĂU, prin care solicita ca prin hotărârea ce se va pronunța, în urma probelor administrate, să se dispună, în temeiul art. 64 și urm. C.proc.civ., admiterea atât în principiu, cât și pe fond, a cererii de intervenție principală.

Pe fond, solicită admiterea cererii de chemare în judecată astfel cum a fost formulată și motivată, respectiv să se dispună anularea Hotărârii Consiliului Local Buzău nr. 193/18.10.2016, inclusiv a actelor ce au stat la baza acesteia, (inclusiv organigrama aprobată) prin care s-a aprobat noua organigrama a Primăriei Municipiului Buzău, ceea ce conduce la concedierea a peste 300 de polițiști din cadrul Poliției Locale Buzău, HCL comunicata la solicitarea Sindicatului la data de 24.10.2016, cât și a Adresei Răspuns la plângerea prealabilă emisă de Municipiul Buzău, Primăria Municipiului Buzău și Primarul Municipiului Buzău înregistrată sub nr. 307/CLM/15.11.2016, comunicata cu posta la sediul Cabinetului de Avocat în data de 17.11.2016 și a Adresei Răspuns la plângerea prealabilă emisă de Consiliul Local al Municipiului Buzău, comunicata cu posta la sediul Cabinetului de Avocat în data de 21.11.2016, precum și a tuturor actelor subsecvente, ca fiind netemeinice și nelegale.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 din Legea nr. 554/2004, solicita obligarea în solidar a instituțiilor publice mai sus menționate împreună cu Primarul Toma Constantin (cel care a inițiat proiectul de hotărâre și a întocmit expunerea de motive, aceasta fiind persoana care a determinat în mod efectiv consilierii locali să voteze pentru adoptarea acesteia) la plata de despăgubiri - daune morale în cuantum de 2500 lei pentru fiecare persoană fizică, inclusiv pentru intervenientă.

În acest sens, potrivit art. 16 din Legea nr. 554/2004, solicita introducerea în cauză a Primarului Toma Constantin și citarea la locul de muncă, respectiv la sediul Instituției Primarului Municipiului Buzău și al Primăriei Municipiului Buzău, din Buzău, Piața Daciei, nr.1, Județul Buzău.

Pe cale de excepție, în conformitate cu art. 4 din Legea nr. 554/2004 și art. 178 C.proc.civ., art. 1247 și urm. C.civ., invocă nelegalitatea și nulitatea absolută a transformării polițiștilor locali, deci inclusiv a interveniente în personal contractual și, pe cale de consecință, în temeiul art. 18 alin. 2 din Legea nr. 554/2004, solicită anularea acestei operațiuni administrative, despre care nu cunoaște dacă este materializată într-un act scris, mai exact operațiunea de trecere la personal contractual, care este total nelegală;

În temeiul art. 4 alin. 3 din Legea nr. 554/2004, dacă se va dovedi că trecerea la personal contractual este un act administrativ și nu o operațiune administrativă, solicită să constate nelegalitatea acestuia.

În temeiul art. 453 N.C.proc.civ., solicita obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

În temeiul art. 61 și urm. C.proc.civ., și art. 64 C.proc.civ., solicita admiterea în principiu a cererii de intervenție principală, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru admisibilitatea în principiu.

Interesul de a interveni în prezenta cauză este dovedit prin aceea că este tot polițist în cadrul Direcției Poliție Locală Buzău — Serviciul Pază Bunuri și Valori, Siguranță Unități Școlare, fiind angajată a Primăriei Municipiului Buzău. Astfel, interesul intervenientei în a formula prezenta cerere rezulta din împrejurarea potrivit căreia aceasta se află în situație identică cu reclamantii inițiali, efectele adoptării HCL nr. 193/2016 a cărei anulare face obiectul prezentului dosar se răsfrâng și asupra sa, ceea ce conduce la concedierea și a intervenientei. Arată faptul că la momentul adoptării HCL contestată, doamna Matei Oana-Simona se afla în concediu creștere copil, conform înscrisurilor anexate.

În ceea ce privește motivele în fapt și în drept precizează că și în raport de intervenientă subzista aceleași motive ca cele menționate în cererea principală, pe care le însușește în totalitate.

HCL este nemotivata, după cum rezulta din chiar preambulul si conținutul HCL, aceasta nu conține nici o motivare, de altfel nici măcar în expunerea de motive nu se regăsește vreunul din motivele invocate de intimați.

Nemotivarea constituie unul dintre motivele de nelegalitate ale actului contestat. După cum a reținut si instanța de judecata prin Sentința nr. 754/25.11.2016 care a admis cererea de suspendare a HCL Buzău nr. 193/2016, fiind un act administrativ cu caracter individual, HCL trebuia sa conțină o motivare a masurilor adoptate.

Motivarea reprezintă o obligație generala, constituțională, aplicabila oricărui act administrativ. Este o condiție de legalitate externa a actului, care face obiectul unei aprecieri în concreto, după natura acestuia si contextul adoptării sale. Obiectivul sau este prezentarea într-un mod clar si neechivoc a raționamentului instituției emitente.

Motivarea urmărește o dubla finalitate. În primul rând, îndeplinește o funcție de transparenta a procedurilor administrative, astfel încât se permite cetățenilor sa verifice temeinicia actului administrativ, iar în al doilea rând permite judecătorului sa exercite un control asupra elementelor de fapt si de drept care au servit drept baza de exercitare a puterii de apreciere. Motivarea trebuie realizata suficient de detaliat, în cazul de față prin indicarea motivelor pentru care autoritatea emitenta a ajuns la concluzia necesității reducerii considerabile a numărului de posturi.

Motivarea trebuie sa fie efectiva. Așadar, motivarea este o formalitate substanțiala a cărei absenta sau insuficienta antrenează anularea actului, după cum în mod corect a reținut si instanța de judecata. De altfel, în cazul lor, este evident ca motivarea măsurii modificării organigramei din anul 2016, la numai șase luni după adoptarea acesteia, este inexistentă.

În acest sens este si jurisprudența Curții de Justiție de la Luxembourg (cazul C367/1995), potrivit căreia motivarea trebuie sa fie adecvata actului emis si trebuie sa prezinte de o maniera clara si univoca algoritmul urmat de instituția care a adoptat măsura atacata, astfel încât sa li se permită persoanelor vizate sa stabilească motivarea masurilor si, de asemenea, sa permită instanțelor sa efectueze revizuirea actului.

Inclusiv Carta sociala europeana revizuita prin art. 24 lit. a) prevede posibilitatea concedierii salariilor pentru un motiv întemeiat, legat de aptitudinea sau conduita acestora ori de cerințele de funcționare a întreprinderii, a instituției sau a serviciului.

Adoptarea HCL Buzău nr. 193/18.10.2016 s-a realizat cu nerespectarea procedurilor si dispozițiilor art.44 alin.1 din Legea nr. 215/2001.

Norma legala invocată are caracter imperativ si nu se poate deroga de la aceasta, ori, în cazul de față nu exista un astfel de raport, nefiind astfel asigurata o informare completa a consilierilor cu privire la problemele ce urmau a fi dezbătute în organul colegial, deși existau comisii de specialitate.

Inclusiv instanța de judecata prin Sentința nr. 754/25.11.2016 a constatat ca aceasta procedura administrativa nu a fost urmata, neexistând astfel posibilitatea verificării oportunității luării măsurii de modificare a organigramei, care tine de natura unei inițiative.

Raportul Comisiei de specialitate a Consiliului Local trebuie întocmit înaintea proiectului de HCL si nu trebuie confundat cu Raportul Compartimentului de Specialitate — Resurse Umane, care se întocmește după ce exista un proiect de hotărâre, întocmirea tuturor acestor acte reprezentând o garanție importanta pentru asigurarea legalității hotărârilor adoptate de consiliile locale.

În cazul de față, dezbaterile si adoptarea HCL s-a fundamentat exclusiv pe expunerea de motive a primarului si un raport al serviciului resurse umane. care nu motiveaza în niciun fel reducerea considerabila a numărului de personal. Raportul compartimentului resurse umane este întocmit în mod formal, nemotivat în nici un fel, din conținutul acestuia nerezultând argumentele care sa justifice o măsura atât de drastica, ceea ce atrage nelegalitatea atât a procedurii de adoptare a HCL, cat si a însăși acesteia, cu atât mai mult cu cat nu s-a urmat procedura de adoptare a hotărârii în privința succesiunii operațiunilor de examinare a legalității proiectului de modificare a organigramei, încalcându-se prevederile art. 44 din Legea nr. 215/2001.

Organigrama putea fi modificata fără a se proceda la concedierea in masa a celor peste 300 de polițiști locali.

Astfel, in noua organigrama sunt prevăzute 2 compartimente: sub aparatul de specialitate al Primarului — Monitorizare si Paza — 24 posturi; sub Politia Locala — 138 de posturi.

Decizia Curții de Conturi invocata ca si motiv de către intimați nu prevede la masuri concedierea celor peste 300 de polițiști locali personal contractual al Primăriei, ci le-a fost pus in vedere sa ia toate masurile necesare pentru încadrarea in numărul maxim de posturi prevăzut de lege atât pentru politia locala, cat si pentru aparatul primăriei, in conformitate cu OUG nr. 63/2010 — pag. 7 din Decizie.

Si anterior a existat Direcția de Politie Locala care făcea parte din aparatul de specialitate al Primarului — potrivit Regulamentului de organizare si funcționare al aparatului de specialitate al primarului municipiului Buzău — pag. 5 si 74 si urm. din Regulamentul depus chiar de intimați, care cuprindea Serviciul Dispecerat si Monitorizare.

In Organigrama pentru anul 2016 care era deja aprobata prin HCL nr. 77/28.04.2016 Direcția Politia Locala avea 333 posturi pentru Serviciul Paza Bunuri si Valori, iar 24 pentru Dispecerat si Monitorizare.

De asemenea, nr. total de posturi aprobat pentru 2016 pentru aparatul de specialitate al Primarului era de 799, total in concordanta cu dispozițiile legale.

Pe cale de consecință, daca nu ar fi existat interesele personale ale Domnului Primar de a introduce firmele de paza ale dumnealui, organigrama putea fi modificata fără a se proceda la concedierea in masa a reclamanților.

Potrivit noii organigrame, Serviciul de Monitorizare a trecut in subordinea aparatului de specialitate al Primarului, la fel se putea face si cu Serviciul de Paza, pentru ca nu s-ar fi depășit numărul maxim aprobat de 799 posturi, potrivit HCL nr. 77/28.04.2016, iar Direcția Politie Locala ar fi rămas cu numărul de 138 de posturi.

Toate aceste aspecte trebuiau negociate cu Sindicatele si cu siguranța s-ar fi găsit o soluție care sa respecte drepturile tuturor părților implicate.

Nici daca instituția angajatoare ar fi fost o persoana juridica de drept privat tot nu s-ar fi efectuat concedierea a peste 300 de angajați cu atâta lejeritate, fără a se efectua măcar minime negocieri.

In plus, inclusiv Camera de Conturi Buzău, prin Adresa Răspuns nr. 2076/21.11.2016, atrage atenția asupra răspunderii pe care o poarta UAT Buzău pentru acțiunile sale si in același timp recunoaște drepturile petenților.

Interesul domnului Primar este evident, in favoarea susținerilor lor fiind inclusiv Procesul verbal al ședinței extraordinare a Consiliului Local Buzău din 18.10.2016.

Dintre toți consilierii prezenți, doar trei consilieri locali au fost interesați de soarta polițiștilor locali.

S-au făcut inclusiv propuneri, toate fiind ignorate de către primar. Una dintre propuneri a fost in sensul ca personalul de paza sa fie preluat de către S.C. URBIS apreciindu-se ca astfel ar fi fost cheltuieli mult mai mici, iar alta propunere a vizat înființarea unei Direcții de Paza si Protecție pentru unitățile de învățământ si aceștia sa fie încadrați in acesta direcție - pag. 9 din Procesul — verbal al ședinței.

In plus, s-a recunoscut greșeala instituțiilor pentru necontestarea Deciziei Curții de Conturi — pag. 10 din Procesul — verbal al ședinței.

Nu in ultimul rând, un alt treilea consilier — pag. 11 din Procesul — verbal, a sesizat lipsa justificărilor privind noua organigrama, solicitând calculul in legătura cu sumele care sunt economisite. A solicitat, de asemenea, un răspuns in sensul in care s-ar fi încercat in vreun fel sau altul a se sprijini organizarea in afara statului de funcții si organigramei Primăriei a acestor oameni, in așa fel încât cei care asigura la acest moment paza in scoli si instituții sa se organizeze, si cu acordul instituțiilor si școlilor respective sa rămână in continuare in posturile pe care deja le ocupa. De asemenea, s-a solicitat un răspuns si cu

privire la proiectul de buget pe anul 2017, daca sumele alocate pentru paza institutiilor vor fi cu mult diminuate fața de cheltuielile care se fac în prezent cu polițiștii locali.

Toate aceste solicitări și întrebări ale consilierilor locali au rămas fără răspuns din partea primarului, pe acesta interesându-l doar faptul ca se afla în capitalism.

Organigrama nu este însoțită de avizele legale ale comisiilor de specialitate și ale Prefectului Buzău. Deși se menționează în preambulul hotărârii că aceasta are la baza aceste acte, ele lipsesc cu desăvârșire sau prevăd lucruri diferite de cele reținute în organigrama aprobată.

Astfel, deși a solicitat să se comunice avizele comisiilor de specialitate nici până în prezent nu le-au primit, ceea ce îi determină să presupună că nu exista.

Lipsește raportul de specialitate al Compartimentului salarizare și resurse umane.

Referitor la avizul Prefectului acesta este pentru o organigrama cu un număr de 812 posturi, iar nu pentru o reducere la 497 posturi.

Era obligatorie obținerea avizului de la Instituția Prefectului pentru micșorarea cu peste 300 de posturi, cu atât mai mult cu cât în cadrul Instituției Prefectului funcționează Comisia pentru dialog social.

Organigrama nu este însoțită de avizarea ANFP decât raportat la 2 funcții publice care se transformă, respectiv din insp protecție civ - clasa III sup în referent clasa III sup, și din insp. protecție civ. cl I, princ în inspector clasa I principal, deși aceasta trebuia raportată și la posturile supuse reducerii chiar dacă sunt contractuale.

Modul în care polițiștii locali au ajuns personal contractual este o nebuloasă inclusiv pentru ANFP care în adresa nr. 56483/2016 ne arată că nu cunoaște cum s-a făcut trecerea acestora din funcționari publici în personal contractual întrucât agenția nu a autorizat o astfel de modificare.

Trecerea acestora din funcționari publici în personal contractual este lovita de nulitate absolută. Faptul că avizul ANFP era obligatoriu rezultă din art. 107 mai sus menționat. Astfel, avizul prealabil este obligatoriu, or, în speța de față lipsește cu desăvârșire.

Invocă nulitatea absolută a transformării inclusiv a intervenientei în personal contractual pentru lipsa unei dispoziții legale care să prevadă această posibilitate și lipsa avizului ANFP, nulitate asupra căreia înțelege să insiste ca motiv întemeiat ce sta la baza nelegalității HCL contestata, prin raportare la dispozițiile art.178 C.proc.civ., art.1246 și art.1247 din Codul civil.

În speță, dispoziția legală încălcată de pârâtă este o dispoziție obligatorie, menită să asigure interesul general al unei categorii sociale, cea a funcționarilor publici, și a legalității măsurilor luate în cadrul instituțiilor publice, personalul acestora având statut special.

Față de nerespectarea prevederilor art. 107 din legea 188/1999 care rezultă fără putință de tăgadă din adresa ANFP, rezultă că trecerea de la funcționar public la personal contractual este lovita de nulitate absolută, iar orice act ulterior de reducere a posturilor fără avizul ANFP este la fel lovit de nulitate absolută, făcând referire la conținutul adresei nr. 56483/2016.

Raportat la aceste aspecte, consideră că și reclamanților le erau aplicabile dispozițiile Legii nr. 188/1999, care deși în articolul 6 exclude de la aplicarea generală a legii personalul contractual de pază, raportat la situația de fapt, la încadrarea acestora în postul de referent care este eminamente o funcție publică și având în vedere și articolul III din Lege care derogă de la articolul 6, aceasta devine pe deplin aplicabilă, mai ales în privința necesității avizării ANFP.

În expunerea de motive s-a arătat că s-a aprobat un număr de 812 posturi care se reduce cu 10 posturi și s-ar fi ajuns la 802 posturi, astfel încât nu se înțelege matematica instituțiilor, pentru care $812 - 10 = 497$.

Un alt motiv de nelegalitate consta în aceea că nu s-au respectat etapele reorganizării unei instituții publice. Nu s-a votat și aprobat reorganizarea.

Astfel, prin modalitatea de a aproba direct organigrama modificată s-au încălcat drepturile și obligațiile stabilite de lege în sarcina tuturor entităților implicate în acest proces. Etapele reorganizării instituțiilor publice sunt: emiterea actului normativ (hotărâre de guvern, ordin de ministru, hotărârea consiliului, etc.) privind reorganizarea instituției publice.

Reorganizarea implica identificarea factorilor care necesita schimbarea și anume, factori obiectivi care vizează eliminarea disfuncționalităților și factori subiectivi determinați de anumite lipsuri, concretizați în acțiuni de îmbunătățire sau perfecționare.

În actul HCL contestat nu se aprobă reorganizarea instituției publice, cu atât mai puțin nu se menționează factorii care au condus la necesitatea reorganizării instituției.

În HCL contestată se aprobă doar numărul de posturi și organigrama fără a se aproba reorganizarea instituției, fără a se arata motivele determinate pentru aceste masuri.

Stabilirea noii organigrame cu nr. total de posturi în funcție de necesitățile obiective și stabilirea serviciilor, birourilor și compartimentelor funcționale.

Modalitatea aleasă conduce la crearea de confuzie, atât la nivelul instituției, cât și la nivelul comunității, nici o persoană neputând să înțeleagă de ce această hotărâre a fost necesară și justificată.

Numărul de posturi pe care instituția îl avea maxim admis potrivit legii era de aproape 800 de persoane, astfel încât măsura nu se poate justifica pe reducerea cheltuielilor bugetare.

În baza OUG 63/2010 și OUG 57/2015, intervenienta a arătat că numai Serviciul Poliție Locală poate avea în plus acest număr de angajați, acesta fiind un beneficiu al legii și nu o limitare a numărului de angajați menționați la punctele anterioare, ci o adăugare.

Instituția publică nu depășise numărul de posturi admis conform legii. În orice caz, în hotărârea contestată nu se face vorbire în nici un mod de calculul prevăzut în lege, de numărul de locuitori ai Municipiului Buzău.

Nu poate fi primită nici motivarea în sensul că s-a avut în vedere criteriul financiar în condițiile în care salariile persoanelor disponibilizate erau asigurate din surse proprii, respectiv din contractele pe care Poliția Locală le avea încheiate cu unități de învățământ și alte entități. Prin reducerea numărului de personal pentru activitățile de pază nu se creează o reducere de cheltuială bugetară, ci direcționarea sumelor bugetare către firme de pază din camarila primarului și obținerea de către acestea de profit în dauna comunității locale.

Imediat după adoptarea HCL, Primarul Orașului Buzău a emis notificări de reziliere a contractelor de pază pe care le avea încheiate cu diverse unități, cauzând astfel un prejudiciu bugetului local, prin lipsirea acestuia de încasările ce erau preconizate în baza acestor contracte de prestări servicii.

Nu s-a procedat la efectuarea unei analize economico - financiare care să justifice în vreun mod această măsură de redirecționare a banului localității către terțe societăți ce aparțin Primarului sau membrilor din anturajul acestuia.

Precizează că, de exemplu, toate unitățile de învățământ care aveau contract încheiat de pază doresc continuarea acestuia cu Poliția Locală și nu cu o firmă privată care nu poate să asigure niciodată aceleași servicii, seriozitate și impact.

În ceea ce privește pretinsul motiv de natura financiară, acesta fiind doar un pretext în condițiile în care prin angajarea de firme de pază Primăria va cheltui de la bugetul de stat sume mult mai mari decât în prezent, la care se mai adaugă și faptul că în prezent polițiștii locali aduc bani la buget întrucât aceștia, în ultima instanță, acolo unde a fost cazul, au încheiat procese — verbale de contravenție prin care au aplicat amenzi contravenționale, acestea aducând venituri în plus la bugetul local, ceea ce angajatul firmei de pază nu are competența.

Premergător adoptării HCL trebuia efectuat și un raport de specialitate privind costurile cu personalul contractual și cele cu firmele de pază și verificat în acest sens în ce măsură costurile cu personalul sunt mai mari, mai mici sau egale cu costurile cu firmele de pază, întrucât trebuie să existe o justificare pentru emiterea acestei hotărâri.

În plus, pentru fiecare angajat contractual polițist local nu Primăria plătește salariul, ci practic acesta își primește salariul lunar de la unitățile de învățământ. Astfel, există un întreg circuit al banilor, respectiv Consiliul Județean aprobă bugetul pe 1 an și alocă bani pentru Serviciul Paza Unități Școlare din cadrul Primăriei, bani care se duc la Inspectoratul Școlar al Județului Buzău.

În funcție de numărul de locuri solicitate de la Inspectorat și Primărie de către Directorii unităților de învățământ (scoli, licee, grădinițe), Inspectoratul alocă fondurile pentru fiecare unitate de învățământ care are contract încheiat cu Primăria. La sfârșitul fiecărei luni, Primăria facturează și încasează banii de la fiecare unitate de învățământ. La rândul său, Primăria plătește salariile polițiștilor locali angajați la Primărie cu contract de muncă care asigură paza, ordinea și liniștea publică în unitățile de învățământ.

Deci, banii pentru Poliția Locală nu sunt de la Primărie, ci de la unitățile de învățământ. Banii pleacă de la Consiliul Județean și se întorc la Primărie, în timp ce, dacă se angajează firme de paza, banii nu mai ajung la bugetul local, ci în sectorul privat. La acestea se adaugă și faptul că firmele de paza sunt plătitoare de TVA, deci cheltuielile aferente cresc cu încă 20% peste sumele alocate.

La sumele care vor fi plătite firmelor de paza, se mai adaugă și alte cheltuieli, spre exemplu plata pentru factorul de risc, care în cazul firmelor de paza este de aprox. 8 euro/m.p. din suprafața pentru care se asigură paza (un liceu ajunge și la 2 ha suprafață).

Pe cale de consecință, în nicio variantă cheltuielile prin angajarea de firme de paza în locul polițiștilor locali nu se vor reduce, ci din contra, bugetul local va fi prejudecat și implicit cetățenii Municipiului Buzău.

Dispozițiile din Codul Muncii invocate în preambul nu au fost respectate. În mod evident, situația reclamanților este un real caz social. În cauza este vorba despre concediere colectivă și se aplică dispozițiile Codului Muncii în conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. 2 din Legea nr. 155/2010.

Potrivit dispozițiilor Codului Muncii, desființarea unui post astfel încât să conducă la încetarea contactului de muncă trebuie să aibă justificare, să fie efectivă și să aibă o cauză reală și serioasă potrivit art. 65 alin. 2 Codul muncii.

Celui al cărui post este desființat trebuie să i se ofere un post asemănător și doar în situația în care se refuza de către salariat, ceea ce nu este cazul, să se angajeze alte persoane pe postul oferit fostului salariat. În plus, art. 74 Codul Muncii arată că nu pot fi reluate activitățile aferente posturilor desființate cu alți salariați. Ori, paza în unitățile de învățământ nu se desființează.

De asemenea, s-au încălcat și dispozițiile legii privind dialogul social, neefectuându-se procedura premergătoare a consultării potrivit art. 69 și urm. Codul Muncii.

Având în vedere că HCL Buzău contestată se aplică începând cu data de 01.11.2016, nu a fost respectat termenul de 2 luni al notificării prevăzute în art. 70 Codul muncii și nici celelalte dispoziții ulterioare.

Nu s-au respectat dispozițiile referitoare la procedura concedierii colective, fiind încălcate dispozițiile art. 41 din Constituție.

De altfel, incidența dispozițiilor legale invocate și nerespectarea acestora de către intimati a fost constatată și de către instanță de judecată prin Sentința nr. 754/25.11.2016. În acest sens, s-a reținut că eventualele măsuri de concediere colectivă nu pot fi dispuse de către angajatorul public numai în virtutea propriei voințe și a propriului act de decizie. Din contra, măsurile de concediere colectivă în privința personalului din instituțiile și autoritățile publice al cărui raport de muncă izvorăște în temeiul unui contract individual de muncă se vor putea face doar în baza unor reglementări primare speciale, care vor cuprinde și măsuri de acompaniere corespunzătoare, de natură să nu discrimineze această categorie de salariați față de salariații din mediul privat.

Motivul invocat constând în asigurarea calității serviciilor publice, ce se regăsește în preambulul HCL, este doar un pretext fără nici un fundament obiectiv și nu poate subzista în condițiile în care toate unitățile de învățământ sunt mulțumite de serviciile prestate de către Poliția Locală și nu doresc firme private de paza. Polițistul este cel care asigură liniștea și ordinea publică, are o prestanță în fața cetățeanului reprezintă o instituție publică și are și rol de combatere și prevenție fiind inclusiv și agent constatat, activități pe care un angajat al firmei de pază nu le poate desfășura. Este deci în beneficiul cetățenilor menținerea Poliției

Locale în unitățile de învățământ, iar interesul public trebuie să primeze în fața interesului privat, chiar și al domnului primar.

La dosar sunt depuse adresele beneficiarilor serviciilor care doresc menținerea contractelor cu ei.

Fata de toate aceste considerente, rezultă în mod evident ca HCL Buzău nr. 193/2016 astfel adoptată este nelegală, că măsurile dispuse prin aceasta sunt abuzive, încalcă orice dispoziție legală aplicabilă și nu au nici un fundament.

Pârâții au formulat *întâmpinare* la cererea de intervenție principală.

Prin cererea din data de 03.12.2024, SINDICATUL NATIONAL AL POLITISTILOR FORTUS LEX a invocat *exceptia de nelegalitate* a Deciziei nr. 21/18.08.2016 și a Raportului de audit financiar din data de 18.07.2016, emise de Curtea de Conturi a României - Camera de Conturi a Județului Buzău, prin care s-a constatat că în anul 2015 au fost angajați și retribuiți mai mulți polițiști din cadrul Politiei Locale Buzău, respectiv cu 323 de posturi peste numărul maxim de posturi permis de lege, ceea ce ar fi condus la un prejudiciu în sumă totală de 11.277.674,60 lei.

A arătat că excepția de nelegalitate este una dintre formele de exercitare a controlului judecătoresc asupra actelor administrative (control indirect) și tinde la înlăturarea unui act administrativ nelegal ce are incidență într-o cauză aflată pe rolul instanțelor judecătorești, indiferent de obiect sau de stadiul procesual.

A invocat prevederile art. 4 din Legea nr. 554/2004 :

Nelegalitatea invocată de reclamanti pe cale de excepție, este atât admisibilă, față de dispozițiile mai sus invocate, cât și de competența instanței care soluționează fondul litigiului având în vedere obiectul acestui dosar, anularea HCL nr. 193/2016, prin care în mod nelegal a fost modificată organigrama Primăriei Municipiului Buzău, noua organigramă prevăzând un număr total de 138 de funcții publice, ceea ce implica concedierea nelegală a peste 300 de polițiști din cadrul Politiei Locale Buzău și în condițiile în care se invocă măsurile dispuse de Camera de Conturi Buzău prin Decizia nr. 21/18.08.2016, urmare a Raportului de audit financiar din data de 18.07.2016.

În continuare a arătat că, în fapt, reclamanții sunt angajați în cadrul Direcției Politiei Locale Buzău și că, deși au fost angajați ca și funcționari publici, în cursul anului 2011 au fost transformați în mod nelegal în personal contractual, fără a exista un aviz în acest sens acordat de către ANFP. În concordanță cu susținerile lor este și opinia ANFP care prin adresa nr. 56483/2016 a arătat că nu cunoaște cum s-a realizat anterior trecerea poliștilor locali din funcționari publici în personal contractual întrucât Agenția nu a autorizat o astfel de modificare. Trecerea reclamanților din funcționari publici în personal contractual este lovită de nulitate absolută, faptul că avizul ANFP era obligatoriu rezultând din art. 107 din Legea nr. 188/1999.

Odată cu mandatul noului Primar al Municipiului Buzău, cu unic scop înlăturarea poliștilor locali din unitățile de învățământ în cadrul cărora aceștia asigură paza și ordinea publică, în vederea introducerii firmelor private de paza dorite de Dl. Primar, acesta a demarat procedurile de modificare a organigramei, astfel încât să fie concediați peste 300 de polițiști locali.

În acest sens, la propunerea Primarului, Consiliul Local Buzău a adoptat HCL nr. 193/18.10.2016 prin care în mod nelegal a fost modificată organigrama Primăriei Municipiului Buzău, noua organigramă prevăzând un număr total de 138 de funcții publice, ceea ce implica concedierea nelegală a peste 300 de polițiști din cadrul Politiei Locale Buzău. Considerând nelegală hotărârea astfel adoptată, după parcurgerea procedurii prealabile administrative s-au adresat instanței de judecată solicitând anularea acestei HCL, a actelor ce au stat la baza acesteia, precum și a tuturor actelor subsecvente, pe rolul Tribunalului Buzău fiind înregistrat dosarul nr. 2933/114/2016, aflat în curs de soluționare. În același timp, au formulat și cerere de suspendare a executării HCL contestată, cerere admisă, astfel că prin Sentința nr. 754/25.11.2016 pronunțată de Tribunalul Buzău s-a dispus suspendarea executării HCL Buzău nr. 193/2016.

Precizează că nici de aceasta dată Primarul Municipiului Buzău nu a obținut aviz din partea ANFP pentru modificarea organigramei, decât raportat la 2 funcții publice care se transformă, respectiv din ins protecție civ - clasa III sup în referent clasa III sup. și din insp. protecție civ. cl. I, princ în inspector clasa I principal.

În același timp, folosindu-se de HCL nr. 193/2016, în dorința de a introduce firmele private de paza, Instituția Primarului a înțeles să trimită notificările de reziliere a contractelor de paza în care era folosit personalul Poliției Locale către toate autoritățile publice din subordine și le-a pus în vedere acestora să procedeze la încheierea de alte contracte cu firme private de paza, deși urmare a Sentinței nr. 754/2016 contractele inițiale de paza sunt practic în continuare în derulare. Pe cale de consecință, noile contracte de paza și protecție încheiate la inițiativa Primarului Municipiului Buzău cu firmele private sunt nelegale, încălcându-se hotărârea Tribunalului Buzău mai sus menționată.

Nu în ultimul rând, Primăria Municipiului Buzău a demarat inclusiv procedurile de organizare de examene pentru ocuparea unor posturi contractuale vacante. În acest sens, potrivit Anunțului nr. 24783/04.11.2016, Primăria Municipiului Buzău a organizat examen în data de 24.11.2016 în vederea ocupării unor posturi contractuale vacante din cadrul Compartimentului Monitorizare și Paza din aparatul de specialitate al Primarului Municipiului Buzău, în acest sens fiind organizat concurs pentru 13 posturi libere de referent 1A.

Deși la Monitorizare și Paza erau angajate mai multe persoane, cu toate acestea Primăria a emis anunț privind organizarea concursului pentru ocuparea de posturi vacante la același compartiment, contrar dispozițiilor legale, pe care l-au contestat și, deși au solicitat inclusiv suspendarea organizării examenului, cât și anularea în întregime a procedurii, Primarul Municipiului Buzău și nici celelalte instituții nu au dat curs acestora și nici nu le-au comunicat nici un răspuns cu privire la cele sesizate.

Insistând în angajarea firmelor private de paza, ceea ce nu se putea realiza decât tot printre-o formă de concediere a polițiștilor locali, tot la inițiativa Primarului Municipiului Buzău, Consiliul Local Buzău adopta două alte hotărâri, respectiv HCL nr. 267 și 270 din 21.12.2016, prin care se transforma Poliția Locală în instituție de sine stătătoare, cu personalitate juridică, astfel încât polițiștii locali să nu mai beneficieze de locurile de muncă, în condițiile în care nici paza în unitățile de învățământ nu va mai fi asigurată de către Poliția Locală, astfel cum rezultă din aceste HCL. În realitate, aceste două hotărâri nu reprezintă altceva decât o formă mascată de a se realiza aceleași demersuri de concediere colectivă a reclamanților ce au fost realizate și anterior prin adoptarea HCL nr. 193/2016, tot la inițiativa Domnului Primar. Intenția și scopul urmărit al Primarului sunt evidente, în condițiile în care procedura reorganizării invocate nu arată că se mențin aceleași posturi și, în plus, în Anexa la HCL nr. 270/2016 nu se mai regăsesc unitățile de învățământ unde reclamanții desfășurau activitățile de pază. Prin Sentința nr. 647/09.06.2017 pronunțată de Tribunalul Buzău s-a dispus suspendarea executării HCL Buzău nr. 267 și nr. 270/2016, iar în prezent acestea sunt anulate urmare soluției pronunțate în dosarul de fond nr. 1828/114/20187.

Mai mult, întrucât nici în cursul anului 2017 Primarul nu a reușit obținerea unui aviz favorabil de la ANFP, s-a încercat o nouă formă mascată de a concedia polițiștii locali, procedând în ședința din 28.04.2017 la adoptarea celor două HCL nr. 93 și nr. 94, prin "abrogarea" de către Consiliul Local Buzău a HCL nr. 193/2016 și aprobarea unor noi organigrame, masuri total nelegale întrucât singura modalitate prin care s-ar fi putut da curs acestei inițiative, ar fi fost ca efect al admiterii plângerii prealabile administrative formulate de reclamanți împotriva acestei HCL, iar nu după sesizarea instanței de judecată cu anularea acestei HCL. Prin Sentința nr. 619/07.06.2017 pronunțată de Tribunalul Buzău s-a dispus suspendarea executării HCL Buzău nr. 93 și nr. 94/2017.

De asemenea, în ședința de Consiliu Local din data de 11.05.2017 prin HCL nr. 120 și nr. 121 a fost deja aprobată noua organigrama, numărul de personal și statul de funcții din cadrul Poliției Locale a Municipiului Buzău, deși ca efect al pronunțării Sentinței nr. 754/2016 la acest moment este suspendată și structura organizatorică în care sunt încadrate și funcțiile publice din cadrul Direcției Poliției Locale a Municipiului Buzău din cadrul

aparaturii de specialitate al Primarului. Arată că în acest sens s-a pronunțat și ANFP prin Adresa răspuns nr. 1851/2218/06.03.2017: adoptarea unor noi organigrame are ca efect modificarea structurii organizatorice față de cea anterior aprobată și suspendată urmare a Sentinței nr. 754/2016, ceea ce contravine scopului acestei măsuri dispuse de instanța de judecată și care vizează conservarea situației până la momentul la care efectele suspendării vor înceta, respectiv până la soluționarea definitivă a dosarului nr. 2933/114/2016 ce are ca obiect anularea HCL nr. 193/2016.

Precizează că împotriva acestor ultime preavize au formulat inclusiv contestație și au propus inclusiv măsuri în vederea evitării concedierilor și/sau diminuării numărului salariaților concediați, cereri ramase nesolutionate. De asemenea, au demarat inclusiv procedurile privind declanșarea conflictului de muncă și au supus atenției Comisiei de Dialog Social din cadrul Instituției Prefectului situația în care se afla petenții în speranța obținerii unui dialog cu primarul și instituțiile parate și concilierii litigiilor existente, cu consecința evitării concedierii a peste 250 de angajați.

Urmare a tuturor acestor demersuri de concediere colectivă a reclamanților, la data de 16.05.2017 se publica și anunțurile nr. 13330 atât pentru funcții contractuale de execuție vacante, cât și pentru funcțiile publice de execuție vacante din cadrul aparatului de specialitate al primarului municipiului Buzău. De asemenea, au formulat contestație și împotriva acestor anunțuri, contestații care au rămas nesoluționate până în prezent, având în vedere că funcțiile nu sunt vacante.

De asemenea, în toată această perioadă Primarul Municipiului Buzău a refuzat orice dialog cu reclamanții și reprezentanții acestora, anulând inclusiv audiența ce fusese inițial programată, neavând în nici un moment intenția de a rezolva sau, cel puțin, de a încerca concilierea în condițiile în care, dacă nu ar fi existat interesele personale ale Domnului Primar de a introduce firmele de pază ale dumnealui, încă de la început organigrama putea fi modificată fără a se proceda la concedierea în masă a celor peste 250 de polițiști locali. Au trimis inclusiv propuneri privind evitarea concedierilor. Decizia Curții de Conturi invocată ca și motiv de către Dl. Primar nu prevede la măsuri concedierea celor peste 250 de polițiști locali personal contractual al Primăriei.

Toate aceste aspecte trebuiau negociate cu Sindicatele și cu siguranța s-ar fi găsit o soluție care să respecte drepturile tuturor părților implicate. Nici dacă instituția angajatoare ar fi fost o persoană juridică de drept privat tot nu s-ar fi efectuat concedierea a peste 250 de angajați cu atâta lejeritate, fără a se efectua măcar minime negocieri.

Pe cale de consecință, la acest moment reclamanții se află în situația ca instituțiile publice ale Municipiului Buzău, respectiv Primarul și Consiliul Local să încalce în mod grav dispozițiile legale, să nesocotească hotărârile definitive pronunțate de instanțele judecătorești, atât prin care s-a suspendat executarea HCL inițială nr. 193/2016, dar și celelalte HCL nr. 267 și nr. 270/21.12.2016 și, respectiv, HCL nr. 93 și 94/28.04.2017, fără nici o consecință asupra abuzurilor acestora, Primarul Municipiului Buzău continuând la nesfârșit seria de organigrame modificate, reclamanții fiind permanent amenințați cu pierderea locului de muncă. Nu în ultimul rând, nu trebuie omis nici faptul că în prezent activitatea Direcției Poliției Locale este grav perturbată, în condițiile în care aceasta, prin polițiștii locali, desfășura activitățile de pază de peste 17 ani la unitățile beneficiare, iar în prezent activitatea acestora constă doar în realizarea de activități efectiv de patrulare pe stradă, fără nici un scop, intenția Primarului fiind în mod evident de a scăpa de polițiștii locali, prin presiuni psihologice, pentru ca aceștia să își dea demisia în cele din urmă.

Prin Raportul Curții de Conturi și Decizia nr. 21/18.08.2016 s-a constatat că în anul 2015 au fost angajați și retribuiți mai mulți polițiști din cadrul Poliției Locale Buzău, respectiv cu 323 de posturi peste numărul maxim de posturi permis de lege, ceea ce ar fi condus la un prejudiciu în suma totală de 11.277.674,60 lei. De asemenea, la punctul 9 din măsuri se stabilea și termenul de realizare 30.12.2016 pentru încadrarea în numărul maxim de posturi.

Actele sunt nelegale, menționarea încadrării nelegale a celor 300 de polițiști fiind abuzivă, iar cele reținute de către organele de control sunt eronate.

Astfel, s-a reținut ca în anul 2015 entitatea nu ar fi respectat prevederile legale privind stabilirea numărului maxim de posturi ce pot fi încadrate la UATM Buzău. În acest sens, Consiliul Local al Municipiului Buzău ar fi aprobat, la propunerea inițiatorului primarul de atunci Constantin Boșcodeală, organigrama și statul de funcții cu un număr de personal supradimensionat, contrar prevederilor legale. De asemenea, s-a apreciat ca entitatea putea avea un număr maxim de 138 de posturi pentru serviciul public de poliție locală, respectiv 1 post la 1.000 de locuitori, în timp ce numărul existent era mult mai mare, respectiv la data de 31.12.2014 - 465 de polițiști locali, iar la data de 31.12.2015 - 461 de polițiști locali. S-a concluzionat ca prin depășirea numărului maxim de personal cu 323 angajați ai poliției locale în anul 2015, au fost efectuate cheltuieli nelegale din bugetul local care au produs un prejudiciu în suma totală de 11.277.674,60 lei.

În ceea ce privește numărul de personal pretins supradimensionat reținut în mod nelegal de către instituțiile pârâte, arată faptul că potrivit legii nu s-a depășit numărul maxim admis, respectiv de aproape 800 de persoane.

A invocat Art. 21 din OUG 57/2015 pentru salarizarea personalului aferentă anului 2016.

A arătat că, potrivit OUG 63/2010 numărul maxim de posturi se calculează în funcție de numărul de locuitori. Pentru plaja de la 100.000 - 200.000 de locuitori, unde consideră că se încadrează Buzăul numărul maxim de posturi este de 699.

La acesta se adaugă pentru serviciul Poliție locală încă 1 post la 1000 de locuitori, sens în care invocă art. 3 OUG 63/2010 modificat prin legea 13/2011.

Prin urmare, în baza acestei legi, numai Serviciul Poliție Locală poate avea în plus acest număr de angajați, acesta fiind un beneficiu al legii și nu o limitare a numărului de angajați menționați la punctele anterioare, ci o ADĂUGARE.

Instituția publică nu depășise numărul de posturi admis conform legii, astfel încât nu înțeleg modalitatea de aplicare a legii de către inspectorii din cadrul Camerei de Conturi Buzău.

În plus, a invocat OUG nr. 99/2016 pentru salarizarea personalului aferentă anului 2017, respectiv art. 14; art. 5 din OUG nr. 2/2017; OUG nr. 9/2017 -Art. 1 și Art. 5; art. 5 din OUG nr. 90/06.12.2017.

Pe cale de consecință, având în vedere dispozițiile legale mai sus invocate, din coroborarea acestora reiese ca același număr maxim de posturi prevăzut anterior la nivelul instituției potrivit legii pentru anul 2016 se menține și pentru anul 2017, dispoziții care sunt ulterior menținute și pentru 2018, astfel încât nici în prezent nu există vreo încălcare a dispozițiilor privind numărul de posturi.

În plus, urmează a se avea în vedere și faptul că nu întreg personalul contractual era încadrat pe funcția de polițist local, ci și pe cea de REFERENT, situație în care nu se mai puteau aplica dispozițiile de 1 polițist la 1000 de locuitori.

Cu referire la sumele reținute de către organele de control ale Curții de Conturi ca reprezentând prejudiciu adus bugetului local - valoarea cheltuielilor indicată nu este corect determinată, în sensul că ar fi aferentă celor 323 de angajați polițiști locali. În primul rând, suma de 11.277.674,60 lei vizează atât personalul contractual, respectiv penenții, cât și polițiștii de la Departamentul de Ordine Publică și Circulație.

În al doilea rând, ci și alte cheltuieli aferente întregii instituții a Poliției Locale, respectiv transport, achiziții, școlarizări, combustibil, chirii etc.

În plus, tot în aceasta sumă a fost inclusă și suma acordată potrivit hotărârii judecătorești privind « norma de hrană », drepturi câștigate în instanța de polițiști și care trebuiau plătite.

Toate aceste cheltuieli nu au nicio legătură cu salariul efectiv pe care îl primește un polițist local cu contract de muncă, salariu care este mult mai mic decât se încearcă a se pretinde.

Pe cale de consecință, în condițiile în care numărul de personal angajați ai poliției locale nu a fost depășit, astfel cum au arătat anterior instituția încadrându-se în numărul maxim

admis de lege, suma de 11.277.674,60 lei reținută ca și cheltuieli nelegale nu are nici un temei legal.

Salariile polițiștilor locali nu pot fi considerate cheltuieli nelegale în condițiile în care acestea erau asigurate din surse proprii, respectiv din contractele pe care politia locala le avea încheiate cu unități de învățământ și alte entități, contracte care însă în mod abuziv au fost reziliate de către UAT în vederea angajării firmelor de paza private.

Pentru fiecare angajat contractual polițist local nu Primăria plătește salariul, ci practic acesta, prin prestarea de servicii către unitățile de învățământ, aduce venituri la bugetul local. Deci, banii pentru Politia Locala nu sunt de la Primărie, ci de la unitățile de învățământ. Banii pleacă de la Consiliul Județean și se întorc la Primărie, în timp ce, în situația firmelor de paza angajate de Domnul Primar, banii nu mai ajung la bugetul local, ci în sectorul privat. La acestea se adaugă și faptul că firmele de paza sunt plătitoare de TVA, deci cheltuielile aferente cresc cu încă 20% peste sumele alocate. La sumele care sunt plătite firmelor de paza, se mai adaugă și alte cheltuieli, spre exemplu plata pentru factorul de risc, care în cazul firmelor de pază este de aprox. 8 euro/m.p. din suprafața pentru care se asigură paza (un liceu ajunge și la 2 ha suprafața).

Precizează că, și în anii anterior au existat controale de la Curtea de Conturi care nu au constatat că organigramele anterioare ar cuprinde posturi în plus. Constatările Curții de Conturi sunt nelegale și conduc la aplicarea unor măsuri abuzive întrucât în baza acestor susțineri s-a procedat la modificarea organigramei, deși Curtea de Conturi da o interpretare eronată în sensul că pretinsul prejudiciu este urmare a numărului mare de posturi al Politiei Locale. Decizia Curții de Conturi a condus la modificarea organigramei, prin adoptarea HCL Buzău nr. 193/2016, o măsură abuzivă realizată la solicitarea actualului Primar pentru a înlocui personalul politiei locale cu firmele private de paza dorite de dansul.

De asemenea, tot Decizia Curții de Conturi a condus la adoptarea HCL nr. 267/2016 privind înființarea Politiei Locale, ca instituție de sine stătătoare, prin care nu se face altceva decât să se evite efectele hotărârii judecătorești, respectiv Sentința nr. 754/25.11.2016 pronunțată de Tribunalul Buzău - Secția a II -a în dosarul nr. 2413/114/2016 prin care s-a dispus suspendarea executării Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/18.10.2016 până la soluționarea definitivă a acțiunii în anularea actului administrativ.

Prin cele două HCL nr. 267 și nr. 270 se încalcă efectele puterii de lucru judecat a Sentinței nr. 754/25.11.2016 pronunțată de Tribunalul Buzău - Secția a II -a în dosarul nr. 2413/114/2016 prin care s-a dispus suspendarea executării Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/18.10.2016 până la soluționarea definitivă a acțiunii în anularea actului administrativ. HCL anterioară viza tocmai modificarea actualei organigrame prin reducerea posturilor, ceea ce conducea la concedierea abuzivă și nelegală a reclamațiilor, peste 300 de polițiști locali. Având în vedere suspendarea măsurii dispuse prin această HCL, ulterior s-a procedat la adoptarea celor două HCL nr. 267 și nr. 270 din 21.12.2016, cu scopul mascat de a se realiza aceleași demersuri de concediere colectivă a reclamațiilor.

În plus, sunt angajați anterior anului 2000, iar până în prezent nu s-a constatat nelegalitatea încadrării lor și nu s-a ivit necesitatea reorganizării instituției și desființării posturilor lor. Deși legea nu s-a modificat și atâția ani au fost în legalitate nu înțeleg cum în anul 2016 au devenit "ilegali" sau cum s-a ivit subit necesitatea reorganizării instituției.

Nu în ultimul rând, trebuie avut în vedere faptul că reorganizarea unei instituții, cu atât mai mult cu cât are la baza Decizia Camerei de Conturi a cărei nelegalitate o invocă, nu poate constitui motiv de concediere a salariaților și orice măsură de concediere ce are la bază reorganizarea instituției, indiferent că este Primăria sau Politia Locală este lovită de nulitate.

Astfel, în cauză sunt pe deplin aplicabile și măsurile de protecție instituite potrivit Legii nr. 67/2006 privind protecția drepturilor salariaților în cazul transferului întreprinderii, al unităților sau al unor părți ale acestora, dispozițiile legii potrivit art. 7 fiind clare și imperative în sensul menținerii salariaților:

Transferul întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora nu poate constitui motiv de concediere individuală sau colectivă a salariaților de către cedent ori de către

cesionar, astfel încât toate măsurile Primarului, prin celelalte instituții publice pe care le controlează (Consiliu Local, Primărie etc.) care au ca și finalitate desființarea posturilor reclamanților sunt lovite de nulitate, păstrarea locului de muncă fiind expres prevăzută de lege, dispoziție imperativă de la care nu se poate deroga nici măcar de către instituțiile publice.

Nu în ultimul rând, tot ca efect al Deciziei nr. 21/2016, s-a ajuns în prezent ca cheltuirea banului public să se facă în mod nejustificat, astfel încât în cauza primează și interesul public.

Potrivit noii organigrame a Poliției Locale, adoptată ulterior la mult timp după emiterea HCL nr. 267/2016, în noua instituție de sine stătătoare, nu mai există departament de paza. În prezent poliția locală nu mai asigură paza, ci doar ordinea publică. Urmează să se avenge în vedere contractele încheiate în luna decembrie 2016 privind prestarea serviciului de ordine publică și paza cu polițiști locali, Contracte care se află încă în derulare. Or, într-o asemenea situație, nu mai există personal pentru executarea acestor contracte întrucât nu mai există serviciul de paza la Poliția Locală.

Față de aspectele invocate, apreciază că în cauză sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate impuse de art. 4 din Legea nr. 554/2004, iar față de situația prezentată, atât în fapt, cât și în drept, apreciază că se impune admiterea excepției de nelegalitate, iar ca efect al admiterii acesteia, solicită ca soluționarea prezentului dosar să se realizeze fără a se ține seama de actele a căror legalitate a fost contestată.

În drept, a invocat art. 4 și urm. Legea nr. 554/2004.

Prin *întâmpinarea* din data de 31.01.2025, intervenienta CURTEA DE CONTURI A ROMÂNIEI, atât în nume propriu, cât și pentru Camera de Conturi Buzău, în calitate de pârâte în contradictoriu cu reclamantul Sindicatul Național al Polițiștilor Forțos Lux, în calitate de reprezentant legal al membrilor de sindicat și al celorlalți angajați, a formulat *întâmpinare* prin care a solicitat respingerea în principal, ca inadmisibilă, și în subsidiar, ca neîntemeiată, a excepției de nelegalitate a Deciziei nr. 21/18.08.2016 și a Raportului de audit financiar din data de 18.07.2016, și pe cale de consecință, menținerea ca temeinice și legale a actelor administrative emise de Camera de Conturi Buzău, pentru argumentele dezvoltate în cele ce succed.

A arătat că, în fapt, în perioada 09.05.2016 - 18.07.2016, o echipă de auditori publici externi din cadrul Camerei de Conturi Buzău a efectuat auditul financiar asupra situațiilor financiare întocmite la data de 31 decembrie 2015 la Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Buzău. Cu ocazia efectuării acestei misiuni de audit s-au constatat nereguli și abateri de la legalitate și regularitate, care au fost consemnate detaliat în Procesul verbal de constatare nr.14904/18.07.2016. Pentru înlăturarea acestora, în baza prevederilor art. 33 alin. (3) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, coroborate cu cele ale pct. 174 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea activităților specifice Curții de Conturi, precum și valorificarea actelor rezultate din activități (denumit în continuare RODAS), s-a emis Decizia nr.21/18.08.2016, prin care s-au dispus, în sarcina conducerii entității verificate, măsuri de remediere a deficiențelor ce nu au fost contestate

Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită instanței să se admită excepția de nelegalitate a Deciziei nr.21/18.08.2016 și a Raportului de audit financiar din data de 18.07.2016.

Solicită respingerea excepției de nelegalitate, pentru următoarele motive:

În ceea ce privește excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate a Raportului de audit financiar din 18.07.2016 întocmit de Camera de Conturi Buzău, trebuie avut în vedere că acest act de control ce a stat la baza emiterii Deciziei nr. 21/18.08.2016, nu are natura juridică a unui act administrativ în accepțiunea Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ, ci a unui act premergător actului administrativ.

Raportul de audit financiar nu este act administrativ așa cum este definit de Legea nr. 554/2004, chiar dacă a fost emis de o autoritate publică, întrucât, potrivit art. 2 alin. (1) lit.

e), actul administrativ este „actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice”, așadar nu produce efecte juridice.

Actele administrative se deosebesc de alte acte premergătoare sau operațiuni administrative, care nu produc efectele juridice și care sunt încheiate în vederea emiterii actelor administrative. Așadar, în speța de față, se impune a face distincția necesară între actele administrative și operațiunile administrative care nu produc efecte juridice de sine stătătoare, pe care Curtea de Conturi le întocmește cu ocazia exercitării atribuțiilor conferite de lege.

Ca urmare actele ce sunt supuse controlului instanței sunt încheierile și deciziile și nu Raportul de audit sau Procesul verbal de constatare care stau la baza emiterii Deciziei prin care se dispun măsurile în sarcina entității verificate.

Având în vedere dispozițiile Legii contenciosului administrativ anterior indicate, coroborate cu dispozițiile Legii nr. 94/1992, republicată, și ale RODAS (Regulamentul privind organizarea și desfășurarea activităților specific Curții de Conturi precum și valorificarea actelor rezultate din aceste activități) aplicabil la data întocmirii actelor în urma auditului, rezultă cu puterea evidenței că Raportul de audit nu este act administrativ, deoarece prin acesta nu s-a dispus măsuri în sarcina entității verificate, ci el conține doar constatări, concluzii și recomandări cu privire la cele constatate cu ocazia misiunii de audit.

Că este așa rezultă și din considerentele Deciziei nr. 499 din 2 februarie 2012 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție care a statuat că actul administrativ care determină competența materială a instanțelor este Decizia și nu Încheierea emisă de Comisia de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Curții de Conturi a României.

În concluzie, actele ce sunt supuse controlului instanței sunt încheierile și deciziile și nu Raportul de audit sau Procesul verbal de constatare care stau la baza emiterii Deciziei.

În ceea ce privește excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate a Deciziei nr. 21/18.08.2016, a făcut trimitere la dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, arătând că, în situația în care prin legi speciale se prevede parcurgerea unei proceduri administrative jurisdicționale obligatorii, care are ca finalitate emiterea unui act administrativ jurisdicțional ce poate fi contestat la instanța de contencios administrativ competentă, norma specială are prevalență, neputând fi aplicabile dispozițiile dreptului comun instituite prin Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

În acest sens, Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 instituie dreptul comun în materie, însă Legea nr. 94/1992 privind Curtea de Conturi reprezintă o lege specială, astfel raporturile juridice desfășurate în baza acesteia sunt specifice, iar calitatea de părți nu o pot avea decât persoanele prevăzute de legea specială.

Este de principiu că legea generală se aplică în orice materie și în toate cazurile, mai puțin în acelea în care legiuitorul stabilește un regim special și derogatoriu, instituind în anumite materii reglementări speciale, care sunt prioritare față de norma de drept comun, care în astfel de situații se aplică numai unde legea specială nu dispune.

Caracterul prioritar al normei speciale decurge din însăși finalitatea adoptării ei, dovedind voința legiuitorului de a deroga de la legea de drept comun, prin prevederi de strictă interpretare și aplicare.

Legea generală poate să modifice sau să înlăture incidența legii speciale numai când cuprinde prevederi exprese în acest sens.

Întrucât dispozițiile Legii nr. 94/1992 de organizare și funcționare a Curții de Conturi, republicată, au un caracter special față de Legea nr. 554/2004, în cauză se aplică dispozițiile prevăzute de actul normativ ce reglementează o procedură specială, derogatorie în raport cu dreptul comun.

Competența instanței de contencios administrativ de a verifica pe calea excepției legalitatea unui act administrativ nu poate fi atrasă prin invocarea art. 4 din Legea nr.

554/2004, atunci când este vorba de un act administrativ pentru modificarea sau desființarea căruia legea specială prevede o procedură judiciară specială.

Drept urmare, apreciază că este întemeiată excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate întrucât legea specială prevede o altă procedură pentru modificarea sau desființarea actelor administrative emise de Curtea de Conturi.

Este evident că reclamantul nu poate uza de excepția de nelegalitate în condițiile în care legiuitorul a prevăzut o altă procedură de contestare a actelor administrative emise de Curtea de Conturi a României.

Teza contrară ar contraveni prevederilor art. 6 din C.E.D.O., dreptul la un proces echitabil, și anume componentelor definitorii ale acestui drept fundamental, respectiv dreptul la justiție și principiul securității raporturilor juridice, urmare a acceptării posibilității înlăturării pe calea excepției de nelegalitate a efectelor unui act administrativ fiscal, definitiv, obligatoriu.

Intervenienta a invocat dispozițiile art.11, 204, 218-219 din RODAS, susținând că împotriva deciziilor emise de Curtea de Conturi, nu poate fi formulată acțiune direct la instanța de judecată, fără parcurgerea procedurii prealabile expres prevăzute de RODAS.

Astfel fiind, având în vedere că legalitatea unei decizii emise de structura teritorială a Curții de Conturi, nu poate fi pusă în discuție în fața instanței de contencios administrativ pe calea acțiunii directe, ci doar ca urmare a analizării legalității unei eventuale încheieri emise de Comisia de soluționare a contestațiilor, potrivit pct. 227-228 din RODAS, ea nu va putea fi contestată nici pe calea excepției de nelegalitate în temeiul art. 4 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, care trebuie interpretat și prin prisma dispozițiilor art. 5 din aceeași lege.

Pe cale de consecință, nu poate forma obiectul excepției de nelegalitate decizia emisă de Camera de Conturi Buzău, fiind inadmisibilă verificarea legalității acestui act administrativ în procedura prevăzută de art. 4 din Legea nr. 554/2004, în condițiile în care legea specială, respectiv Regulamentul privind organizarea și desfășurarea activităților specifice Curții de Conturi precum și valorificarea actelor rezultate din aceste activități, aprobat prin Hotărârea nr. 155 din 29.05.2014 prevede calea de urmat pentru contestarea acestui act administrativ.

În ceea ce privește respingerea ca neîntemeiată a excepției de nelegalitate a celor două acte ale Camerei de Conturi Buzău, învederează instanței următoarele:

Cu ocazia verificărilor efectuate, Camera de Conturi Buzău a constatat că în anul 2015 U.A.T.M. Buzău nu a respectat prevederile legale privind stabilirea numărului maxim de posturi ce pot fi încadrate. Consiliul Local al municipiului Buzău a aprobat un număr de 492 posturi pentru Direcția de poliție locală, cu 354 posturi peste numărul maxim de 138 de posturi permis de normele legale.

Astfel, prin HCL nr.36/2014 s-a aprobat organigrama, numărul de personal și statul de funcții al aparatului de specialitate al primarului, cu aplicabilitate de la data de 01.04.2014. Potrivit art.1 din hotărâre s-a aprobat un număr total de 799 de posturi, din care 487 posturi pentru poliția locală. Ulterior, în anul 2015 prin HCL nr.128 din 27 august 2015, cu aplicabilitate de la 01.09.2015, numărul total de posturi a fost majorat la 809 posturi, din care 492 posturi pentru poliția locală.

Potrivit Procedurii de stabilire a numărului maxim de posturi ce pot fi încadrate la nivelul unităților administrativ teritoriale, anexă la OUG nr. 63 din 30 iunie 2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.273/2006 privind finanțele publice locale, entitatea putea avea, un număr maxim de 138 de posturi pentru serviciul public de poliție locală, respectiv 1 post la 1.000 de locuitori, prin hotărârile menționate s-a aprobat un număr de posturi mult mai mare, respectiv 487 posturi în anul 2014 și 492 de posturi în anul 2015.

Numărul maxim de 138 de posturi pentru poliția locală a fost stabilit pe baza numărului de 137.753 locuitori comunicați de Institutul Național de Statistică.

Toate aceste aspecte au fost însușite de UATM Buzău care, în procedura ducerii la îndeplinire a măsurii, a redimensionat organigrama cu privire atât la numărul de angajați în cadrul Poliției locale, cât și în aparatul primăriei.

Totodată, menționează că reclamantul Sindicatul Național al Polițiștilor Fortus Lex a solicitat admiterea excepției de nelegalitate a Deciziei nr. 21/18.08.2016 și a Raportului de audit financiar din data de 18.07.2016, în dosarele înregistrate pe rolul Tribunalului Buzău sub nr. 1828/114/2017 și nr. 2645/114/2017, fiind soluționate în sensul respingerii excepției de nelegalitate invocată de reclamant.

Față de cele arătate anterior, solicită respingerea, în principal, ca inadmisibilă și în subsidiar, ca neîntemeiată, a excepției de nelegalitate a Deciziei nr. 21/18.08.2016 și a Raportului de audit financiar din data de 18.07.2016.

Părțile au depus *concluzii scrise* prin care au reiterat o parte din aspectele invocate prin cererea de chemare în judecată, intervenție principală, respectiv întâmpinări.

Analizând cu prioritate *excepția lipsei dovezii calității de reprezentant a SINDICATULUI NAȚIONAL AL POLIȚIȘTILOR FORTUS LEX și excepția lipsei dovezii calității de reprezentant a Cabinetului de Avocat "Tănăsică Oana" în ceea ce privește cererea de chemare în judecată formulată pentru reclamanții ZAHEU GHEORGHE ALIN și FILIPOIU STELIAN*, invocată de reprezentantul convențional al reclamanților din cererea principală, instanța reține că sunt întemeiate prin raportare la următoarele considerente:

În fapt, prin precizările depuse pentru termenul din data de 18.10.2023, reprezentantul convențional al reclamanților din cererea principală a invocat faptul că prin Decizia civilă nr.562/18.09.2019, pronunțată de Tribunalul Buzău – Secția I civilă în dosarul nr.15156/200/2018, respectiv prin Decizia civilă nr.846/19.12.2019, pronunțată de Tribunalul Buzău – Secția I Civilă în dosarul nr.13484/200/2018, s-a reținut lipsa mandatului din partea reclamanților Zaheu Gheorghe Alin și Filipoiu Stelian în formularea acțiunii deduse judecății.

În drept, potrivit art.83 alin.1 C.proc.civ., în fața primei instanțe, în apel, precum și în recurs, persoanele fizice pot fi reprezentate de către avocat sau alt mandatar, iar conform art.85 alin.1 și 3 C.proc.civ., "(1) *Împuternicirea de a reprezenta o persoană fizică dată mandatarului care nu are calitatea de avocat se dovedește prin înscris autentic. (...) (3) Împuternicirea de a reprezenta o persoană fizică sau persoană juridică dată unui avocat ori consilier juridic se dovedește prin înscris, potrivit legilor de organizare și exercitare a profesiei*".

Art.151 alin.1 și 2 C.proc.civ., prevede că, atunci când cererea este făcută prin mandatar, se va alătura procura în original sau în copie legalizată, iar avocatul și consilierul juridic vor depune împuternicirea lor, potrivit legii.

În speța dedusă judecății, instanța reține că cererea principală dedusă judecății a fost formulată de către reclamanții ZAHEU GHEORGHE ALIN și FILIPOIU STELIAN, prin Sindicatul Național al Polițiștilor Fortus Lex și prin reprezentant convențional Cabinet de Avocat "Tănăsică Oana".

Potrivit cererii de chemare în judecată principală, Sindicatul Național al Polițiștilor Fortus Lex a învederat că formulează cererea în nume propriu în calitate de organizație sindicală, precum și în numele membrilor de sindicat ZAHEU GHEORGHE ALIN și FILIPOIU STELIAN.

Prin Decizia civilă nr.562/18.09.2019, pronunțată de Tribunalul Buzău – Secția I civilă în dosarul nr.15156/200/2018, respectiv prin Decizia civilă nr.846/19.12.2019, pronunțată de Tribunalul Buzău – Secția I Civilă în dosarul nr.13484/200/2018, s-a reținut lipsa mandatului din partea reclamanților Zaheu Gheorghe Alin și Filipoiu Stelian în formularea acțiunii deduse judecății (fl.130-149, vol.III)

Conform art.194 lit.b C.pr.civ., cererea de chemare în judecată trebuie să cuprindă, între altele, numele, prenumele și calitatea celui care reprezintă partea în proces, iar în cazul reprezentării prin avocat, numele, prenumele acestuia și sediul profesional, urmând ca dovada calității de reprezentant să fie anexată cererii.

Pe de altă parte, art.28 alin.1-3 din Legea nr.62/2011, în vigoare la data formulării acțiunii, prevede că "(1) *Organizațiile sindicale apără drepturile membrilor lor, ce decurg din legislația muncii, statutele funcționarilor publici, contractele colective de muncă și contractele individuale de muncă, precum și din acordurile privind raporturile de serviciu ale*

funcționarilor publici, în fața instanțelor judecătorești, organelor de jurisdicție, a altor instituții sau autorități ale statului, prin apărători proprii sau aleși. (2) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), organizațiile sindicale au dreptul de a întreprinde orice acțiune prevăzută de lege, inclusiv de a formula acțiune în justiție în numele membrilor lor, în baza unei împuterniciri scrise din partea acestora. Acțiunea nu va putea fi introdusă sau continuată de organizația sindicală dacă cel în cauză se opune sau renunță la judecată în mod expres. (3) În exercitarea atribuțiilor prevăzute de alin. (1) și (2), organizațiile sindicale au calitate procesuală activă".

Față de cele dispuse prin cele două decizii civile, instanța reține că nu s-a făcut dovada calității de reprezentant pentru membrii de sindicat ZAHEU GHEORGHE ALIN și FILIPOIU STELIAN, nefiind depusă la dosar împuternicirea dată de aceștia Sindicatului potrivit art.28, alin.1-3 din Legea nr.62/2011, precitat, și nu s-a făcut nici dovada că membrii de sindicat au dat mandat Cabinetului de Avocat Tănăsică Oana să formuleze în numele lor și pentru ei cererea dedusă judecății.

Astfel, Tribunalul va admite excepția lipsei dovezii calității de reprezentant a SINDICATULUI NAȚIONAL AL POLITIȘTIILOR FORTUS LEX și excepția lipsei dovezii calității de reprezentant a Cabinetului de Avocat "Tănăsică Oana" în ceea ce privește cererea de chemare în judecată formulată pentru ZAHEU GHEORGHE ALIN și FILIPOIU STELIAN, invocată de reprezentantul convențional al reclamanților din cererea principală și, în consecință, va anula cererea de chemare în judecată principală formulată de reclamanții ZAHEU GHEORGHE ALIN și FILIPOIU STELIAN, în contradictoriu cu pârâții MUNICIPIUL BUZĂU, prin PRIMAR, PRIMARUL MUNICIPIULUI BUZĂU, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZĂU, TOMA CONSTANTIN și PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUZĂU, pentru lipsa dovezii calității de reprezentant.

Analizând excepția lipsei calității procesuale pasive a Primarului Municipiului Buzău, Toma Constantin, invocată de pârâtul Municipiul Buzău, prin Primar, instanța reține că este neîntemeiată, urmând a fi respinsă prin raportare la următoarele considerente:

Prin prezentul demers judiciar, reclamantii au solicitat anularea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/18.10.2016, inclusiv a actelor care au stat la baza emiterii acesteia, precum și obligarea în solidar a instituțiilor publice pârâte împreună cu Primarul Municipiului Buzău, Toma Constantin, la plata de despăgubiri – daune morale, în cuantum de 2500 de lei pentru fiecare reclamant persoană fizică.

Prin întâmpinarea formulată, pârâtul Municipiul Buzău, prin Primar a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a Primarului Municipiului Buzău, Toma Constantin.

În drept, potrivit art.36 C.proc.civ., calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății.

De asemenea, conform art.16 din Legea nr.554/2004, "cererile în justiție prevăzute de prezenta lege pot fi formulate și personal împotriva persoanei care a contribuit la elaborarea, emiterea, adoptarea sau încheierea actului ori, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere. În cazul în care acțiunea se admite, persoana respectivă poate fi obligată la plata despăgubirilor, solidar cu autoritatea publică pârât".

Apărările pârâtului prin care se invocă excepția lipsei calității procesuale pasive, în ipoteza în care nu sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile, privește fondul cererii de despăgubiri.

Or, în condițiile în care acțiunea în acordarea de despăgubiri are caracter subsecvent acțiunii în anularea actului, instanța reține că, dacă ulterior pârâtul persoană fizică va răspunde sau nu, în funcție de soluția ce se va da, este o chestiune de fond care nu are legătură cu calitatea procesuală.

Față de considerentele sus-menționate, instanța va respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a Primarului Municipiului Buzău Toma Constantin, invocată de pârâtul Municipiul Buzău, prin Primar.

Analizând excepția lipsei de interes, invocată de pârâțul Municipiul Buzău, prin Primar, instanța reține este neîntemeiată, prin raportare la următoarele considerente:

În susținerea excepției lipsei de interes, pârâțul a invocat următoarele: prin Legea nr.296/2023, privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, precum art.XVIII alin. 3 și 8, art. XVIII alin.6, art.XX alin.7, art.XXIII alin.2, este obligat să emită o nouă organigramă până la sfârșitul anului 2023 (31.12.2023), organigramă prin care să se țină cont de toate reducerile de personal și de toate aspectele impuse de modificările legislative; raportat la noile modificări legislative care obligă pârâțul la emiterea unei noi organigrame, prezenta cauză apare ca lipsită de interes; în cauzele anterioare, mulți dintre reclamanți care nu mai apar ca fiind personal contractual au formulat cereri de renunțare în cauză; în condițiile în care nu se vor formula cereri de renunțare în cauză, deși nu mai figurează în prezent ca fiind personal contractual, apreciază că, dacă la data de 16.12.2016, aceștia ar fi putut justifica un interes în promovarea acțiunii, la momentul pronunțării unei hotărâri prin care s-ar anula sau nu HCL 193/2016, acest interes nu se mai justifică, întrucât și-a pierdut actualitatea și legitimitatea (fl.190, vol.III).

În drept, potrivit dispozițiilor art. 30 C.proc.civ, oricine are o pretenție împotriva unei alte persoane ori urmărește soluționarea în justiție a unei situații juridice are dreptul să facă o cerere înaintea instanței competente, iar potrivit art. 32 C.proc.civ., orice cerere poate fi formulată și susținută numai dacă autorul acesteia are capacitate procesuală, are calitate procesuală, formulează o pretenție și justifică un interes.

De asemenea, conform art. 1 alin 1 din Legea nr. 554/2004, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.

Potrivit art. 8 din Legea 554/2004, *persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim. Motivele invocate în cererea de anulare a actului nu sunt limitate la cele invocate prin plângerea prealabilă.*

Prin cererea de chemare în judecată reclamanții au solicitat anularea a actului administrativ, Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 193/18.10.2016, prin care a fost aprobat, începând cu data de 01.11.2016, un număr maxim de 497 de posturi funcționari publici și personal contractual, precum și organigrama, numărul de personal și statutul de funcții în cadrul aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Buzău.

Această hotărâre a fost suspendată prin Sentința nr. 754 din 25.11.2016, pronunțată de Tribunalul Buzău în dosarul nr. 2413/114/2016 și menținută prin Decizia nr. 396/14.03.2017, pronunțată de Curtea de Apel Ploiești- Secția a II-a civila, de contencios administrativ și fiscal.

Potrivit art. 33 C.proc. civ. interesul trebuie să îndeplinească următoarele cerințe: să fie determinat, să fie legitim, să fie personal, să fie născut și actual.

Faptul că pârâțul va emite o nouă organigramă, iar unii dintre reclamanți nu ar mai figura ca personal contractual, nu echivalează cu pierderea interesului în anularea hotărârii consiliului local, având în vedere că au fost invocate motive de nelegalitate în ceea ce privește hotărârea, care nu sunt afectate sau condiționate de aprobarea unei noi organigrame sau de pierderea calității de personal contractual.

Având în vedere că interesul în promovarea prezentei acțiuni este un interes privat legitim, născut și actual, instanța va respinge excepția lipsei de interes ca neîntemeiată.

Analizând excepția inadmisibilității, invocată de pârâtul Municipiul Buzău, prin Primar, instanța reține următoarele:

În susținerea excepției inadmisibilității cu privire la cererea de intervenție principală formulată de intervenienta Matei Oana Simona, pârâtul a invocat următoarele: intervenienta personal contractual nu poate ataca hotărârea de consiliu local, ci poate acționa exclusiv în dreptul muncii; actele subsecvente și cele care au stat la baza HCL a cărei anulare se solicită nu pot fi anulate pe calea contenciosului administrativ; adresa nr.307/CLM/15.11.2016 nu este act administrativ (fl.20-22, vol.VII).

Prin notele scrise, intervenienta principală a invocat puterea de lucru judecat a Deciziei nr.1081/21.09.2021, pronunțată de Curtea de Apel Ploiești în dosarul nr.2645/114/2017, privind parte dintre reclamanții și pârâții din dosarul nr.2645/114/2017, ce a avut ca obiect anularea Hotărârilor Consiliului Local Buzău nr.93/28.04.2017 și nr.94/28.04.2017, inclusiv a actelor ce au stat la baza acestora, precum și a tuturor actelor subsecvente, cât și a adresei răspuns la plângerea prealabilă emisă de Municipiul Buzău, Primăria Municipiului Buzău și Primarul Municipiului Buzău înregistrată sub nr.15951/14.06.2017, comunicată cu poșta la sediul Cabinetului de Avocat în data de 16.06.2017, precum și a tuturor actelor subsecvente, ca fiind netemeinice și nelegale, iar în conformitate cu dispozițiile art.16 din legea nr.554/2004 au solicitat obligarea în solidar a instituțiilor publice menționate, împreună cu Primarul Toma Constantin, la plata de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate, constând în daune morale în cuantum de 2.500 lei pentru fiecare petent persoană fizică.

În drept, conform art. 430 Cod procedură civilă prevede că „(1) Hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată. (2) Autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă. [...] (4) Când hotărârea este supusă apelului sau recursului, autoritatea de lucru judecat este provizorie. [...]”.

În Decizia nr. 62/2021 Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a făcut un rezumat al practicii sale cu privire la chestiunea autorității de lucru judecat, arătând că prin Decizia nr. 18/2020 s-a statuat că „principiul relativității hotărârii judecătorești, atât sub aspectul efectelor obligatorii, cât și al lucrului judecat, presupune ca ceea ce a fost judecat să nu poată folosi sau, în principiu, să nu poată fi opus decât de către părțile în proces (și succesorii acestora), fundamentul și justificarea acestui principiu constituindu-le contradictorialitatea și dreptul la apărare. Însă această relativitate nu antrenează consecința inopozabilității hotărârii judecătorești față de terți. Tocmai de aceea, completându-l pe cel dintâi, principiul opozabilității hotărârii judecătorești dă expresie respectului datorat și impus tuturor de către o situație juridică”.

De asemenea, prin decizia nr. 1.893/2018, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal a arătat că hotărârile judecătorești au valențe absolute, fiind reflecții ale adevărului judiciar, fără a ține cont de principiul relativității efectelor lor (instituție care nu se confundă cu opozabilitatea, prima ipoteză însemnând că o hotărâre judecătorească nu produce efecte juridice în câmpul drepturilor subiective ale unor persoane care nu au participat în proces, iar cea de-a doua ipoteză că terții sunt prezumați a cunoaște conținutul hotărârii, așa cum reiese și din textul nou-introdus al art. 435 din Codul de procedură civilă); „nu este întemeiată critica potrivit căreia efectele hotărârilor judecătorești menționate se manifestă doar inter partes, dat fiind că art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că oricare dintre părțile unui proces poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, fără ca textul legal să impună condiția ca cel ce invocă lucrul anterior judecat să fi avut calitatea de parte în acel litigiu, iar hotărârea să fi fost pronunțată în favoarea sa. După cum s-a arătat și în doctrină, părțile sunt prizoniere, față

de terți, cu privire la conținutul deciziei pe care au obținut-o. Aceasta înseamnă că terțul se poate prevala de hotărârea pronunțată împotriva adversarului său, care nu poate contesta temeinicia și legalitatea hotărârii definitive pronunțate împotriva sa (aceasta fiindu-i în mod evident opozabilă), pentru că astfel s-ar repune în discuție lucrul judecat, ceea ce nu este admisibil”.

Tribunalul constată că efectul pozitiv al autorității de lucru judecat intervine atunci când nu sunt întrunite condițiile excepției autorității de lucru judecat (tripla identitate de elemente: părți, obiect, cauza), dar, potrivit hotărârii judecătorești definitive anterioare, există o identitate de chestiune litigioasă între aceleași părți, fapt care obligă instanța sesizată cu un al doilea litigiu să țină cont de ceea ce s-a decis deja în prima hotărâre și să-și sprijine propriul raționament pe dezlegările jurisdicționale anterioare, în măsură în care acestea au legătură și influențează chestiunea litigioasă dedusă judecării ulterior.

Prin Decizia nr.1081/21.09.2021, pronunțată în dosarul nr.2645/114/2017, Curtea de Apel Ploiești a reținut următoarele:

"In mod cert obiectul principal al acțiunii deduse judecării este reprezentat de anularea a două hotărâri ale Consiliului local al Municipiului Buzău, respectiv HCL 93 din 28 aprilie 2017, prin care începând cu 15 mai 2017 a fost abrogată HCL 193/2016, prin care se aprobase organigrama, numărul de personal și statul de funcții din cadrul aparatului de specialitate al primarului pentru anul 2016 și HCL 94 din 28.04.2017, prin care începând cu 15.05.2017 s-a aprobat un număr maxim de 373 posturi funcționari publici și personal contractual în cadrul aparatului de specialitate al primarului Municipiului Buzău, s-a aprobat organigrama, numărul de personal și statul de funcții pe 2017 al personalului din aparatul de specialitate al Primarului municipiului Buzău.

Aceste două hotărâri de consiliu local sunt acte administrative unilaterale cu caracter individual, ce se circumscriu definiției legale prevăzută de art.2 alin.1 lit.c din legea contenciosului administrativ, respectiv sunt emise de autoritatea publică deliberativă locală în regim de putere publică, în vederea organizării/executării legii, care naște, modifică sau stinge raporturi juridice, iar controlul de legalitate nu se poate realiza decât de instanța de contencios administrativ.

De asemenea, se impune a se observa că potrivit disp. art. 8 alin. 1 din legea nr. 554/2004, persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. 1 lit. h, poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim.

In raport de obiectul principal al acțiunii deduse judecării și de titularii demersului judiciar/cererii de intervenție principală, se impune ca instanța legal investită să le analizeze, după ce în prealabil va examina și se va pronunța pe excepțiile invocate de pârâți, în condițiile în care reclamanții și intervenienții se consideră vătămați în drepturile lor recunoscute de lege, respectiv în interesele lor legitime prin emiterea HCL 93 și 94 din 28.04.2017.

Nu poate fi condiționată investirea instanței cu o acțiune, prin care se solicită a se realiza controlul de legalitate a două hotărâri de consiliu local, emise de autoritatea deliberativă locală în conformitate cu competențele și atribuțiile sale, de calitatea titularilor acțiunii de a fi sau nu funcționari publici sau după caz personal contractual întrucât reclamanții și intervenienții au promovat acțiunea/cererea de intervenție în considerarea lor ca fiind persoane vătămate, în sensul prevederilor speciale ale legii contenciosului

administrativ, act normativ ce este expres precizat în acțiunea dedusă judecății, în virtutea acestuia fiind respectată și procedura prealabilă prevăzută de art.7 din legea 554/2004.

Sunt străine de natura cauzei motivele instanței de fond, reprezentate de art.6 lit.a din legea 188/1999, art.16 alin.1 din Codul Muncii și statuările ICCJ din decizia 11/2015 potrivit cărora reclamanții nu pot contesta cele două hotărâri de consiliu local decât dacă aveau calitatea de funcționari publici la data emiterii lor, cerință pe care nu o îndeplinesc, fiind personal contractual, în condițiile în care reclamanții și intervenienții au investit instanța în calitatea lor de persoane vătămate prin emiterea HCL Buzău 93 și 94/2017, iar aceste două acte administrative cu caracter individual nu modifică în mod direct raportul de muncă/de serviciu al fiecăruia dintre reclamanți/intervenienți cu autoritatea publică locală astfel că nu sunt inadmisibile acțiunea și cererea de intervenție, excepția inadmisibilității invocată din oficiu de Tribunalul Buzău nu este întemeiată, în prezenta cauză nu se verifică existența unui litigiu de muncă care să nu poată fi soluționat de instanța de contencios administrativ.

Este adevărat că există diferențieri între o dispoziție emisă de primarul unei unități administrativ-teritoriale și o hotărâre a unui consiliu local, raportat la emitentul fiecărui act, respectiv autoritate publică locală executivă sau deliberativă, cât și la natura juridică care poate fi civilă, administrativă, de dreptul muncii, etc, însă în prezenta cauză nu se impune a se realiza o astfel de analiză în ceea ce privește HCL Buzău 93 și 94 din 28.04.2017, care sunt veritabile acte administrative cu caracter individual iar controlul de legalitate al acestora poate fi declanșat de persoanele ce se consideră vătămate în drepturile/interesele lor legitime, necondiționat de o anumită calitate.."

Tribunalul observă că, în cauza dedusă judecății, pârâtul, parte în dosarul nr. 2645/114/2017, invocă aceleași critici, în sensul că intervenienta principală nu poate ataca HCL întrucât este personal contractual.

Or, în condițiile în care o instanță de contencios administrativ a stabilit deja că nu este inadmisibilă acțiunea de anulare a unui HCL, act administrativ cu caracter individual, care nu modifică în mod direct raportul de muncă/de serviciu al fiecăruia și că justifică interes din perspectiva contenciosului administrativ, instanța reține aceste chestiuni se impun în prezentul litigiu ce are ca obiect inclusiv verificarea acestor aspecte.

Ca atare, nu mai poate face obiectul cenzurii instanței aspectele privind îndreptățirea intervenientei principale, personal contractual, de a ataca în contencios un HCL, întrucât aceste chestiuni se impun în prezentul litigiu cu putere de lucru judecat.

Cu privire la celelalte motive invocate de către pârât în susținerea excepției inadmisibilității, respectiv că actele subsecvente și cele care au stat la baza HCL a cărei anulare se solicită nu pot fi anulate pe calea contenciosului administrativ, iar adresa nr.307/CLM/15.11.2016 nu este act administrativ, instanța reține că inadmisibilitatea unei cereri de chemare în judecată este o excepție care intervine din cauze extrinseci cererii de chemare în judecată, or, în speță, motivele invocate de către pârât în susținerea acestei excepții sunt de fapt apărări cu privire la fondul capetelor de cerere constând în anularea actelor subsecvente hotărârii contestate și a anulării adresei răspuns la plângerea prealabilă care vor fi analizate de către instanță cu ocazia soluționării acestor cereri.

Față de considerentele sus-menționate, instanța va respinge excepția inadmisibilității, invocată de către pârât, ca neîntemeiată.

Analizând excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate a Deciziei nr.21/18.08.2016 și a Raportului de audit financiar din data de 18.07.2016, emise de Curtea de Conturi a României – Camera de Conturi Județul Buzău, invocată de Curtea de Conturi a României și excepția de nelegalitate a Deciziei nr.21/18.08.2016 și a Raportului de audit financiar din data de 18.07.2016, emise de Curtea de Conturi a României – Camera de Conturi Județul Buzău, invocată de reclamanții din cererea principală, instanța reține următoarele:

În fapt, în perioada 09.05.2016 - 18.07.2016, o echipă de auditori publici externi din cadrul camerei de Conturi a Județului Buzău a efectuat auditul financiar asupra situațiilor

financiare întocmite la data de 31 decembrie 2015 la Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Buzău. Cu ocazia efectuării acestei misiuni de audit s-au constatat nereguli și abateri de la legalitate și regularitate care au fost consemnate detaliat în Procesul verbal de constatare nr.14904/18.07.2016 și Raportul de audit financiar din data de 18.07.2016, întocmite de Curtea de Conturi a României – Camera de Conturi Județul Buzău.

Pentru înlăturarea acestora, în baza prevederilor art. 33 alin.(3) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, coroborate cu cele ale pct. 174 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea activităților specifice Curții de Conturi, precum și valorificarea actelor rezultate din aceste activități s-a emis Decizia nr.21/18.08.2016, prin care s-au dispus, în sarcina conducerii entității verificate, măsuri de remediere a deficiențelor.

Pe parcursul judecății, reclamantii din cererea principală au invocat excepția de nelegalitate a Deciziei nr.21/18.08.2016 și a Raportului de audit financiar din data de 18.07.2016, emise de Curtea de Conturi a României – Camera de Conturi Județul Buzău, iar Curtea de Conturi a României a invocat excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate a Deciziei nr.21/18.08.2016 și a Raportului de audit financiar din data de 18.07.2016.

În drept, potrivit art. 4 din legea 554/2004, *(1) Legalitatea unui act administrativ cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate.(2) Instanța investită cu fondul litigiului și în fața căreia a fost invocată excepția de nelegalitate, constatând că de actul administrativ cu caracter individual depinde soluționarea litigiului pe fond, este competentă să se pronunțe asupra excepției, fie printr-o încheiere interlocutorie, fie prin hotărârea pe care o va pronunța în cauză. În situația în care instanța se pronunță asupra excepției de nelegalitate prin încheiere interlocutorie, aceasta poate fi atacată odată cu fondul.(3) În cazul în care a constatat nelegalitatea actului administrativ cu caracter individual, instanța în fața căreia a fost invocată excepția de nelegalitate va soluționa cauza, fără a ține seama de actul a cărui nelegalitate a fost constatată.*

Așa cum a reținut Curtea Constituțională, excepția de nelegalitate este încă un mijloc procedural eficient la îndemâna persoanei pentru a putea contesta eventuala nelegalitate a actului administrativ, fiind o garanție suplimentară a dreptului de acces la justiție și o expresie a textului constituțional al 126 alin. (6), care nu impune contestarea legalității unui act administrativ numai pe cale directă, în condițiile prevăzute de art. 7 și art. 11 din Legea 554/2004.

Din interpretarea dispozițiilor art. 4 din Legea 554/2004 rezultă că excepția de nelegalitate poate avea ca obiect numai actele administrative unilaterale supuse regimului contenciosului administrativ, respectiv acele acte administrative unilaterale susceptibile de a fi supuse controlului de legalitate în temeiul legii 554/2004 și pe calea unei acțiuni directe.

Cadrul legal general în ceea ce privește organizarea și activitatea Curții de Conturi a României este reprezentat de Legea nr. 94/1992 care se completează cu Regulamentul privind organizarea și desfășurarea activităților specifice Curții de Conturi, precum și valorificarea actelor rezultate din aceste activități, aprobat prin Hotărârea nr. 155 din 29 mai 2014 a Plenului Curții de Conturi a României ("Regulamentul"), forma în vigoare la data emiterii actelor contestate.

În ceea ce privește posibilitatea de a ataca decizia emisă, pct. 204-210 din Regulament reglementează atât procedura, cât și termenul de contestare a acesteia, respectiv posibilitatea formulării unei contestații împotriva măsurilor dispuse prin decizie, care se promovează în termen de 15 zile calendaristice în fața structurii Curții de Conturi care a emis decizia. Contestațiile formulate împotriva deciziilor emise de structurile Curții de Conturi sunt examinate de comisii de soluționare a contestațiilor și soluționate prin încheieri, care pot fi atacate ulterior, la instanța de contencios administrativ competentă, în termen de 15 zile calendaristice de la data confirmării de primire a încheierii, în condițiile legii contenciosului administrativ (pct. 227 din Regulament).

Potrivit art. 204 din Regulament, împotriva măsurilor dispuse prin decizie, precum și a termenului stabilit pentru ducerea la îndeplinire a unora dintre aceste măsuri, în termen de 15 zile calendaristice de la data primirii acesteia, conducătorul entității verificate poate depune/transmite contestație la structura Curții de Conturi care a emis decizia.

Conform art. 227 din același Regulament, împotriva încheierii emise de comisia de soluționare a contestațiilor prevăzută la pct. 213, conducătorul entității verificate poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, în termen de 15 zile calendaristice de la data confirmării de primire a încheierii, în condițiile legii contenciosului administrativ.

Se are în vedere faptul că măsurile dispuse prin deciziile Curții de Conturi sunt stabilite în sarcina entității verificate, singurele raporturi juridice rezultate din aceste decizii fiind stabilite între Curtea de Conturi sau structurile sale, pe de o parte, și entitățile respective, pe de altă parte.

În acest sens, instanța constată că prevederile Regulamentului (mai exact, pct. 204 și 227) reglementează exclusiv posibilitatea entității controlate, prin conducătorul său, de a promova contestație și, respectiv, acțiune în contencios administrativ împotriva Deciziei emise.

Or, prin raportare la cele expuse mai sus, instanța constată că este inadmisibilă excepția de nelegalitate a Deciziei nr.21/18.08.2016, emisă de Curtea de Conturi a României – Camera de Conturi Județul Buzău, având în vedere că aceasta poate fi contestată în contencios administrativ doar de entitatea verificată.

Totodată, în ceea ce privește Raportul de audit financiar din data de 18.07.2016, emis de Curtea de Conturi a României – Camera de Conturi Județul Buzău, din coroborarea alin.1 și 4 ale art.4 din Legea Contenciosului administrativ nr. 554/2004, instanța reține că obiectul excepției de nelegalitate îl reprezintă exclusiv actele administrative unilaterale cu caracter individual.

Potrivit art.2 alin.1 lit.c din Legea nr.554/2004, prin act administrativ se înțelege „actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice...”.

Pentru a fi considerat act administrativ, condițiile prevăzute de lege trebuie îndeplinite cumulativ, respectiv să fie vorba de un act unilateral emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, în scopul de a da naștere, a modifica sau a stinge drepturi și obligații.

Însă, nu toate actele unilaterale emise de autoritățile publice sunt acte administrative ci numai cele care sunt emise în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării acesteia.

Or, raportului de audit îi lipsește aptitudinea de a da naștere, a modifica sau a stinge raporturi juridice, cu alte cuvinte de a produce efecte prin el însuși, fiind un act premergător activității de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare. În baza constatărilor consemnate în acest document se emit decizie de către Camerele de conturi județene și acesta este actul administrativ care dă naștere la raporturi juridice, pentru că stabilește măsurile ce se impun a fi luate. Raportul de audit nu este titlu de creanță și nu poate fi pus în executare, astfel că, nefiind act administrativ, nu poate fi supus controlului de legalitate în condițiile art. 4 alin.1 din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

Față de considerentele sus-menționate, instanța va admite excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate a Deciziei nr.21/18.08.2016 și a Raportului de audit financiar din data de 18.07.2016, emise de Curtea de Conturi a României – Camera de Conturi Județul Buzău, invocată de Curtea de Conturi a României și, în consecință, va respinge excepția de nelegalitate a Deciziei nr.21/18.08.2016 și a Raportului de audit financiar din data de 18.07.2016, emise de Curtea de Conturi a României – Camera de Conturi Județul Buzău, invocată de reclamantii din cererea principală, ca inadmisibilă.

Analizând excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate a Dispoziției nr.88/09.02.2011 și a Hotărârii nr.3/2011, emise de Consiliul Local Buzău, invocată de

pârâtul Consiliul Local al Municipiului Buzău și excepția de nelegalitate a Dispoziției nr.88/09.02.2011 și a Hotărârii nr.3/2011, emise de Consiliul Local al Municipiului Buzău, invocată de reclamantii din cererea principală, instanța reține următoarele:

În fapt, prin Hotărârea nr.3/27.01.2011, Consiliul Local al Municipiului Buzău a aprobat Regulamentul de organizare și funcționare a Poliției Locale, reorganizată la nivelul municipiului Buzău prin preluarea personalului de la Direcția de poliție comunitară, precum și de la celelalte structuri din aparatul de specialitate al primarului, cu mențiunea că preluarea personalului potrivit alin.1 se face pe funcții publice de aceeași categorie, clasă sau același grad profesional.

Prin Dispoziția 88/09.02.2011, emisă de Consiliul Local al Municipiului Buzău, începând cu data de 01.01.2011, s-a dispus încadrarea în funcții publice și contractuale și au fost stabilite drepturile salariale ale personalului din cadrul aparatului de specialitate și al creșelor din Municipiul Buzău.

Reclamanții din cererea principală au invocat excepția de nelegalitate a Hotărârii nr.3/27.01.2011 și a Dispoziției nr.88/09.02.2011, iar pârâtul Consiliul Local al Municipiului Buzău a invocat excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate.

În motivarea excepției inadmisibilității, pârâtul a invocat că nu există o legătură juridică între obiectul dedus judecății, HCL nr.3/2011 și Dispoziția nr.88/2011, precum și faptul că reclamantii nu au contestat cele două acte.

În drept, instanța reține excepția de nelegalitate a unui act administrativ cu caracter individual, cum este cel din speță, poate fi invocată în condițiile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, potrivit căreia: "Legalitatea unui act administrativ cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu ori la cererea părții interesate".

Potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (2) "Instanța investită cu fondul litigiului și în fața căreia a fost invocată excepția de nelegalitate, constatând că de actul administrativ cu caracter individual depinde soluționarea litigiului pe fond, este competentă să se pronunțe asupra excepției, fie printr-o încheiere interlocutorie, fie prin hotărârea pe care o va pronunța în cauză. În situația în care instanța se pronunță asupra excepției de nelegalitate prin încheiere interlocutorie, aceasta poate fi atacată odată cu fondul."

Așadar, excepția de nelegalitate tinde la înlăturarea unui act administrativ nelegal ce are incidență într-o cauză aflată pe rolul instanțelor judecătorești, indiferent de obiect sau de stadiu procesual și poate fi invocată oricând, contrar apărărilor pârâtului.

Condiția de admisibilitate a existenței unei legături de dependență între soluționarea litigiului pe fond și actul administrativ vizat de excepția de nelegalitate se apreciază în funcție de contextul particular al litigiului, prin prisma interesului procesual concret pe care îl poate asigura o rezolvare prealabilă a incidentului procedural.

Instanța constată că, în cauză, nu este îndeplinită condiția existenței unei legături de dependență între soluționarea litigiului pe fond și actele administrative vizate de excepția de nelegalitate, câtă vreme obiectul prezentului litigiu privește anularea HCL nr.193/18.10.2016, prin care Consiliul Local al Municipiului Buzău a aprobat organigrama, numărul de personal și statul de funcții din cadrul aparatului de specialitate al primarului pentru anul 2016, hotărâre care nu s-a fundamentat pe Dispoziția nr.88/09.02.2011 și Hotărârea nr.3/2011, emise de Consiliul Local Buzău

Așadar, nu se poate reține îndeplinirea condiției privind interdependența dintre soluționarea fondului cererii de anulare a HCL nr.193/18.10.2016 și actele administrative individuale asupra cărora s-a invocat excepția de nelegalitate, în contextul în care nu sunt emise în aplicarea hotărârii contestate, ceea ce înseamnă că soluționarea prezentului litigiu nu depinde de aceasta.

Având în vedere că Dispoziția Consiliului Local nr.88/09.02.2011 și Hotărârea Consiliului Local nr.3/2011 nu constituie temeiul juridic al hotărârii contestate instanța va admite excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate a Dispoziției nr.88/09.02.2011 și a Hotărârii nr.3/2011, emise de Consiliul Local Buzău, invocată de pârâtul Consiliul Local al

Municipiului Buzău și, în consecință, va respinge excepția de nelegalitate a Dispoziției nr.88/09.02.2011 și a Hotărârii nr.3/2011, emise de Consiliul Local al Municipiului Buzău, invocată de reclamantii din cererea principală, ca inadmisibilă.

În continuare, instanța reține că în cauza dedusă judecării reclamantii din cererea principală și intervenienta principală au invocat în conformitate cu dispozițiile art.178 C.proc.civ., art.1246, art.1247 și urm. Cod civil, pe *cale de excepție nulitatea și nelegalitatea transformării polițiștilor locali în personal contractual*.

Reclamantii au arătat că dacă se va dovedi că această trecere la personal contractual nu a fost materializată într-un act administrativ, solicită anularea operațiunii administrative conform art. 18 alin.2 din Legea nr.554/2004, iar în ipoteza în care este materializată într-un act administrativ să se constate nelegalitatea acesteia prin raportare la dispozițiile art.4 alin.3 din Legea nr.554/2004.

Cu titlul preliminar, din coroborarea celor reținute de către instanța judecată prin Încheierea din data de 15.11.2017 și precizările reclamantilor că prin HCL nr. 3/2011 de aprobare a Regulamentului de organizare și functionare a Poliției Locale din cadrul aparatului de specialitate al Primarului mun. Buzău și Dispoziția nr. 88/2011 a Primarului mun. Buzău privind încadrarea în funcții publice și contractuale, precum și stabilirea drepturilor salariale ale personalului din cadrul aparatului de specialitate și al creselor din mun. Buzău, se reține că reclamantii pretind că au fost transformați în personal contractual prin HCL nr.3/2011 și Dispoziția nr.88/2011.

Instanța a reținut că, în privința acestor acte, astfel cum rezulta din petitul cererii de chemare în judecată, reclamantii au invocat excepția de nelegalitate, în cazul căreia nu este obligatorie parcurgerea procedurii prealabile, potrivit art. 7 alin. 5 din Legea nr. 554/2004.

Având în vedere că, prin HCL nr.3/2011 și Dispoziția nr.88/2011, reclamantii pretind că au fost transformați în personal contractual, instanța reține că anularea acestor acte presupune lipsirea de efecte juridice a actului administrativ emis cu încălcarea legii, pe când operațiunile administrative constau în anumite activități concrete care trebuie realizate în activitate administrativă. De asemenea, prin includerea anulării în categoria operațiunilor administrative s-ar adăuga la lege și ar fi extinsă fără nici o justificare juridică sfera operațiunilor de natură administrativă pe care legiui torul le-a avut în vedere. Pe de altă parte, dispozițiile art.8 alin.1 prevăd în mod distinct sintagma de operațiune administrativă, în mod evident cele două noțiuni nefiind identice sub aspect formal și al efectelor juridice. Astfel, operațiunile administrative reprezintă orice măsuri dispuse de către autoritățile publice, în regim de putere publică, și care nu îndeplinesc condițiile pentru a fi calificate drept acte administrative.

Această distincție prezintă importanță sub aspectul efectelor, întrucât dacă în cazul actelor administrative, persoana vătămată într-un drept sau interes legitim are la dispoziție acțiunea în anulare, în cazul operațiunilor administrative, art.8 reglementează această cale numai în cazul refuzului efectuării operațiunii. Pe de altă parte, în cazul în care operațiunea administrativă este producătoare de prejudicii prin ea însăși, trebuie recunoscută părții vătămate posibilitatea de a se adresa instanței cu o acțiune prin care se urmărește încetarea operațiunii ori înlăturarea efectelor acesteia.

Având în vedere măsurile adoptate, respectiv faptul că prin HCL nr.3/2011 a fost aprobat Regulamentul de organizare și functionare a Poliției Locale din cadrul aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Buzău, iar prin Dispoziția nr.88/2011 s-a dispus încadrarea în funcții publice și contractuale, precum și stabilirea drepturilor salariale ale personalului din cadrul aparatului de specialitate și al creselor din mun. Buzău, instanța reține că aceste măsuri privesc activitatea unei persoane juridice individuale. Hotărârea nu are caracter normativ referindu-se exclusiv la persoanele din cadrul Poliției Locale Buzău, necuprinzând dispoziții cu caracter general, impersonal și obligatoriu pentru persoane nedeterminate.

Concluzionând, cele două acte sunt acte administrative cu caracter individual, iar nu operațiuni administrative.

Instanța reține că în cauza dedusă judecării reclamanții și intervenienta principală au invocat atât excepția nulității absolute și nelegalității prin raportare la dispozițiile de drept comun în materia nulităților, cât și excepția de nelegalitate, prin raportare la dispozițiile art.4 alin.3 din Legea nr.554/2004, excepția analizată anterior de către instanța de judecată.

Procedând la analizarea excepției nulității absolute/nelegalității, instanța constată că, în motivarea acestei excepții, reclamanții au făcut trimitere la dispozițiile art.178 din Codul de procedură civilă, art.1246 Cod civil și art.1247 Cod civil.

Astfel, instanța are în vedere și faptul că reclamanții și intervenienta principală, au invocat în susținerea aceleiași excepții a nulității absolute atât dispozițiile de drept substanțial, cât dispozițiile de drept procesual – civil.

Or, prin raportare la dispozițiile invocate, se constată că sunt reglementate două excepții, respectiv excepția nulității absolute de drept substanțial și excepția nulității absolute de drept procesual civil.

Astfel, nulitatea absolută de drept material, prevăzută de art.1247 din Codul civil este sancțiunea aplicabilă actelor juridice civile invocate de părți pe fondul raporturilor juridice deduse judecării, iar nulitatea absolută de drept procesual – civil este aplicabilă actelor de procedură îndeplinite în cadrul procesului civil de către părți, instanță, procuror sau alți participanți la proces, regimul acesteia fiind reglementat în Codul de procedură civilă.

Așa cum rezultă din dispozițiile art.4 alin.1 din Legea nr.544/2004 legalitatea unui act administrativ cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, iar conform art. 8 alin.1 din același act normativ persoana vătămată printr-un act administrativ unilateral se poate adresa instanței de contencios administrativ pentru anularea acestuia.

În art.28 din Legea nr.554/2004 este stipulat în mod expres că dispozițiile din acest act normativ se completează cu prevederile Codului civil și cu cele ale Codului de procedură civil, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte.

Prin urmare, instanța constată că în speță nu sunt aplicabile prevederile de drept comun în materia nulității absolute, ci prevederile legii speciale, Legea nr.554/2004, care au un caracter special, derogator de la dreptul comun astfel că se impun a fi aplicate cu prioritate.

Față de considerentele expuse mai sus, instanța va respinge excepțiile nelegalității și nulității absolute a transformării polițiștilor locali în personal contractual, invocate prin cererea de chemare în judecată principală și cererea de intervenție principală, ca neîntemeiate.

Având în vedere că prin Încheierea din data de 15.11.2017 a fost admisă excepția lipsei capacității procesuale de folosință a paratei Primaria municipiului Buzău, instanța va respinge cererea de chemare în judecată principală formulată de reclamanții SINDICATUL NAȚIONAL AL POLIȚIȘTILOR FORTUX LEX, ALBU EMIL VASILE, ALEXANDRU CAMELIA, ALEXANDRU VASILE, ANDREI AMALIA ECATERINA CRISTINA, ANDREI ION, ANGHEL ADRIAN, ANGHEL ADRIAN EDUARD, ANGHEL JENI, ANGHEL LOREDANA, ANTOFI EDUARD DORINEL, APOSTOL MARIUS DANIEL, BACIU EMIL, BAJAN SORIN, BALAȘ VICTOR, BANU ION, BĂDINOIU MARIANA, BĂLAN MIHAELA, BĂLĂNICĂ LUDOVICA, BĂLĂNICĂ VALERIA, BĂNICĂ CONSTANȚA, BELEȚ MARIA, BINDAR LILE, BLADA DAN FLORIN, BLAGA IONEL, BOERU CRISTINEL, BOLBORICIU CONSTANTIN, BORCEA MANUELA VIORICA, BORFA ANDA, BOROVINĂ COCUȚA, BRATU NICOLAE, BRUTARU FLORENTIN, BULEANDRĂ ZENOVIA, BURCIU EMIL, BURLACU DANIEL VIOREL, BURLOIU OCTAVIAN, BUSUIOC CĂTĂLIN, BUZĂIANU IONEL, BUZĂIANU PAULA, BUZEA CONSTANTIN, BUZOIANU IULIAN, CALOFIRA CARMEN, CALOIAN LENUȚA, CAZAN ADRIANA, CĂPRIȚĂ MIHAI, CERNEA MICU, CHIRIAC VILI VASILE, CHIRIC ADRIANA MARIA, CHIRIȚĂ VIOREL, CHIVU ION, CHIVU TRAIAN, CIOBICĂ TITI, COMIȘ MIRELA, COMȘA MIHAI, CONSTANTIN SORIN GABRIEL, CORBU MARIANA, CORMUȘ CARMEN CONSTANȚA, COSTACHE CORNEL,

CRĂCIUN ALEXANDRU, CRĂCIUN ELENA, CRĂCIUN FLORIN VALERIU, CREȚU VASILE SEBASTIAN, CRISTEA FLORICA FLORENTINA, CRISTESCU DANIELA, CRISTIAN DORU, CUREA CĂTĂLIN, DAN DUMITRU, DANȚIȘ IONUȚ VIOREL, DASCĂLU GABRIELA MARIANA, DĂNOIU CONSTANTIN, DIAONU CRISTINA, DINESCU VASILE, DINU LUCIAN MARCIANO, DOBRE ANIȘOARA NELUȚA, DOBRE NICOLAE, DOCUZ GHEORGHE, DORNEANU MIRELA MARINELA, DOROBANȚU CORNELIA, DRAGOMIR AUREL, DRAGOMIR MARIAN, DRAGU VALENTINA, DRAMBOCEANU GABRIEL, DRĂGAN PETRE, DRĂGHICI MIRELA NICOLETA, DRĂGOI LUMINIȚA, DRĂGULIN MARIAN, DUMITRAN GEANINA ALINA, DUMITRAȘCU IULIAN, ENACHE GHEORGHE, ENCIU CODRUȚ, ENE EUGENIA, ENE ION, ENE VASILE, FILIP ANDREEA, FRONOIU DUMITRU, GATEA MARIANA, GÂLEA ALINA SOFIA, GÂREA IRINEL, GEAMBAȘU VIOREL ADRIAN, GEORGESCU ADRIANA, GHEORGHE ANA CORNELIA, GHEORGHE GABRIEL VALENTIN, GHERGHINA CONSTANȚA, GHERGHINA CONSTANȚA, GILESCU MIRELA ANI, GLONȚ CLAUDIU, GRECEA DANIELA ZOICA, GRIGORE GABRIEL, GRIGORE MARIA MĂDĂLINA, GRIGORE TITI, GRUIA NICULINA, HANGANU GEORGE LAURENȚIU, HOLEOLEO MOISE, IANCU VICTOR, ILIE LIVIU, ION GEORGETA, IONESCU MIOARA, IONESCU NICOLAIE, IONIȚĂ DOREL GHEORGHE, IONIȚĂ IULIANA, IOSIF VASILICĂ, IOSIV MARIAN, IRIMIA VASILE, IRIMIA VIOLETA, ISPAS ANDREEA, JINGA IONEL, LABĂ GHEORGHE, LABĂU JEAN LAURENȚIU, LAMBRU TRAIAN, LAZĂR NICOLAE, LĂUDATU BOGDAN, LENȚOIU MARIAN, LUNGU CRISTINA, LUPAȘCU MARIANA, MANEA DENISA NICOLETA, MANEA GEORGETA, MANEA ION, MANEA MIHAELA, MANOLACHE ADRIAN, MANOLE LILIANA, MARCON AURELIAN LAURENȚIU, MARIN CLAUDIU, MARIN CORNEL, MARIN MARCELA, MARIN VASILE MARCEL, MATE RODICA, MATEI IONUȚ, MIHAI FLORICICA ADRIANA, MIHALCEA IULIAN DANIEL, MILOȘ DIANA DELIA, MIRIȚĂ CRISTIAN, MITREA NICOLAE, MOISE MARIAN, MOVILEANU ELENA, MUNTEANU CONSTANTIN, MUȘAT ALEXANDRU, NAGĂȚ EDUARD LIVIU, NAUM EUGEN, NAUM EUGENIA GETA, NECULA ION, NEDELCU ADRIAN, NEDIANU ADRIANA AURORA, NEGOIȚĂ CORNELIA, NEGOIȚĂ GEORGETA, NEGOIȚĂ VASILICA, NICHÎTELEA SORINEL, NICOLAE MIRCEA, NIȚĂ VICTORAȘ, OANCEA GHEORGHE, OANCEA SIMONA, OLTEANU NINA, ONEL ELENA, ONEL GHEORGHE, OPREA AUREL, OPREA ION, OPREA VALERICA, PAHONȚU CONSTANTIN ARGENTIN, PALALOGA ION, PANAIT ȘTEFAN, PARIȘ MIRELA, PĂDURARU ALEXANDRU PETRE, PĂDURARU MARIAN, PETRE ELENA GABRIELA, PETRE VALENTIN, PETRESCU MIRELA, PETROIU AURELIA, PÎRLITU GHEORGHE, PLĂIAȘU OLIMPIA OLGA, POPA CORNEL, POPA ILIE, POPA MARCELA GEORGETA, POPESCU EUGEN, POPINĂ VALENTINA, POSTELNICU MARIAN, POTERAȘU CECILIA, PRUNĂ ALEXANDRU MIHAI, RĂDUCU MARIAN GABRIEL, RĂDUCANU JENEL, RÎMNICEANU CRISTIAN, ROBE DUMITRA, ROȘCA CHIRIȚĂ, ROȘIORU GHEORGHE, ROȘU LAURENȚIU, ROTARU ION, ROTARU VALERICĂ, ROTEA PETRUȚA, RUDOLOVIC VASILICA, RUSEN MARCEL, SAVA CONSTANTIN, SĂRĂȚEANU PETRE, SĂVULESCU LIVIU ȘTEFAN, SCARLAT ION, SCARLAT SILVIA, SLĂTIEANU IONUȚ, SOARE DUMITRU, SPĂTĂRESCU DANIEL, STANCIU STELUȚA, STĂNESCU MARIUS, STĂNICĂ ELENA, STĂTESCU VALENTIN, STĂTULESCU DANIELA, STOIAN CAMELIA, STOIAN MARIAN, STOICA DUMITRU LAURENȚIU, STOICA FINIȚA, STOICA VALERIU CRISTIAN, STROE FILOFTEIA, STROE ION, ȘERBAN CARMENTITA, ȘERBAN LENUȚA, ȘOMOIAG NICULAE, TĂNASE ELENA, TĂNASE MONICA, TÎRLĂ IULIANA, TOADER TEODOR, TRIFAN GEORGEL, TUDOSE CONSTANTIN, TUDOSE CRISTIAN, TUDOSE FLORIAN, TUDOSE VIOREL, TURCULEȚ ELENA, URJAN VASILE, VASILE ADRIAN LAURENȚIU, VASILE TRAIAN, VASILOIU CAMELIUS, VASILE MARIANA MIRELA, VĂDUVA MARCELA MELUȚA, VELCU

MIHAELA MIRELA, VLAD NICUȘOR, VOICU MANUELA LETIȚIA, VOINEA FLORIN, ZOTA CONSTANTIN, ZĂBAVĂ GABRIEL, MIHAI MARIN, ȘCHIOPU MADALINA IULIANA, UDREA VASILE, CLINCIU VERONICA, NICOLESCU LUMINIȚA, DRAGHIA MIHAELA, ANDREI MARIA, SIMION NICOLAE, IANCU EMILIEA REBICA, NAUM POMPILIU MATEI (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorii NAUM EUGENIA GETA și NAUM ANDREEA MARIANA, STĂTESCU NETA (decedată în cursul procesului) și continuată de moștenitorii STĂTESCU VALENTIN și STĂTESCU GEORGE, VLAD CONSTANTIN GHEORGHE (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorii VLAD IONICA și VLAD GEORGIANA RALUCA, GEAMBAȘU VIOREL ADRIAN (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorul GEAMBAȘU MARINA IRINA, STĂNESCU GHEORGHE (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorii STĂNESCU MARIOARA și HAȘEGANU MARIA, PANAITESCU IONEL (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorii PANAITESCU VERONICA, BOSTAN LUMINIȚA-CRISTINA, PANAITESCU ALEXANDRU IONUȚ, în contradictoriu cu Primăria Municipiului Buzău, ca fiind formulată împotriva unei persoane fără capacitate procesuală de folosință.

Analizând *cererile de renunțare la judecată formulate de reclamantii UDREA VASILE, CLINCIU VERONICA, NICOLESCU LUMINIȚA, DRAGHIA MIHAELA, ANDREI MARIA, SIMION NICOLAE și IANCU EMILIEA REBICA*, instanța reține următoarele:

În fapt, pe parcursul judecății UDREA VASILE, CLINCIU VERONICA, NICOLESCU LUMINIȚA, DRAGHIA MIHAELA, ANDREI MARIA, SIMION NICOLAE și IANCU EMILIEA REBICA au declarat că renunță la judecata acțiunii (fila 201 – vol.II, fl. 74, 185-186, 189 – vol.V, fl.126, 133, 276– vol.VII)

Renunțarea la judecată este un act procesual de dispoziție, reglementat de art. 406 C. proc. civ., potrivit căruia „reclamantul are posibilitatea de a renunța oricând la judecată, în tot sau în parte, fie verbal în ședință publică, fie prin cerere scrisă”.

Manifestarea de voință în sensul renunțării la judecată este un act de dispoziție, o desistare a reclamantilor prin care aceștia renunță la judecarea cauzei.

În cauza dedusă judecății, această manifestare de voință este neechivocă și reiese din declarația reclamantilor de renunțare la judecarea cauzei

În urma verificării îndeplinirii condițiilor și exigențelor art. 406 C. proc. civ., instanța urmează a lua act de renunțarea reclamantilor UDREA VASILE, CLINCIU VERONICA, NICOLESCU LUMINIȚA, DRAGHIA MIHAELA, ANDREI MARIA, SIMION NICOLAE și IANCU EMILIEA REBICA la judecata cererii de chemare în judecată formulate în contradictoriu cu pârâții MUNICIPIUL BUZĂU, prin PRIMAR, PRIMARUL MUNICIPIULUI BUZĂU, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZĂU și TOMA CONSTANTIN.

Prin precizările depuse pentru termenul de judecată din data de 18.10.2023, reprezentantul convențional al reclamantilor a învederat instanței că *reclamantii Bălan Mihaela, Burciul Emil, Busuioc Cătălin, Drâmbocanu Gabriel, Dumitran Geanina Alina, Iosiv Marian, Matei Ionuț, Bîndar Ilie, Tudose Cristian, Gâlea Alina Sofia și Vasile Mariana Mirela ar dori să se retragă din prezentul dosar (filele 77-79, 98 - 103, 106, 107, 110 - 112, vol.III).*

Analizând cererile depuse la reprezentantul convențional de către reclamantii sus-menționați, Tribunalul reține că potrivit art. 406 alin. 2, 4 și alin. 5 Cod procedură civilă „(2) Cererea se face personal sau prin mandatar cu procură specială. (4) Dacă reclamantul renunță la judecată la primul termen la care părțile sunt legal citate sau ulterior acestui moment, renunțarea nu se poate face decât cu acordul expres sau tacit al celeilalte părți. Dacă pârâtul nu este prezent la termenul la care reclamantul declară că renunță la judecată, instanța va acorda pârâtului un termen până la care să își exprime poziția față de Cererea de renunțare. Lipsa unui răspuns până la termenul acordat se consideră acord tacit la renunțare. (5) Când renunțarea la judecată se face în apel sau în căile extraordinare

de atac, instanța va lua act de renunțare și va dispune și anularea, în tot sau în parte, a hotărârii sau, după caz, a hotărârilor pronunțate în cauză.“

În același timp, art. 81 alin. 1 Cod procedură civilă prevede că „*Renunțarea la judecată sau la dreptul dedus judecătii, achiesarea la hotărârea pronunțată, încheierea unei tranzacții, precum și orice alte acte procedurale de dispoziție nu se pot face de reprezentant decât în baza unui mandat special ori cu încuviințarea prealabilă a instanței sau a autorității administrative competente.*”

Rezultă cu claritate din dispozițiile legale citate faptul că renunțarea la judecată poate fi făcută fie personal, fie printr-un mandatar cu procură specială, adică printr-un reprezentant împuternicit expres să renunțe la judecată în numele mandantului. În cazul reprezentării părții prin avocat, se impune o mențiune expresă în contractul de asistență juridică, ce va fi preluată în cuprinsul împuternicirii avocațiale.

Reclamanții Bălan Mihaela, Burciul Emil, Busuioc Cătălin, Drâmboceanu Gabriel, Dumitran Geanina Alina, Iosiv Marian, Matei Ionuț, Bîndar Ilie, Tudose Cristian, Gâlea Alina Sofia și Vasile Mariana Mirela au depus la avocat aceste cereri de renunțare, fără ca avocatul să depună vreo procură specială cu această finalitate

Conform împuternicirii avocațiale, atașate cererii de chemare în judecată, mandatul avocatului este dat pentru asistență juridică, reprezentare, redactare, semnare cerere de chemare în judecată, astfel că avocatul nu poate renunța la judecata cererii de chemare în judecată fără un mandat special acordat în acest scop.

Față de lipsa mandatului special pentru renunțarea la judecată, instanța nu poate lua act de renunțările la judecată formulate de aceste reclamanți în fața avocatului, motiv pentru care instanța va analiza pe fondul cauzei cererea de chemare în judecată formulată de acești reclamanți.

Pe fondul cererilor principală, conexă și de intervenție principală, având ca obiect anularea Hotărârii Consiliului Local Buzău nr. 193/18.10.2016, instanța reține următoarele:

În fapt, prin Hotărârea Consiliului Local Buzău nr. 193/18.10.2016 a fost aprobat, începând cu data de 01.11.2016, un număr maxim de 497 de posturi funcționari publici și personal contractual, precum și organigrama, numărul de personal și statul de funcții în cadrul aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Buzău.

Această hotărâre a fost suspendată prin Sentința nr. 754 din 25.11.2016, pronunțată de Tribunalul Buzău în dosarul nr. 2413/114/2016 și menținută prin Decizia nr. 396/14.03.2017, pronunțată de Curtea de Apel Ploiești- Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

În preambulul Hotărârii Consiliului Local Buzău nr. 193/18.10.2016 s-a făcut trimitere la următoarele documente: expunerea de motive a Primarului Municipiului Buzău, înregistrată sub nr.20140/2016, prin care s-a propus aprobarea organigramei, numărului de personal și statului de funcții al aparatului de specialitate al primarului, cu valabilitate de la 01.11.2016; raportul Serviciului Resurse Umane, Prognoză, Organizare, Cooperare Interinstituțională, precum și avizul comisiilor de specialitate ale Consiliului Local al Municipiului Buzău; adresa nr.1436/2006 și avizul nr.3493/2015 emise de Instituția Prefectului Județului Buzău, în ceea ce privește stabilirea numărului maxim de posturi la nivelul Primăriei Municipiului Buzău în anul 2016; avizul nr.51815/50971/49005/2016 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, privind avizarea funcțiilor publice din cadrul aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Buzău.

Hotărârea a fost adoptată în baza prevederilor OUG nr.57/2015, ale Legilor nr.188/1999, nr.53/2003 și nr.215/2001 și luând în considerare Hotărârea nr.1/2016 a Consiliului Local pentru aprobarea bugetului general al municipiului Buzău pe anul 2016.

În expunerea de motive și raportul la proiectul de hotărâre s-a făcut trimitere la adresa nr.1436/2006 și avizul nr.3493/2014, emise de Instituția Prefectului – Județul Buzău, la faptul că nu s-a definitivat implementarea proiectelor din fonduri externe nerambursabile, astfel că se impune reducerea cu 10 a numărului maxim de posturi aprobate în anul 2016, iar noua

structură organizatorică din cadrul aparatului de specialitate al primarului va avea în componența sa un număr de 497 de posturi.

Prin adresa nr.3493/20.02.2014, Instituția Prefectului Județul Buzău a comunicat Primăriei Buzău că, în conformitate cu dispozițiile Ordinului nr.206/2014 al Ministerului Finanțelor Publice, numărul maxim de posturi, pentru anul 2014, raportat la numărul de locuitori este de 802, dintre care 38 posturi Serviciul Public Comunitar de Evidență a Persoanelor, 129 posturi pentru Poliția Comunitară și 10 posturi pentru implementarea proiectelor din fonduri externe nerambursabile, iar prin adresa nr.1436/20.01.2016, aceeași instituție a comunicat primăriilor că, în conformitate cu prevederile art.21 din O.U.G. nr.57/2015, numărul maxim de posturi stabilit pentru anul 2014 se menține și pentru anul 2016.

Având în vedere adresele Primăriei Municipiului Buzău, înregistrate cu nr.49005/2016, 50971/2016 și 51815/2016, prin adresa nr.51815/50971/49005/2016, Agenția Națională a Funcționarilor Publici a acordat aviz pentru funcțiile publice din cadrul aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Buzău, județul Buzău, precum și pentru asimilarea funcțiilor și salariului de bază al personalului încadrat în funcțiile publice specifice de inspector de protecție civilă, clasa a III-a, grad profesional superior, cu funcția publică generală de referent, clasa a III-a, grad profesional superior și de inspector de protecție civilă, clasa a I-a, grad profesional principal cu funcția publică generală de inspector, clasa I, grad profesional principal (fl.70, vol.I).

La solicitarea Sindicatului Național al Polițiștilor Fortus Lex, Agenția Națională a Funcționarilor Publici, prin adresa nr.56483/2016, a comunicat următoarele: avizul nr.51815/50971/49005/2016 a vizat modificări exclusiv asupra funcțiilor și funcționarilor publici; la data dispunerii măsurilor, prin dispoziție a Primarului Municipiului Buzău, referitoare la modificarea calității posturilor prin transformarea funcțiilor publice vacante sau ocupate pentru care nu mai sunt prevăzute prerogative de putere publică în posturi vacante sau ocupate ce urmează a fi ocupate în baza unui contract individual de muncă, nu mai erau în vigoare prevederile care permiteau astfel de modificări, fiind abrogate prin Legea nr.140/2010; Agenția Națională a Funcționarilor Publici nu deține documentația prin care s-a dispus transformarea calității funcțiilor publice în funcții contractuale din cadrul Direcției Poliției Locale – Primăria municipiului Buzău.

Analizând cu prioritate motivul de nelegalitate vizând nemotivarea hotărârii contestate, instanța reține că este întemeiat prin raportare la următoarele considerente:

Tribunalul reține că obligația motivării actului administrativ reprezintă o cerință de legalitate, acceptată atât pe plan intern, cât și la nivel comunitar, constituind o garanție împotriva arbitrarului.

Obligația de motivare derivă din art. 31 din Constituție - Dreptul la informație, care prevede că *"(1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. (2) Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal."*

De asemenea, potrivit dispozițiilor art.44 alin.1 din Legea nr.215/2001, în vigoare la data adoptării hotărârii contestate, *"(1) Proiectele de hotărâri înscrise pe ordinea de zi a ședinței consiliului local nu pot fi dezbătute dacă nu sunt însoțite de raportul compartimentului de resort din cadrul aparatului de specialitate al primarului, care este elaborat în termen de 30 de zile de la înregistrarea proiectului, precum și de raportul comisiei de specialitate a consiliului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 39 alin. (2) și (4)."*

La nivel european, obligația de motivare a actului administrativ este reglementată de art. 296 TFUE, care la alin. 2 prevede *actele juridice se motivează și fac trimitere la propunerile, inițiativele, recomandările, cererile sau avizele prevăzute în tratate.*

O motivare dezinvoltă sau stereotipă poate conferi ilegalitate actului administrativ pentru viciu de formă fiind necesar ca motivarea să fie precisă și completă. Amploarea și

detalierea motivării depind de natura actului adoptat iar cerințele pe care trebuie să le îndeplinească motivarea depind de circumstanțele fiecărui caz. O motivare insuficientă sau greșită este considerată echivalentă cu lipsa motivării. Pe de altă parte oportunitatea exprimă un element al legalității care derivă din capacitatea pe care o are autoritatea care emite actul de a alege dintre mai multe soluții posibile pe cea care corespunde cel mai bine interesului public.

Motivarea unei decizii administrative nu poate fi limitată la considerente legate de competența emitentului, ci trebuie să conțină și elementele de fapt și de drept care să permită, pe de o parte, destinatarilor să cunoască și să evalueze temeiurile deciziei, iar pe de altă parte, să facă posibilă exercitarea controlului de legalitate, având astfel posibilitatea de a verifica elementele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ. Autoritatea beneficiază de un drept de apreciere în ceea ce privește oportunitatea unui act, însă dreptul de apreciere trebuie exercitat în limitele impuse de lege și trebuie motivată măsura luată, pentru a exclude posibilitatea ca administrația să ia decizii arbitrare, abuzive.

Prin întâmpinarea formulată, pârâții au susținut pe de o parte, faptul că nu există o prevedere legală care să impună cerința motivării actului, iar pe de altă parte, au invocat faptul că motivarea actului rezultă din conținutul actelor premergătoare, apreciind că în expunerea de motive și în raportul comisiei de specialitate a consiliului sunt cuprinse aspectele esențiale care au justificat luarea măsurii.

Este adevărat că nici Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală și nici O.G. nr. 35/2002 privind aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a consiliilor locale nu conțin o prevedere expresă privind obligația de motivare a hotărârii însăși, însă art. 44 din O.G. nr. 35/2002 conține prevederi referitoare la obligația de motivare a proiectelor de hotărâri, stabilind că *proiectele de hotărâri vor fi însoțite de o expunere de motive și vor fi redactate în conformitate cu normele de tehnică legislativă*.

În condițiile în care nici din conținutul hotărârii contestate și nici din actele care au stat la baza emiterii acesteia nu rezultă care sunt motivele care au stat la baza luării hotărârii, actul apare ca fiind emis cu exces de putere.

Astfel, instanța reține că Hotărârea nr.193/18.10.2016 nu prezintă o motivare în fapt a considerentelor ce au determinat aprobarea unui număr maxim de 497 de posturi funcționari publici și personal contractul în cadrul aparatului de specialitate al primarului municipiului Buzău, precum și aprobarea organigramei și numărului de personal pentru aparatul de specialitate al Primarului Municipiului Buzău, care să corespundă standardului de motivare a actului administrativ cu consecința garantării dreptului la apărare al reclamantilor și instervientei principale și a posibilității instanței de a exercita controlul judiciar al actelor administrative.

Tribunalul constată că, cerința motivării unui act administrativ poate fi îndeplinită prin trimiterea la cuprinsul unor înscrisuri anterioare adoptării sale.

În speța dedusă judecății, hotărârea contestată face trimitere la expunerea de motive a primarului, raportul Serviciului Resurse Umane, Prognoză, Organizare, Cooperare Interinstituțională, avizul comisiilor de specialitate ale Consiliului Local al Municipiului Buzău, adresa nr.1436/2006 și avizul nr.3493/2015 ale Instituției Prefectului Județului Buzău și la avizul nr.51815/50971/49005/2016 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Totuși, la o analiză a expunerii de motive a primarului, instanța constată Primarul Municipiului Buzău, în vederea asigurării calității serviciilor publice oferite locuitorilor comunității și prin raportare la adresa nr.1436/2016 și avizul nr.3493/2014, a supus spre aprobarea proiectul de hotărâre pentru aprobarea organigramei, numărului de personal și statului de funcții din cadrul aparatului de specialitate al primarului pentru anul 2016.

Inițiatorul proiectului a invocat următoarele: nu s-a definitivat implementarea proiectelor din fonduri externe nerambursabile, astfel că numărul maxim de posturi aprobate în anul 2016 se reduce cu 10 posturi; noua structură organizatorică din cadrul aparatului de specialitate al primarului va avea în componența sa un număr de 497 posturi; structura organizatorică a aparatului de specialitate supusă avizării este compusă din 8 direcții, 23

servicii, 6 birouri și 33 compartimente funcționale; aparatul de specialitate al primarului va avea în structura sa un număr maxim de 497 posturi, din care 3 funcții demnitar, 40 funcții publice de conducere, 381 funcții publice de execuție și 73 funcții contractuale, din care 2 de conducere.

Deși inițiatorul proiectului a susținut că scopul principal al desființării posturilor este asigurarea calității serviciilor publice, iar prin întâmpinarea formulată pârâții au invocat că activitățile de pază vor fi desfășurate de către firme private sau de către paznici angajați de unitățile școlare, iar eventualul cost superior al acestor servicii de pază va fi aflat în urma licitațiilor instanța reține că la dosarul cauzei nu există niciun document, un studiu sau o analiză financiară din care să rezulte realitatea celor susținute de pârâți, respectiv faptul că în urma desființării posturilor s-ar ajunge la o îmbunătățire a calității serviciilor publice oferite locuitorilor comunității sau la o mai bună economisire și eficientizare a banului public.

Or, în acord cu susținerile reclamanților și intervenientei principale, deși prin adresa nr.1436/2016 și avizul nr.3493/2014 Instituția Prefectului Județul Buzău a aprobat un număr maxim de 802 posturi, inițiatorul proiectului nu detaliază motivele pentru care s-ar impune un număr de 497 de posturi, cu consecința concedierii a peste 300 de polițiști locali.

Mai mult decât atât, deși stabilirea numărului maxim de posturi este în competența prefectului, așa cum rezultă din dispozițiile art. potrivit alin. 8 ind. 1 din OUG nr. 63/2010, conform căroră „Numărul maxim de posturi al unităților/subdiviziunilor administrative teritoriale, stabilit potrivit pct. 1 din anexă, se revizuieste anual de către prefect conform alin. (8), numai în cazul în care numărul maxim de posturi, rezultat ca urmare a creșterii numărului de locuitori, este mai mare decât cel stabilit în anul anterior.”, primarul a propus reducerea cu 10 posturi a numărului maxim de posturi aprobate în anul 2016.

Totodată, în ceea ce privește avizul nr.51815/50971/49005/2016, instanța reține că Agenția Națională a Funcționarilor Publici a acordat aviz pentru funcțiile publice din cadrul aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Buzău, județul Buzău, precum și pentru asimilarea funcțiilor și salariului de bază ale personalului încadrat în funcțiile publice specifice de inspector de protecție civilă, clasa a III-a, grad profesional superior, cu funcția publică generală de referent, clasa III, grad profesional superior și de inspector de protecție civilă, clasa a I, grad profesional principal cu funcția publică generală a inspector, clasa I, grad profesional principal.

În aceste condiții, instanța constată că deși emitentul actului are posibilitate să facă trimitere la cuprinsul unor înscrisuri anterioare emiterii sale, în speța de față nici înscrisurile la care se face trimitere nu cuprind motivarea în fapt a actului administrativ vătămător, în contextul în care nu se poate stabili care sunt rațiunile care au impus, în final, la reorganizarea autorității și, implicit, la reducerea numărului de posturi la 497 și concedierea a peste 300 de polițiști locali.

Tribunalul constată că actul administrativ nu prezintă o motivare prin care să permită persoanei afectate să înțeleagă temeiurile de drept și de fapt care au condus autoritatea la emiterea acestui act administrativ în raport de persoana sa, precum și să ofere suficiente indicii pentru ca instanța să poată proceda la verificarea legalității și temeiniciei acestui act, lipsa motivării din cuprinsul actului administrativ atacat neputând fi suplinită prin întâmpinarea depusă ulterior de pârâți și în care se face referire la Decizia nr.21/18.08.2016 și Raportul de audit financiar din data de 18.07.2016, acte care nu au fost menționate în actele contestate.

Instanța are în vedere și considerentele instanței de control judiciar, care au fundamentat pronunțarea Deciziei nr. 396/14.03.2017, în dosarul nr.2413/114/2016, respectiv acelea că motivarea actului administrativ trebuie să fie efectivă, completă, precisă și circumstanțială, să permită cenzura actului administrativ pentru a se putea aprecia dacă sunt respectate dispozițiile legale, în lipsa acestora neputând fi verificate, în ceea ce îi privește pe reclamanți, măsura de reducere a numărului de posturi din cadrul Direcției poliției locale de la 493 posturi, în mai 2016, la 138 posturi în noiembrie 2016, și criteriile avute în vedere la desființarea posturilor reclamanților.

Pârâții au susținut că, prin HCL 193/2016, s-a realizat aplicarea în concret a dispozițiilor OUG 57/2015, însă instanța reține că modalitatea în care Consiliul Local al Municipiului Buzău a procedat cu ocazia adoptării hotărârii contestate conduce la concluzia că nu s-a realizat în virtutea dreptului de apreciere cu privire la oportunitatea menținerii sau nu a posturilor respective.

Instanța de contencios administrativ nu poate realiza o cenzură a actului administrativ cu privire la considerentele de oportunitate cu privire la măsura respectivă, atunci când aceasta are o justificare obiectivă.

Însă, lipsa unor motive și modul de acțiune inopinat, fără justificare temeinică, în sensul legii, respectiv adoptarea unei hotărâri cu încălcarea dispozițiilor privind motivarea și a dispozițiilor art. 44 alin. 1 din Legea 215/2001 conduce la concluzia existenței unui *exces de putere* care se justifică a fi sancționat prin anularea actului administrativ.

Nu s-a făcut nicio referire la eventuala fluctuație a populației sub aspect numeric, așa încât în mod obiectiv să fie necesară reducerea organigramei prin eliminarea unor posturi apreciate ca necesare comunității la momentul înființării lor.

Având în vedere că prin înființarea Poliției Locale s-a urmărit îndeplinirea unor deziderate de maxim interes pentru comunitatea locală, precum apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a proprietății private și publice, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, era necesar ca autoritățile să facă o analiză detaliată a proporționalității dintre măsura desființării posturilor ce aveau aceste atribuții și necesitatea îndeplinirii principiului economisirii banului public și îmbunătățirii calității serviciilor publice oferite locuitorilor municipiului Buzău.

Cu această ocazie, autoritățile trebuiau să arate dacă și în ce măsură desființarea acestor posturi va avea sau nu un impact pozitiv pentru siguranța cetățeanului și a bunurilor din domeniul public și privat, însă această analiză lipsește.

Totodată, nu a fost indicată în motivarea actului dacă, raportat la bugetul total al municipiului și la numărul de posturi din organigrama aparatului de specialitate al Primarului, suma economisită prin desființarea posturilor este una consistentă și strict necesară finanțării altor activități prioritare și dacă nu pot fi identificate și alte moduri de reorganizare a activității poliției locale în afara de măsura drastică a desființării posturilor, față de fondurile existente sau de activitatea ce trebuie desfășurată de către polițiștii locali.

Fără a contrazice dreptul autorității locale de a dispune cu privire la înființarea sau desființarea, după caz, a unui post, tribunalul arată că orice decizie de natură a produce efecte privind drepturile și libertățile fundamentale trebuie motivată nu doar din perspectiva competenței de a emite acel act, ci și din perspectiva posibilității persoanei și a societății de a aprecia asupra legalității măsurii, respectiv asupra respectării granițelor dintre puterea discreționară și arbitrar, fiindcă a accepta teza potrivit căreia autoritatea nu trebuie să-și motiveze deciziile echivalează cu golirea de conținut a esenței democrației și a statului de drept bazat pe principiul legalității.

Este drept că, în speță, nu există o lipsă totală de motivare, însă prin omiterea redării unor elemente importante precum cele expuse anterior, actul administrativ contestat prezintă o motivare insuficientă (echivalentă cu nemotivarea actului) și care conduce la nevalabilitatea actului.

În consecință, instanța reține că actul administrativ atacat nu satisface exigențe minime privind motivarea măsurii dispuse și este adoptat cu depășirea marjei de apreciere conferit pârâului Consiliul Local al Municipiului Buzău astfel că se impune anularea acestuia.

În ceea ce privește motivul de nelegalitate constând în lipsa raportului compartimentului de resort din cadrul aparatului de specialitate al primarului și a raportului de specialitate din cadrul compartimentului de salarizare și resurse umane, instanța reține că este întemeiat, prin raportare la următoarele considerente:

În drept, potrivit dispozițiilor art.44 alin.1 din Legea nr.215/2001 "(1) Proiectele de hotărâri înscrise pe ordinea de zi a ședinței consiliului local nu pot fi dezbătute dacă nu sunt însoțite de raportul compartimentului de resort din cadrul aparatului de specialitate a

l primarului, care este elaborat în termen de 30 de zile de la înregistrarea proiectului, precum și de raportul comisiei de specialitate a consiliului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 39 alin. (2) și (4).", iar conform art.39 alin.2 din același act normativ consiliul local se poate întruni și în ședințe extraordinare, la cererea primarului sau a cel puțin unei treimi din numărul membrilor consiliului.

În fapt, Hotărârea Consiliului Local Buzău nr. 193/18.10.2016 a fost adoptată în ședința extraordinară a Consiliului Local Buzău, așa cum rezultă din preambulul hotărârii și Procesul-verbal din data de data de 18.10.2016.

Într-adevăr, așa cum rezultă dispozițiile sus-menționate, instanța reține că, fiind vorba de un proiect de hotărâre dezbătut într-o ședință extraordinară, nu era obligatorie întocmirea celor două rapoarte.

Or, aprobarea organigramei, numărului de personal, statului de funcții și a listei funcțiilor publice în aplicarea OUG 57/2015 nu poate fi calificată drept o problemă atât de urgentă încât să nu necesite întocmirea celor două rapoarte sau să nu sufere amânare până la următoarea ședință de consiliu.

Adoptarea hotărârii privind organigrama autorității publice impunea o analiză detaliată a consecințelor modificărilor operate în ceea ce privește reducerea posturilor, iar nu o simplă informare formală a inițiatorului proiectului.

Toate aceste aspecte relevă faptul că ordinea de zi a consiliului local a vizat o problemă importantă ce necesita întocmirea documentației prevăzute de lege, dezbateri reale și în cunoștință de cauză, dar al cărei caracter urgent a fost stabilit cu depășirea marjei de apreciere conferită de dispozițiile legale primarului.

Ca atare, având în vedere faptul că oportunitatea exprimă un element al legalității care derivă din capacitatea pe care o are autoritatea emitentă de a alege dintre mai multe soluții posibile pe aceea care corespunde cel mai bine voinței legiuitorului, tribunalul apreciază că nerezonabilitatea hotărârii adoptate afectează în substanță legalitatea actului administrativ contestat.

Prin urmare, lipsind rapoartele menționate, instanța constată că au fost încălcate prevederile art.44 alin.1 din Legea nr.215/2001, din perspectiva dreptului la informare a consilierilor locali, lipsind hotărârea adoptată de prezumția de legalitate, dobândită ca urmare a avizării de către compartimentul de resort și comisiile de specialitate, în urma unei verificări competente și efective a problemelor supuse aprobării consiliului local.

În ceea ce privește *motivul de nelegalitate constând în lipsa avizului prefectului*, instanța constată că potrivit art. 21 din OUG nr.57/2015, indicată în preambulul hotărârii contestate *"Prin derogare de la prevederile art. III alin. (8) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2016, numărul maxim de posturi stabilit potrivit punctului 1 din procedura de stabilire a numărului maxim de posturi ce pot fi încadrate la nivelul unităților/subunităților administrativ-teritoriale, cu excepția celor din cadrul capitolelor bugetare "Învățământ" și "Asigurări și asistență socială", finanțate din bugetele locale, precum și din capitolul bugetar "Sănătate", indiferent de sursa de finanțare, prevăzută în anexa la ordonanța de urgență, stabilit pentru anul 2014, se menține și pentru anul 2016".*

De asemenea, conform art. III alin. 1 și 5 din OUG nr. 63/2010 *„(1) Pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege, la stabilirea numărului de posturi din aparatul de specialitate al primarului, aparatul de specialitate al consiliului județean, precum și din instituțiile publice locale înființate prin hotărâri ale autorităților deliberative, autoritățile administrației publice locale se încadrează în numărul maxim de posturi determinat potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență. (5) Pentru reducerea cheltuielilor de personal și încadrarea în numărul maxim de posturi prevăzut la alin. (1) și (2), ordonatorii de credite ai bugetelor prevăzute la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările*

ulterioare, pot reduce numărul de posturi finanțate și, respectiv, pot disponibiliza, în condițiile legii, personalul aferent.”

Totodata, potrivit alin. 8 ind. 1 al textului de lege: „Numărul maxim de posturi al unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale, stabilit potrivit pct. 1 din anexă, se revizuieste anual de către prefect conform alin. (8), numai în cazul în care numărul maxim de posturi, rezultat ca urmare a creșterii numărului de locuitori, este mai mare decât cel stabilit în anul anterior.”

Potrivit adresei nr. 1436/20.01.2016, emisă de Instituția Prefectului Județul Buzău, numărul maxim de posturi, pentru anul 2016, se menține la nivelul celui comunicat pentru anul 2014 prin adresa nr.3493/20.02.2014, respectiv de 802 posturi.

Contrar susținerilor reclamanților și intervenientei, prefectul revizuieste doar numărul maxim de posturi.

Mai mult decât atât, potrivit art.49 alin.1 din Legea nr.215/2001, "(1) Hotărârile cu caracter normativ devin obligatorii și produc efecte de la data aducerii lor la cunoștință publică, iar cele individuale, de la data comunicării", iar conform art.115 alin.3 lit.b din același act normativ, *hotărârile consiliului local se comunică în mod obligatoriu prefectului județului.*

De asemenea, potrivit 115 alin.7 din Legea nr.215/2001, hotărârile consiliului local sunt supuse controlului de legalitate al prefectului în condițiile legii care îi reglementează activitatea.

Potrivit prevederilor legale de mai sus, Consiliul local adoptă hotărârile fără avizul prefectului, acesta din urmă nu avizează, nu aprobă și nu contrasemnează hotărâri ale consiliului local. Rolul prefectului este exclusiv de control de legalitate, ulterior adoptării, nu anterior.

Instanța constată că *motivul de nelegalitate constând în lipsa avizului Agenției Naționale a Funcționarilor Publici*, invocat de reclamanți și intervenienta principală, este întemeiat.

Astfel, potrivit art.107 alin.1 din Legea nr.188/1999, forma în vigoare la data adoptării hotărârii contestate, "(1) *Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a solicita Agenției Naționale a Funcționarilor Publici avizul privind funcțiile publice în oricare dintre următoarele situații: a) stabilirea sau modificarea structurii de funcții publice pentru fiecare autoritate și instituție publică, în parte, de către conducătorul acesteia ori prin hotărâre a consiliului județean sau, după caz, a consiliului local, pe baza activităților prevăzute la art. 2 alin. (3); b) modificarea calității posturilor, potrivit art. 111 alin. (1) sau (5); c) reorganizarea activității autorității sau instituției publice.*"

Totodată, conform art. 107 alin.3 din același act normativ, *avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici este prealabil și obligatoriu în toate situațiile prevăzute la alin. (1).*

Din dispozițiile art.107 alin.3 din Legea nr.188/1999 rezultă clar obligația autorității administrative supuse reorganizării (pârâții Municipiul Buzău și Primarul Municipiului Buzău au susținut că prin HCL 193/2016 a fost adoptată o nouă organigramă care s-a vizat în esență o reorganizare, redimensionare, refuncționalizare a aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Buzău; prin reducerea numărului de posturi autoritatea a efectuat o veritabilă nouă reorganizare) de a solicita avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, anterior intervenirii acestei reorganizări. Caracterul obligatoriu și prealabil al avizului este indiscutabil.

Or, instanța reține că la baza adoptării hotărârii contestate a stat avizul nr. 51815/50971/49005/2016, prin care Agenția Națională a Funcționarilor Publici a acordat aviz pentru funcțiile publice din cadrul aparatului de specialitate al primarului municipiului Buzău, precum și pentru asimilarea funcțiilor și salariului de bază ale personalului încadrat în funcțiile publice specifice de inspector de protecție civilă, clasa a III-a, grad profesional superior, cu funcția publică generală de referent, clasa III, grad profesional superior și de inspector de protecție civilă, clasa a I-a, grad profesional principal cu funcția publică generală de inspector, clasa I, grad profesional principal.

Instanța nu poate reține caracterul prealabil al avizului Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 51815/50971/49005/2016, în condițiile în care prin adresa nr.56483/2016 Agenția Națională a Funcționarilor Publici a comunicat că nu deține documentația prin care s-a dispus transformarea calității funcțiilor publice în posturi contractuale din cadrul Direcției Poliției Locale – Primăria Municipiului Buzău, iar avizul nr. 51815/50971/49005/2016 a vizat modificări exclusiv asupra funcțiilor și funcționarilor publici. De asemenea, Agenția Națională a Funcționarilor Publici a comunicat că la data dispunerii măsurilor, prin dispoziție a primarului municipiului Buzău, referitoarea la modificarea calității posturilor prin transformarea funcțiilor publice vacante sau ocupate ce urmează a fi ocupate în baza unui contract individual de muncă nu mai erau în vigoare prevederile care permiteau astfel de modificări, fiind abrogate prin Legea nr.140/2010.

Având în vedere cele expuse mai sus, instanța reține că, în fond, lipsește avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, astfel încât aprobarea organigramei/reorganizarea declanșată în lipsa avizului nu poate fi considerată că fiind în conformitate cu legea, aspect care conduce la constatarea nelegalității actului contestat în prezenta cauză.

Față de considerentele sus-menționate, instanța va anula Hotărârea nr.193/18.10.2016 a Consiliului Local al Municipiului Buzău, privind aprobarea organigramei, numărului de personal și statului de funcții din cadrul aparatului de specialitate al primarului pentru anul 2016, precum și anexele la aceasta.

Relativ la *motivul de nelegalitate referitor la nerespectarea dispozițiilor din Codul muncii* în ceea ce privește concedierea colectivă, se reține că aceasta nu poate privi relevanța dorită de reclamant și intervenienta principală, având în vedere chiar prevederile art.74 alin.5 din Codul muncii (forma în vigoare la data adoptării hotărârii contestate), conform cărora prevederile art. 68-73 referitoare la concedierea colectivă nu se aplică salariaților din instituțiile publice și autoritățile publice (nerespectarea termenul de luni al notificării, încălcarea dispozițiilor legale privind dialogul social).

Referitor la susținerile reclamantilor și intervenientei principale relativ la faptul că celui al cărui este desființat trebuie să i se ofere un post asemănător, instanța reține că această obligație este reglementată de Codul Muncii – art. 64 – numai pentru situația în care concedierea a fost dispusă pentru inaptitudine fizică/psihică sau pentru necorespondere profesională ori hotărârea a fost adoptată în virtutea OUG nr.57/2015. În atare situație, în care concedierea s-a dispus în virtutea legii, nu sunt aplicabile dispozițiile invocate de către reclamant și intervenienta principală.

În ceea ce privește *motivul de nelegalitate constând în aceea că s-a votat direct organigrama, fără a fi aprobată și reorganizarea instituției*, instanța reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 155/2010, în competența Consiliului Local al Municipiului Buzău intră organizarea cu titlu general a Poliției Locale a Municipiului Buzău, în care se încadrează și reorganizarea, interpretarea textului nereferindu-se doar de organizarea inițială a Direcției de Poliție Locală a Municipiului Buzău, ci reglementează organizarea acesteia, în general.

Modificarea organizării unei instituții, în alte cuvinte, „reorganizarea”, este o măsură ce vizează în mod evident, organizarea acesteia.

În fapt, prin reducerea numărului de posturi autoritatea a efectuat o veritabilă reorganizare.

De asemenea, conform art.36 alin 3, lit b din Lg.215/2001, consiliul local „aprobă, în condițiile legii, la propunerea primarului, înființarea, organizarea și statul de funcții ale aparatului de specialitate al primarului, ale instituțiilor și serviciilor publice de interes local, precum și reorganizarea și statul de funcții ale regiilor autonome de interes local.

Așadar, tribunalul reține din dispozițiile art. 36 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 215/2001 prevăd în realitate în competența consiliilor locale adoptarea măsurilor ce vizează organizarea instituțiilor și serviciilor publice de interes local, măsuri printre care se regăsește și reorganizarea.

Însă, așa cum rezultă din conținutul normei legale, organizarea, respectiv reorganizarea trebuie efectuată *în condițiile legii*, fiind necesar totodată ca această reorganizare să fie reală și să aibă drept scop eficientizarea activității.

În fapt, în ceea ce privește oportunitatea măsurii de adoptare a organigramei/reorganizării autorității, instanța constată în preambulul hotărârii contestate se menționează art. 21 din OUG nr.57/2015, cu conținutul sus-menționat.

Prin urmare măsura reorganizării prin care a redus numărul posturilor pentru această direcție a fost justificată de o prevedere având caracter normativ.

Analizând capătul de cerere formulat de reclamanții din cererea principală și de intervenienta principală cu privire la anularea Adresei răspuns la Plângerea prealabilă emisă de Municipiul Buzău, Primăria Municipiului Buzău și Primarul Municipiului Buzău înregistrată sub nr.307/CLM/15.11.2016 și a Adresei răspuns la plângerea prealabilă 307/CLM/15.11.2016 emisă de Consiliul Local al Municipiului Buzău, instanța reține că este neîntemeiat prin raportare la următoarele considerente:

Instanța reține că prin adresele menționate, pârâții au răspuns plângerii prelabile formulate de reclamanți împotriva HCL nr.193/2016, în sensul că mențin actul administrativ contestat.

În drept, conform art. 8 din Legea nr. 554/2004, *persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale.*

Conform prevederilor art. 2 lit. c. din Legea nr. 554/2004, actul administrativ este actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice.

Din dispoziția legală enunțată rezultă că actul administrativ supus controlului de legalitate pe calea contenciosului administrativ este Hotărârea nr.193/18.10.2016, emisă de Consiliul Local Buzău prin care a fost aprobat, începând cu data de 01.11.2016, un număr maxim de 497 de posturi funcționari publici și personal contractual, precum și organigrama, numărul de personal și statul de funcții în cadrul aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Buzău.

Adresa prin care se răspunde plângerilor prelabile formulate de reclamanți nu îndeplinește cerințele actului administrativ, prevăzută de art. 2 lit. c din Legea nr. 554/2004, întrucât nu dă naștere, nu modifică și nu stinge raporturi juridice, în concluzie nu produce efecte juridice.

Din această perspectivă, tribunalul apreciază că adresele de răspuns nu sunt acte administrative.

În ceea ce privește *cererea reclamanților din cererea principală constând în anularea actelor ce au stat la baza adoptării HCL nr.193/2016*, instanța constată că expunerea de motive a Primarului Municipiului Buzău, raportul Serviciului Resurse Umane, Prognoză, Organizare, Cooperare Interinstituțională, avizul comisiilor de specialitate ale Consiliului Local al Municipiului Buzău, adresa nr.1436/2006 și avizul nr.3493/2015 emise de Instituția Prefectului Județului Buzău, precum și avizul nr.51815/50971/49005/2016 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, privind avizarea funcțiilor publice din cadrul aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Buzău nu constituie acte administrative în sensul art. 2 al.1 lit. c din Legea 554/2004, întrucât nu dau naștere, nu modifică și nu sting raporturi juridice de drept administrativ, fiind în sine doar operațiuni administrative ce premerg emiterii unor hotărâri de consiliu local.

Astfel, chiar dacă potrivit art.18 al.2 din lege, instanța este competentă să se pronunțe și asupra legalității operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecății, sancțiunea nulității nu poate afecta decât actul administrativ iar nu și a operațiunilor

administrative care l-au premers, acestea din urmă devenind implicit lipsite de orice efect urmare a anulării actului administrativ.

Față de considerentele sus-menționate, instanța va respinge cererea reclamanților din cererea principală constând în anularea actelor ce au stat la baza adoptării HCL nr.193/2016.

Referitor la *cererea reclamanților din cererea principală constând în anularea actelor subsecvente HCL nr.193/2016*, instanța reține că este neîntemeiată, urmând a fi respinsă, întrucât reclamanții nu au precizat ce acte subsecvente ar fi fost emise de către pârâți și care ar fi fost motivele de nelegalitate care ar fi afectat valabilitatea acestora.

Analizând în continuare cererea formulată de reclamanții ALBU EMIL VASILE, ALEXANDRU CAMELIA, ALEXANDRU VASILE, ANDREI AMALIA ECATERINA CRISTINA, ANDREI ION, ANGHEL ADRIAN, ANGHEL ADRIAN EDUARD, ANGHEL JENI, ANGHEL LOREDANA, ANTOFI EDUARD DORINEL, APOSTOL MARIUS DANIEL, BACIU EMIL, BAJAN SORIN, BALAȘ VICTOR, BANU ION, BĂDINOIU MARIANA, BĂLĂNICĂ LUDOVICA, BĂLĂNICĂ VALERIA, BĂNICĂ CONSTANȚA, BELEȚ MARIA, BINDAR LILE, BLADA DAN FLORIN, BLAGA IONEL, BOERU CRISTINEL, BOLBORICIU CONSTANTIN, BORCEA MANUELA VIORICA, BORFA ANDA, BOROVINĂ COCUȚA, BRATU NICOLAE, BRUTARU FLORENTIN, BULEANDRĂ ZENOVIA, BURLACU DANIEL VIOREL, BURLOIU OCTAVIAN, BUZĂIANU IONEL, BUZĂIANU PAULA, BUZEA CONSTANTIN, BUZOIANU IULIAN, CALOFIRA CARMEN, CALOIAN LENUȚA, CAZAN ADRIANA, CĂPRIȚĂ MIHAI, CERNEA MICU, CHIRIAC VILI VASILE, CHIRIC ADRIANA MARIA, CHIRIȚĂ VIOREL, CHIVU ION, CHIVU TRAIAN, CIOBICĂ TITI, COMIȘ MIRELA, COMȘA MIHAI, CONSTANTIN SORIN GABRIEL, CORBU MARIANA, CORMUȘ CARMEN CONSTANȚA, COSTACHE CORNEL, CRĂCIUN ALEXANDRU, CRĂCIUN ELENA, CRĂCIUN FLORIN VALERIU, CREȚU VASILE SEBASTIAN, CRISTEA FLORICA FLORENTINA, CRISTESCU DANIELA, CRISTIAN DORU, CUREA CĂTĂLIN, DAN DUMITRU, DANȚIȘ IONUȚ VIOREL, DASCĂLU GABRIELA MARIANA, DĂNOIU CONSTANTIN, DIACONU CRISTINA, DINESCU VASILE, DINU LUCIAN MARCIANO, DOBRE ANIȘOARA NELUȚA, DOBRE NICOLAE, DOCUZ GHEORGHE, DORNEANU MIRELA MARINELA, DOROBANȚU CORNELIA, DRAGOMIR AUREL, DRAGOMIR MARIAN, DRAGU VALENTINA, DRĂGAN PETRE, DRĂGHICI MIRELA NICOLETA, DRĂGOI LUMINIȚA, DRĂGULIN MARIAN, DUMITRAȘCU IULIAN, ENACHE GHEORGHE, ENCIU CODRUȚ, ENE EUGENIA, ENE ION, ENE VASILE, FILIP ANDREEA, FRONOIU DUMITRU, GATEA MARIANA, GÂREA IRINEL, GEAMBAȘU VIOREL ADRIAN, GEORGESCU ADRIANA, GHEORGHE ANA CORNELIA, GHEORGHE GABRIEL VALENTIN, GHERGHINA CONSTANȚA, GHERGHINA CONSTANȚA, GILESCU MIRELA ANI, GLONȚ CLAUDIU, GRECEA DANIELA ZOICA, GRIGORE GABRIEL, GRIGORE MARIA MĂDĂLINA, GRIGORE TITI, GRUIA NICULINA, HANGANU GEORGE LAURENȚIU, HOLEOLEO MOISE, IANCU VICTOR, ILIE LIVIU, ION GEORGETA, IONESCU MIOARA, IONESCU NICOLAIE, IONIȚĂ DOREL GHEORGHE, IONIȚĂ IULIANA, IOSIF VASILICĂ, IRIMIA VASILE, IRIMIA VIOLETA, JINGA IONEL, LABĂ GHEORGHE, LABĂU JEAN LAURENȚIU, LAMBRU TRAIAN, LAZĂR NICOLAE, LĂUDATU BOGDAN, LENȚOIU MARIAN, LUNGU CRISTINA, LUPAȘCU MARIANA, MANEA DENISA NICOLETA, MANEA GEORGETA, MANEA ION, MANEA MIHAELA, MANOLACHE ADRIAN, MANOLE LILIANA, MARCON AURELIAN LAURENȚIU, MARIN CLAUDIU, MARIN CORNEL, MARIN MARCELA, MARIN VASILE MARCEL, MATE RODICA, MATEI IONUȚ, MIHAI FLORICICA ADRIANA, MIHALCEA IULIAN DANIEL, MILOȘ DIANA DELIA, MIRIȚĂ CRISTIAN, MITREA NICOLAE, MOISE MARIAN, MOVILEANU ELENA, MUNTEANU CONSTANTIN, MUȘAT ALEXANDRU, NAGĂȚ EDUARD LIVIU, NAUM EUGEN, NAUM EUGENIA GETA, NECULA ION, NEDELICU ADRIAN, NEDIANU ADRIANA AURORA, NEGOIȚĂ CORNELIA, NEGOIȚĂ GEORGETA, NEGOIȚĂ VASILICA, NICHÎTELEA

SORINEL, NICOLAE MIRCEA, NIȚĂ VICTORAȘ, OANCEA GHEORGHE, OANCEA SIMONA, OLTEANU NINA, ONEL ELENA, ONEL GHEORGHE, OPREA AUREL, OPREA ION, OPREA VALERICA, PAHONȚU CONSTANTIN ARGENTIN, PALALOGA ION, PANAIT ȘTEFAN, PARIȘ MIRELA, PĂDURARU ALEXANDRU PETRE, PĂDURARU MARIAN, PETRE ELENA GABRIELA, PETRE VALENTIN, PETRESCU MIRELA, PETROIU AURELIA, PÎRLITU GHEORGHE, PLĂIAȘU OLIMPIA OLGA, POPA CORNEL, POPA ILIE, POPA MARCELA GEORGETA, POPINĂ VALENTINA, POSTELNICU MARIAN, POTERAȘU CECILIA, PRUNĂ ALEXANDRU MIHAI, RĂDUCU MARIAN GABRIEL, RĂDUCANU JENEL, RÎMNICEANU CRISTIAN, ROBE DUMITRA, ROȘCA CHIRIȚĂ, ROȘIORU GHEORGHE, ROȘU LAURENȚIU, ROTARU ION, ROTARU VALERICĂ, ROTEA PETRUȚA, RUDOLOVIC VASILICA, RUSEN MARCEL, SAVA CONSTANTIN, SĂRĂȚEANU PETRE, SĂVULESCU LIVIU ȘTEFAN, SCARLAT ION, SCARLAT SILVIA, SLĂTIEANU IONUȚ, SOARE DUMITRU, SPĂTĂRESCU DANIEL, STANCIU STELUȚA, STĂNESCU MARIUS, STĂNICĂ ELENA, STĂTESCU VALENTIN, STĂTULESCU DANIELA, STOIAN CAMELIA, STOIAN MARIAN, STOICA DUMITRU LAURENȚIU, STOICA FINIȚA, STOICA VALERIU CRISTIAN, STROE FILOFTEIA, STROE ION, ȘERBAN CARMENTITA, ȘERBAN LENUȚA, ȘOMOIAG NICULAE, TĂNASE ELENA, TĂNASE MONICA, TÎRLĂ IULIANA, TOADER TEODOR, TRIFAN GEORGEL, TUDOSE CONSTANTIN, TUDOSE FLORIAN, TUDOSE VIOREL, TURCULEȚ ELENA, URJAN VASILE, VASILE ADRIAN LAURENȚIU, VASILE TRAIAN, VASILOIU CAMELIUS, VĂDUVA MARCELA MELUȚA, VELCU MIHAELA MIRELA, VLAD NICUȘOR, VOICU MANUELA LETIȚIA, VOINEA FLORIN, ZOTA CONSTANTIN, ZĂBAVĂ GABRIEL, MIHAI MARIN, ȘCHIOPU MADALINA IULIANA, NAUM POMPILIU MATEI (decedat în cursul procesului) prin moștenitori, STĂTESCU NETA (decedată în cursul procesului) prin moștenitori, VLAD CONSTANTIN GHEORGHE (decedat în cursul procesului) prin moștenitor, GEAMBAȘU VIOREL ADRIAN (decedat în cursul procesului) prin moștenitori, STĂNESCU GHEORGHE (decedat în cursul procesului) prin moștenitori, PANAITESCU IONEL (decedat în cursul procesului) prin moștenitori, precum și intervenientei MATEI OANA SIMONA *privind obligarea, în solidar, a părților MUNICIPIUL BUZĂU, prin PRIMAR, PRIMARUL MUNICIPIULUI BUZĂU, TOMA CONSTANTIN și CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZĂU la plata a câte 2500 lei, reprezentând despăgubiri pentru daune morale, instanța reține următoarele:*

Cu titlu preliminar, instanța reține că la data de 27.11.2020 a survenit decesul reclamantului Naum Pompiliu Matei, acțiunea fiind continuată de moștenitorii Naum Eugenia Geta și Naum Andreea Mariana (fl.150-155, vol.III).

La data de 07.01.2022 a survenit decesul reclamantului Panaitescu Ionel, acțiunea fiind continuată de moștenitorii PANAITESCU VERONICA, BOSTAN LUMINIȚA-CRISTINA, PANAITESCU ALEXANDRU IONUȚ (fl.156-164, vol.III).

De asemenea, la data de 21.12.2017, a survenit decesul reclamantului Stănescu Gheorghe, acțiunea fiind continuată de moștenitorii STĂNESCU MARIOARA și HAȘEGANU MARIA (fl.165-167, vol.III).

La data de 22.03.2021, a survenit decesul reclamantei Stănescu Neta, acțiunea fiind continuată de moștenitorii STĂTESCU VALENTIN și STĂTESCU GEORGE (fl.168-174, vol.III).

La data de 01.11.2021, a survenit decesul reclamantului Vlad Constantin Gheorghe, acțiunea fiind continuată de moștenitorii VLAD IONICA și VLAD GEORGIANA RALUCA (fl.175-181, vol.III).

La data de 17.10.2025 a survenit decesul reclamantului Geambașu Viorel, acțiunea fiind de moștenitorul GEAMBAȘU MARINA IRINA (fila 135-142, vol.XI)

Cu privire la plata de daune morale solicitate de către reclamânți instanța reține că legiuitorul a avut în vedere posibilitatea producerii unor daune materiale și morale prin emiterea unor acte administrative ilegale ori prin refuzul nejustificat al autorităților

administrative de a rezolva cererea celor îndreptățiți, daune materiale ce urmează a fi dovedite prin înscrisuri justificative, prejudiciul moral suferit urmând a fi apreciat în fiecare caz în parte în funcție de criteriile orientative cristalizate în practica judiciară.

Conform art.1 din Legea nr.554/2004 „Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și recuperarea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat cât și public”. La rândul său, prejudiciul cauzat, poate fi atât patrimonial cât și nepatrimonial.

De asemenea, conform art.8 alin.1 din Legea 554/2004 „persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă adresată autorității publice emitente sau dacă nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut la art.7 alin.4 poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea, în tot sau în parte, a actului, repararea pagubei cauzate și eventual, reparatii pentru daune morale...”.

Deci instanța, soluționând cererea la care se referă art.1 și art 8 alin.1 din Legea 554/2004 va hotărî potrivit art.18 alin.3 și asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate, dacă reclamantul a solicitat acest lucru.

Temeiul juridic al răspunderii pentru daune este art.1349 și următoarele Cod civil, pentru acordarea de daune morale trebuind să existe un prejudiciu, o faptă ilicită săvârșită cu vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciul cauzat.

Cu privire la obiectul reparației, având în vedere dispozițiile art. 1381 alin. (1) și dispozițiile art. 1385 alin (1) Cod civil, orice prejudiciu dă dreptul la reparație și acesta se va repara integral, dacă prin lege nu se prevede altfel.

Dreptul la muncă și la stabilitatea raportului de serviciu, consacrate de art. 41 din Constituția României și de principiile fundamentale ale funcției publice, reprezintă valori esențiale ale ordinii juridice. Încălcarea acestor drepturi printr-un act administrativ nelegal este, prin ea însăși, susceptibilă să genereze un prejudiciu moral, constând în stres psihic, insecuritate profesională, afectarea demnității și a reputației profesionale.

Cu titlu preliminar, contrar susținerilor pârâților, Primarului Municipiului Buzău, Toma Constantin, îi sunt aplicabile dispozițiile art. 16 alin. 1 din Legea 554/2004, "(1) Cererile în justiție prevăzute de prezenta lege pot fi formulate și personal împotriva persoanei care a contribuit la elaborarea, emiterea, adoptarea sau încheierea actului ori, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere. În cazul în care acțiunea se admite, persoana respectivă poate fi obligată la plata despăgubirilor, solidar cu autoritatea publică pârâtă."

Instanța apreciază că sintagma "persoana care a contribuit la elaborarea, emiterea, adoptarea sau încheierea actului ori, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim", se referă la demnitarul, funcționarul public sau personalul contractual care se încadrează în ipoteza normei citate, potrivit atribuțiilor de serviciu și naturii raportului juridic în care se află cu autoritatea publică emitentă.

Instanța apreciază că pârâtul, în calitate de demnitar local, se încadrează în dispozițiile art. 16 alin.1, fiind persoana care a contribuit la elaborarea, emiterea și adoptarea actului.

Condițiile angajării răspunderii civile trebuie întrunite cumulativ: nelegalitatea actului contestat; provocarea unor prejudicii materiale sau morale; existența unui raport de cauzalitate între actul ilegal și prejudiciul; existența culpei autorității publice și/sau a personalului acesteia.

Aceste condiții sunt întrunite cumulativ în prezenta cauză, prima condiție și ultima rezultând din faptul că hotărârea contestată este nelegală, urmând a fi anulată.

Prin comportamentul ilegal, a fost emis actul ce urmează a fi anulat de către instanță, fiind vătămat grav dreptul fundamental la muncă al reclamantilor, ceea ce le-a cauzat și prejudicii de ordin moral, prin afectarea onoarei, prestigiului și demnității, ocrotite de lege. Reclamantii au fost victimele unor suferințe morale indubitabile, cu repercusiuni de imagine negativă în opinia publică prin prezentarea unei imagini denaturate în presa locală, în sensul că aceștia cheltuie nejustificat bani de la bugetul local și că au salarii nejustificate, precum și în plan familial, prin stresul pe care l-au trăit din cauza situației litigioase, prin neplăcerile și frustrările produse, trăind cu teamă permanentă că vor rămâne fără loc de muncă și implicit fără posibilitatea de susținere a traiului zilnic pentru ei și familiile acestora aspecte care sunt susținute și de declarația martorului Campeanu Mircea (fila 177, vol.IX).

Instanța reține ca există în cauza și fapta ilicită a părților, săvârșită cu vinovăție, că între prejudiciul cauzat reclamantilor și starea de stres și nemulțumire și incertitudine în care s-au aflat reclamanți pe perioada procesului și fapta ilicită a părților, există în mod evident o legătură, și, fiind indeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, constată că suma de 2500 lei este o sumă proporțională cu prejudiciul cauzat reclamantilor. Instanța reține că daunele morale corespund atingerii aduse cinstei, onoarei, imaginii publice ori prestigiului profesional al persoanei, scopul lor fiind unul compensatoriu, care să nu constituie însă o penalitate excesivă pentru cel care a produs dauna, nici un venit nejustificat pentru victima acesteia.

Având în vedere situația de fapt din speță, instanța va obliga pe părții MUNICIPIUL BUZĂU, prin PRIMAR, PRIMARUL MUNICIPIULUI BUZĂU, TOMA CONSTANTIN și CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZĂU, în solidar, la plata a câte 2500 lei, reprezentând despăgubiri pentru daune morale, reclamantilor ALBU EMIL VASILE, ALEXANDRU CAMELIA, ALEXANDRU VASILE, ANDREI AMALIA ECATERINA CRISTINA, ANDREI ION, ANGHEL ADRIAN, ANGHEL ADRIAN EDUARD, ANGHEL JENI, ANGHEL LOREDANA, ANTOFI EDUARD DORINEL, APOSTOL MARIUS DANIEL, BACIU EMIL, BAJAN SORIN, BALAȘ VICTOR, BANU ION, BĂDINOIU MARIANA, BĂLĂNICĂ LUDOVICA, BĂLĂNICĂ VALERIA, BĂNICĂ CONSTANȚA, BELEȚ MARIA, BINDAR LILE, BLADA DAN FLORIN, BLAGA IONEL, BOERU CRISTINEL, BOLBORICIU CONSTANTIN, BORCEA MANUELA VIORICA, BORFA ANDA, BOROVINĂ COCUȚA, BRATU NICOLAE, BRUTARU FLORENTIN, BULEANDRĂ ZENOVIA, BURLACU DANIEL VIOREL, BURLOIU OCTAVIAN, BUZĂIANU IONEL, BUZĂIANU PAULA, BUZEA CONSTANTIN, BUZOIANU IULIAN, CALOFIRA CARMEN, CALOIAN LENUȚA, CAZAN ADRIANA, CĂPRIȚĂ MIHAI, CERNEA MICU, CHIRIAC VILI VASILE, CHIRIC ADRIANA MARIA, CHIRIȚĂ VIOREL, CHIVU ION, CHIVU TRAIAN, CIOBICĂ TITI, COMIȘ MIRELA, COMȘA MIHAI, CONSTANTIN SORIN GABRIEL, CORBU MARIANA, CORMUȘ CARMEN CONSTANȚA, COSTACHE CORNEL, CRĂCIUN ALEXANDRU, CRĂCIUN ELENA, CRĂCIUN FLORIN VALERIU, CREȚU VASILE SEBASTIAN, CRISTEA FLORICA FLORENTINA, CRISTESCU DANIELA, CRISTIAN DORU, CUREA CĂTĂLIN, DAN DUMITRU, DANȚIȘ IONUȚ VIOREL, DASCĂLU GABRIELA MARIANA, DĂNOIU CONSTANTIN, DIACONU CRISTINA, DINESCU VASILE, DINU LUCIAN MARCIANO, DOBRE ANIȘOARA NELUȚA, DOBRE NICOLAE, DOCUZ GHEORGHE, DORNEANU MIRELA MARINELA, DOROBANȚU CORNELIA, DRAGOMIR AUREL, DRAGOMIR MARIAN, DRAGU VALENTINA, DRĂGAN PETRE, DRĂGHICI MIRELA NICOLETA, DRĂGOI LUMINIȚA, DRĂGULIN MARIAN, DUMITRAȘCU IULIAN, ENACHE GHEORGHE, ENCIU CODRUȚ, ENE EUGENIA, ENE ION, ENE VASILE, FILIP ANDREEA, FRONOIU DUMITRU, GATEA MARIANA, GÂREA IRINEL, GEAMBAȘU VIOREL ADRIAN, GEORGESCU ADRIANA, GHEORGHE ANA CORNELIA, GHEORGHE GABRIEL VALENTIN, GHERGHINA CONSTANȚA, GHERGHINA CONSTANȚA, GILESCU MIRELA ANI, GLONȚ CLAUDIU, GRECEA DANIELA ZOICA, GRIGORE GABRIEL, GRIGORE MARIA MĂDĂLINA, GRIGORE TITI, GRUIA NICULINA, HANGANU GEORGE LAURENȚIU,

HOLEOLEO MOISE, IANCU VICTOR, ILIE LIVIU, ION GEORGETA, IONESCU MIOARA, IONESCU NICOLAIE, IONIȚĂ DOREL GHEORGHE, IONIȚĂ IULIANA, IOSIF VASILICĂ, IRIMIA VASILE, IRIMIA VIOLETA, JINGA IONEL, LABĂ GHEORGHE, LABĂU JEAN LAURENȚIU, LAMBRU TRAIAN, LAZĂR NICOLAE, LĂUDATU BOGDAN, LENȚOIU MARIAN, LUNGU CRISTINA, LUPAȘCU MARIANA, MANEA DENISA NICOLETA, MANEA GEORGETA, MANEA ION, MANEA MIHAELA, MANOLACHE ADRIAN, MANOLE LILIANA, MARCON AURELIAN LAURENȚIU, MARIN CLAUDIU, MARIN CORNEL, MARIN MARCELA, MARIN VASILE MARCEL, MATE RODICA, MATEI IONUȚ, MIHAI FLORICICA ADRIANA, MIHALCEA IULIAN DANIEL, MILOȘ DIANA DELIA, MIRIȚĂ CRISTIAN, MITREA NICOLAE, MOISE MARIAN, MOVILEANU ELENA, MUNTEANU CONSTANTIN, MUȘAT ALEXANDRU, NAGĂȚ EDUARD LIVIU, NAUM EUGEN, NAUM EUGENIA GETA, NECULA ION, NEDELCU ADRIAN, NEDIANU ADRIANA AURORA, NEGOIȚĂ CORNELIA, NEGOIȚĂ GEORGETA, NEGOIȚĂ VASILICA, NICHÎTELEA SORINEL, NICOLAE MIRCEA, NIȚĂ VICTORAȘ, OANCEA GHEORGHE, OANCEA SIMONA, OLTEANU NINA, ONEL ELENA, ONEL GHEORGHE, OPREA AUREL, OPREA ION, OPREA VALERICA, PAHONȚU CONSTANTIN ARGENTIN, PALALOGA ION, PANAIT ȘTEFAN, PARIȘ MIRELA, PĂDURARU ALEXANDRU PETRE, PĂDURARU MARIAN, PETRE ELENA GABRIELA, PETRE VALENTIN, PETRESCU MIRELA, PETROIU AURELIA, PÎRLITU GHEORGHE, PLĂIAȘU OLIMPIA OLGA, POPA CORNEL, POPA ILIE, POPA MARCELA GEORGETA, POPINĂ VALENTINA, POSTELNICU MARIAN, POTERAȘU CECILIA, PRUNĂ ALEXANDRU MIHAI, RĂDUCU MARIAN GABRIEL, RĂDUCANU JENEL, RÎMNICEANU CRISTIAN, ROBE DUMITRA, ROȘCA CHIRIȚĂ, ROȘIORU GHEORGHE, ROȘU LAURENȚIU, ROTARU ION, ROTARU VALERICĂ, ROTEA PETRUȚA, RUDOLOVIC VASILICA, RUSEN MARCEL, SAVA CONSTANTIN, SĂRĂȚEANU PETRE, SĂVULESCU LIVIU ȘTEFAN, SCARLAT ION, SCARLAT SILVIA, SLĂTIEANU IONUȚ, SOARE DUMITRU, SPĂTĂRESCU DANIEL, STANCIU STELUȚA, STĂNESCU MARIUS, STĂNICĂ ELENA, STĂTESCU VALENTIN, STĂTULESCU DANIELA, STOIAN CAMELIA, STOIAN MARIAN, STOICA DUMITRU LAURENȚIU, STOICA FINIȚA, STOICA VALERIU CRISTIAN, STROE FILOFTEIA, STROE ION, ȘERBAN CARMENTITA, ȘERBAN LENUȚA, ȘOMOIAG NICULAE, TĂNASE ELENA, TĂNASE MONICA, TÎRLĂ IULIANA, TOADER TEODOR, TRIFAN GEORGEL, TUDOSE CONSTANTIN, TUDOSE FLORIAN, TUDOSE VIOREL, TURCULEȚ ELENA, URJAN VASILE, VASILE ADRIAN LAURENȚIU, VASILE TRAIAN, VASILOIU CAMELIUS, VĂDUVA MARCELA MELUȚA, VELCU MIHAELA MIRELA, VLAD NICUȘOR, VOICU MANUELA LETIȚIA, VOINEA FLORIN, ZOTA CONSTANTIN, ZĂBAVĂ GABRIEL, MIHAI MARIN, ȘCHIOPU MADALINA IULIANA, NAUM POMPILIU MATEI (decedat în cursul procesului) prin moștenitori, STĂTESCU NETA (decedată în cursul procesului) prin moștenitori, VLAD CONSTANTIN GHEORGHE (decedat în cursul procesului) prin moștenitor, GEAMBAȘU VIOREL ADRIAN (decedat în cursul procesului) prin moștenitori, STĂNESCU GHEORGHE (decedat în cursul procesului) prin moștenitori, PANAITESCU IONEL (decedat în cursul procesului) prin moștenitori, precum și intervenientei MATEI OANA SIMONA.

În ceea ce privește cererea formulată de reclamanții ISPAS ANDREEA, POPESCU EUGEN, BĂLAN MIHAELA, BURCIU EMIL, BUSUIOC CĂTĂLIN, DRÂMBOCEANU GABRIEL, DUMITRAN GEANINA ALINA, IOSIV MARIAN, TUDOSE CRISTIAN, GÂLEA ALINA SOFIA și VASILE MARIANA MIRELA de obligare a pârâților MUNICIPIUL BUZĂU, prin PRIMAR, PRIMARUL MUNICIPIULUI BUZĂU, TOMA CONSTANTIN și CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZĂU la plata despăgubirilor, instanța reține că este neîntemeiată, prin raportare la următoarele considerente:

Prejudiciile nepatrimoniale constau în atingerea adusă valorilor care definesc personalitatea umană, valori care se referă la existența fizică și psihică a omului, la sănătate și

integritate corporală, la cinste, demnitate, onoare, la prestigiu social și profesional, precum și a altor valori.

Reclamanții nu au dovedit în cauză un prejudiciu efectiv suferit în condițiile art. 249 C.pr.civ. care le impune sarcina probei și nici legătura de cauzalitate între actul adoptat nelegal și prejudiciul invocat.

Prejudiciul moral invocat trebuie demonstrat prin probe care să dovedească existența certă a acestuia, iar nu doar prezumată, respectiv să dovedească în concret în ce măsură cursul vieții reclamanților a fost efectiv afectat, dovadă ce nu a fost efectuată în cauză, iar reclamanții nu au propus nici măcar administrarea probei testimoniale în dovedirea unui prejudiciu moral.

Mai mult decât atât, prin cererile aflate la filele 84, 85 – vol.III, depuse de către reprezentantul conventional, reclamanta Ispas Andreea a menționat că, începând cu data de 29.11.2016, i-a încetat contractul individual de muncă, nu a beneficiat de serviciile de asistență juridică, din eroare a fost menționată în tabelul depus de sindicat în prezentul dosar și nu a fost parte în acest dosar.

De asemenea, prin cererile de la filele 94, 95 – vol.III, depuse de către reprezentantul conventional, reclamantul Popescu Eugen a menționat că i-a încetat contractual individual de muncă la data de 08.03.2017, nu a beneficiat de serviciile de asistență juridică, iar din eroare a fost menționată în tabelul depus de sindicat în prezentul.

Reclamanta Bălan Mihaela a precizat că nu dorește și nu a vrut să participe în cadrul procesului, iar în viitor își exprimă acordul în vederea retragerii din proces (fila 98, vol.III).

Reclamantul Burciu Emil a precizat că nu și-a dat acordul să fie reprezentat în acest process (fila 99, vol.III).

Reclamanții Busuioc Cătălin, Drâmboceanu Gabriel, Dumitran Geanina Alina, Iosiv Marian, Tudose Cristian, Gâlea Alina Sofia Și Vasile Mariana Mirela, au solicitat scoaterea lor din acest dosar (filele 100-103, 110-112 vol.III).

Față de considerentele sus-menționate instanța va respinge cererea formulată de reclamanții ISPAS ANDREEA, POPESCU EUGEN, BĂLAN MIHAELA, BURCIU EMIL, BUSUIOC CĂTĂLIN, DRÂMBOCEANU GABRIEL, DUMITRAN GEANINA ALINA, IOSIV MARIAN, TUDOSE CRISTIAN, GÂLEA ALINA SOFIA și VASILE MARIANA MIRELA de obligare a pârâților MUNICIPIUL BUZĂU, prin PRIMAR, PRIMARUL MUNICIPIULUI BUZĂU, TOMA CONSTANTIN și CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZĂU la plata despăgubirilor, ca neîntemeiată.

Cu privire la cheltuielile de judecată, instanța va lua act că reclamanții din cererea principală, intervenienta principală și pârâțul Municipiul Buzău și-au rezervat dreptul de a solicita cheltuieli de judecată pe cale separată.

În ceea ce privește cererea de obligare a pârâțului Consiliul Local al Municipiul Buzău la plata cheltuielilor de judecată, formulată de reclamanții din cererea conexă, instanța o apreciază întemeiată, având în vedere dispozițiile art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă și soluția ce urmează a fi pronunțată în cauză, urmând fi obligat pârâțul Consiliul Local al Municipiul Buzău către reclamanții din cererea conexă la plata sumei de 50 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, dovedite cu chitanța de la fila 31 din dosarul nr.162/114/2017.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite excepția lipsei dovezii calității de reprezentant a SINDICATULUI NAȚIONAL AL POLIȚIȘTILOR FORTUS LEX și excepția lipsei dovezii calității de reprezentant a Cabinetului de Avocat "Tănăsică Oana" în ceea ce privește cererea de chemare

în judecată formulată pentru ZAHEU GHEORGHE ALIN și FILIPOIU STELIAN, invocată de reprezentantul convențional al reclamanților din cererea principală.

Anulează cererea de chemare în judecată principală formulată de reclamanții ZAHEU GHEORGHE ALIN și FILIPOIU STELIAN, în contradictoriu cu pârâții MUNICIPIUL BUZĂU, prin PRIMAR, PRIMARUL MUNICIPIULUI BUZĂU, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZĂU, TOMA CONSTANTIN și PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUZĂU, pentru lipsa dovezii calității de reprezentant.

Respinge excepțiile lipsei calității procesuale pasive a Primarului Municipiului Buzău Toma Constantin, lipsei de interes și inadmisibilității, invocate de pârâțul Municipiul Buzău, prin Primar, ca neîntemeiate.

Admite excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate a Deciziei nr.21/18.08.2016 și a Raportului de audit financiar din data de 18.07.2016, emise de Curtea de Conturi a României – Camera de Conturi Județul Buzău, invocată de Curtea de Conturi a României.

Respinge excepția de nelegalitate a Deciziei nr.21/18.08.2016 și a Raportului de audit financiar din data de 18.07.2016, emise de Curtea de Conturi a României – Camera de Conturi Județul Buzău, invocată de reclamanții din cererea principală, ca inadmisibilă.

Admite excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate a Dispoziției nr.88/09.02.2011 și a Hotărârii nr.3/2011, emise de Consiliul Local Buzău, invocată de pârâțul Consiliul Local al Municipiului Buzău.

Respinge excepția de nelegalitate a Dispoziției nr.88/09.02.2011 și a Hotărârii nr.3/2011, emise de Consiliul Local al Municipiului Buzău, invocată de reclamanții din cererea principală, ca inadmisibilă.

Respinge excepțiile nelegalității și nulității absolute a transformării polițiștilor locali în personal contractual, invocate prin cererea de chemare în judecată principală și cererea de intervenție principală, ca neîntemeiate.

Respinge cererea de chemare în judecată principală formulată de reclamanții SINDICATUL NAȚIONAL AL POLIȚIȘTILOR FORTUX LEX, ALBU EMIL VASILE, ALEXANDRU CAMELIA, ALEXANDRU VASILE, ANDREI AMALIA ECATERINA CRISTINA, ANDREI ION, ANGHEL ADRIAN, ANGHEL ADRIAN EDUARD, ANGHEL JENI, ANGHEL LOREDANA, ANTOFI EDUARD DORINEL, APOSTOL MARIUS DANIEL, BACIU EMIL, BAJAN SORIN, BALAȘ VICTOR, BANU ION, BĂDINOIU MARIANA, BĂLAN MIHAELA, BĂLĂNICĂ LUDOVICA, BĂLĂNICĂ VALERIA, BĂNICĂ CONSTANȚA, BELEȚ MARIA, BINDAR LILE, BLADA DAN FLORIN, BLAGA IONEL, BOERU CRISTINEL, BOLBORICIU CONSTANTIN, BORCEA MANUELA VIORICA, BORFA ANDA, BOROVINĂ COCUȚA, BRATU NICOLAE, BRUTARU FLORENTIN, BULEANDRĂ ZENOVIA, BURCIU EMIL, BURLACU DANIEL VIOREL, BURLOIU OCTAVIAN, BUSUIOC CĂTĂLIN, BUZĂIANU IONEL, BUZĂIANU PAULA, BUZEA CONSTANTIN, BUZOIANU IULIAN, CALOFIRA CARMEN, CALOIAN LENUȚA, CAZAN ADRIANA, CĂPRIȚĂ MIHAI, CERNEA MICU, CHIRIAC VILI VASILE, CHIRIC ADRIANA MARIA, CHIRIȚĂ VIOREL, CHIVU ION, CHIVU TRAIAN, CIOBICĂ TITI, COMIȘ MIRELA, COMȘA MIHAI, CONSTANTIN SORIN GABRIEL, CORBU MARIANA, CORMUȘ CARMEN CONSTANȚA, COSTACHE CORNEL, CRĂCIUN ALEXANDRU, CRĂCIUN ELENA, CRĂCIUN FLORIN VALERIU, CREȚU VASILE SEBASTIAN, CRISTEA FLORICA FLORENTINA, CRISTESCU DANIELA, CRISTIAN DORU, CUREA CĂTĂLIN, DAN DUMITRU, DANȚIȘ IONUȚ VIOREL, DASCĂLU GABRIELA MARIANA, DĂNOIU CONSTANTIN, DIACONU CRISTINA, DINESCU VASILE, DINU LUCIAN MARCIANO, DOBRE ANIȘOARA NELUȚA, DOBRE NICOLAE, DOCUZ GHEORGHE, DORNEANU MIRELA MARINELA, DOROBANȚU CORNELIA, DRAGOMIR AUREL, DRAGOMIR MARIAN, DRAGU VALENTINA, DRAMBOCEANU GABRIEL, DRĂGAN PETRE, DRĂGHICI MIRELA NICOLETA, DRĂGOI LUMINIȚA, DRĂGULIN MARIAN, DUMITRAN GEANINA ALINA, DUMITRAȘCU IULIAN, ENACHE GHEORGHE, ENCIU CODRUȚ, ENE EUGENIA, ENE ION, ENE VASILE, FILIP ANDREEA,

FRONOIU DUMITRU, GATEA MARIANA, GÂLEA ALINA SOFIA, GÂREA IRINEL, GEAMBAȘU VIOREL ADRIAN, GEORGESCU ADRIANA, GHEORGHE ANA CORNELIA, GHEORGHE GABRIEL VALENTIN, GHERGHINA CONSTANȚA, GHERGHINA CONSTANȚA, GILESCU MIRELA ANI, GLONȚ CLAUDIU, GRECEA DANIELA ZOICA, GRIGORE GABRIEL, GRIGORE MARIA MĂDĂLINA, GRIGORE TITI, GRUIA NICULINA, HANGANU GEORGE LAURENȚIU, HOLEOLEO MOISE, IANCU VICTOR, ILIE LIVIU, ION GEORGETA, IONESCU MIOARA, IONESCU NICOLAIE, IONIȚĂ DOREL GHEORGHE, IONIȚĂ IULIANA, IOSIF VASILICĂ, IOSIV MARIAN, IRIMIA VASILE, IRIMIA VIOLETA, ISPAS ANDREEA, JINGA IONEL, LABĂ GHEORGHE, LABĂU JEAN LAURENȚIU, LAMBRU TRAIAN, LAZĂR NICOLAE, LĂUDATU BOGDAN, LENȚOIU MARIAN, LUNGU CRISTINA, LUPAȘCU MARIANA, MANEA DENISA NICOLETA, MANEA GEORGETA, MANEA ION, MANEA MIHAELA, MANOLACHE ADRIAN, MANOLE LILIANA, MARCON AURELIAN LAURENȚIU, MARIN CLAUDIU, MARIN CORNEL, MARIN MARCELA, MARIN VASILE MARCEL, MATE RODICA, MATEI IONUȚ, MIHAI FLORICICA ADRIANA, MIHALCEA IULIAN DANIEL, MILOȘ DIANA DELIA, MIRIȚĂ CRISTIAN, MITREA NICOLAE, MOISE MARIAN, MOVILEANU ELENA, MUNTEANU CONSTANTIN, MUȘAT ALEXANDRU, NAGĂȚ EDUARD LIVIU, NAUM EUGEN, NAUM EUGENIA GETA, NECULA ION, NEDELICU ADRIAN, NEDIANU ADRIANA AURORA, NEGOIȚĂ CORNELIA, NEGOIȚĂ GEORGETA, NEGOIȚĂ VASILICA, NICHÎTELEA SORINEL, NICOLAE MIRCEA, NIȚĂ VICTORAȘ, OANCEA GHEORGHE, OANCEA SIMONA, OLTEANU NINA, ONEL ELENA, ONEL GHEORGHE, OPREA AUREL, OPREA ION, OPREA VALERICA, PAHONȚU CONSTANTIN ARGENTIN, PALALOGA ION, PANAIT ȘTEFAN, PARIȘ MIRELA, PĂDURARU ALEXANDRU PETRE, PĂDURARU MARIAN, PETRE ELENA GABRIELA, PETRE VALENTIN, PETRESCU MIRELA, PETROIU AURELIA, PÎRLITU GHEORGHE, PLĂIAȘU OLIMPIA OLGA, POPA CORNEL, POPA ILIE, POPA MARCELA GEORGETA, POPESCU EUGEN, POPINĂ VALENTINA, POSTELNICU MARIAN, POTERAȘU CECILIA, PRUNĂ ALEXANDRU MIHAI, RĂDUCU MARIAN GABRIEL, RĂDUCANU JENEL, RÎMNICEANU CRISTIAN, ROBE DUMITRA, ROȘCA CHIRIȚĂ, ROȘIORU GHEORGHE, ROȘU LAURENȚIU, ROTARU ION, ROTARU VALERICĂ, ROTEA PETRUȚA, RUDOLOVIC VASILICA, RUSEN MARCEL, SAVA CONSTANTIN, SĂRĂȚEANU PETRE, SĂVULESCU LIVIU ȘTEFAN, SCARLAT ION, SCARLAT SILVIA, SLĂTIEANU IONUȚ, SOARE DUMITRU, SPĂTĂRESCU DANIEL, STANCIU STELUȚA, STĂNESCU MARIUS, STĂNICĂ ELENA, STĂTESCU VALENTIN, STĂTULESCU DANIELA, STOIAN CAMELIA, STOIAN MARIAN, STOICA DUMITRU LAURENȚIU, STOICA FINIȚA, STOICA VALERIU CRISTIAN, STROE FILOFTEIA, STROE ION, ȘERBAN CARMENITA, ȘERBAN LENUȚA, ȘOMOIAG NICULAE, TĂNASE ELENA, TĂNASE MONICA, TÎRLĂ IULIANA, TOADER TEODOR, TRIFAN GEORGEL, TUDOSE CONSTANTIN, TUDOSE CRISTIAN, TUDOSE FLORIAN, TUDOSE VIOREL, TURCULEȚ ELENA, URJAN VASILE, VASILE ADRIAN LAURENȚIU, VASILE TRAIAN, VASILOIU CAMELIUS, VASILE MARIANA MIRELA, VĂDUVA MARCELA MELUȚA, VELCU MIHAELA MIRELA, VLAD NICUȘOR, VOICU MANUELA LETIȚIA, VOINEA FLORIN, ZOTA CONSTANTIN, ZĂBĂVĂ GABRIEL, MIHAI MARIN, ȘCHIOPU MADALINA IULIANA, UDREA VASILE, CLINCIU VERONICA, NICOLESCU LUMINIȚA, DRAGHIA MIHAELA, ANDREI MARIA, SIMION NICOLAE, IANCU EMILIEA REBICA, NAUM POMPILIU MATEI (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorii NAUM EUGENIA GETA și NAUM ANDREEA MARIANA, STĂTESCU NETA (decedată în cursul procesului) și continuată de moștenitorii STĂTESCU VALENTIN și STĂTESCU GEORGE, VLAD CONSTANTIN GHEORGHE (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorii VLAD IONICA și VLAD GEORGIANA RALUCA, GEAMBAȘU VIOREL ADRIAN (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorul

GEAMBAȘU MARINA IRINA, STĂNESCU GHEORGHE (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorii STĂNESCU MARIOARA și HAȘEGANU MARIA, PANAITESCU IONEL (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorii PANAITESCU VERONICA, BOSTAN LUMINIȚA-CRISTINA, PANAITESCU ALEXANDRU IONUȚ, în contradictoriu cu Primăria Municipiului Buzău, ca fiind formulată împotriva unei persoane fără capacitate procesuală de folosință.

În temeiul art.406 C.proc.civ., ia act de renunțarea reclamanților UDREA VASILE, CLINCIU VERONICA, NICOLESCU LUMINIȚA, DRAGHIA MIHAELA, ANDREI MARIA, SIMION NICOLAE și IANCU EMILIEA REBICA la judecata cererii de chemare în judecată formulate în contradictoriu cu pârâții MUNICIPIUL BUZĂU, prin PRIMAR, PRIMARUL MUNICIPIULUI BUZĂU, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZĂU și TOMA CONSTANTIN.

Admite, în parte, cererea de chemare în judecată principală, astfel cum a fost precizată, formulată de reclamanții SINDICATUL NAȚIONAL AL POLIȚIȘTILOR FORTUX LEX, ALBU EMIL VASILE, ALEXANDRU CAMELIA, ALEXANDRU VASILE, ANDREI AMALIA ECATERINA CRISTINA, ANDREI ION, ANGHEL ADRIAN, ANGHEL ADRIAN EDUARD, ANGHEL JENI, ANGHEL LOREDANA, ANTOFI EDUARD DORINEL, APOSTOL MARIUS DANIEL, BACIU EMIL, BAJAN SORIN, BALAȘ VICTOR, BANU ION, BĂDINOIU MARIANA, BĂLAN MIHAELA, BĂLĂNICĂ LUDOVICA, BĂLĂNICĂ VALERIA, BĂNICĂ CONSTANȚA, BELEȚ MARIA, BINDAR LILE, BLADA DAN FLORIN, BLAGA IONEL, BOERU CRISTINEL, BOLBORICIU CONSTANTIN, BORCEA MANUELA VIORICA, BORFA ANDA, BOROVINĂ COCUȚA, BRATU NICOLAE, BRUTARU FLORENTIN, BULEANDRĂ ZENOVIA, BURCIU EMIL, BURLACU DANIEL VIOREL, BURLOIU OCTAVIAN, BUSUIOC CĂTĂLIN, BUZĂIANU IONEL, BUZĂIANU PAULA, BUZEA CONSTANTIN, BUZOIANU IULIAN, CALOFIRA CARMEN, CALOIAN LENUȚA, CAZAN ADRIANA, CĂPRIȚĂ MIHAI, CERNEA MICU, CHIRIAC VILI VASILE, CHIRIC ADRIANA MARIA, CHIRIȚĂ VIOREL, CHIVU ION, CHIVU TRAIAN, CIOBICĂ TITI, COMIȘ MIRELA, COMȘA MIHAI, CONSTANTIN SORIN GABRIEL, CORBU MARIANA, CORMUȘ CARMEN CONSTANȚA, COSTACHE CORNEL, CRĂCIUN ALEXANDRU, CRĂCIUN ELENA, CRĂCIUN FLORIN VALERIU, CREȚU VASILE SEBASTIAN, CRISTEA FLORICA FLORENTINA, CRISTESCU DANIELA, CRISTIAN DORU, CUREA CĂTĂLIN, DAN DUMITRU, DANȚIȘ IONUȚ VIOREL, DASCĂLU GABRIELA MARIANA, DĂNOIU CONSTANTIN, DIACONU CRISTINA, DINESCU VASILE, DINU LUCIAN MARCIANO, DOBRE ANIȘOARA NELUȚA, DOBRE NICOLAE, DOCUZ GHEORGHE, DORNEANU MIRELA MARINELA, DOROBANȚU CORNELIA, DRAGOMIR AUREL, DRAGOMIR MARIAN, DRAGU VALENTINA, DRAMBOCEANU GABRIEL, DRĂGAN PETRE, DRĂGHICI MIRELA NICOLETA, DRĂGOI LUMINIȚA, DRĂGULIN MARIAN, DUMITRAN GEANINA ALINA, DUMITRAȘCU IULIAN, ENACHE GHEORGHE, ENCIU CODRUȚ, ENE EUGENIA, ENE ION, ENE VASILE, FILIP ANDREEA, FRONOIU DUMITRU, GATEA MARIANA, GÂLEA ALINA SOFIA, GÂREA IRINEL, GEAMBAȘU VIOREL ADRIAN, GEORGESCU ADRIANA, GHEORGHE ANA CORNELIA, GHEORGHE GABRIEL VALENTIN, GHERGHINA CONSTANȚA, GHERGHINA CONSTANȚA, GILESCU MIRELA ANI, GLONȚ CLAUDIU, GRECEA DANIELA ZOICA, GRIGORE GABRIEL, GRIGORE MARIA MĂDĂLINA, GRIGORE TITI, GRUIA NICULINA, HANGANU GEORGE LAURENȚIU, HOLEOLEO MOISE, IANCU VICTOR, ILIE LIVIU, ION GEORGETA, IONESCU MIOARA, IONESCU NICOLAIE, IONIȚĂ DOREL GHEORGHE, IONIȚĂ IULIANA, IOSIF VASILICĂ, IOSIV MARIAN, IRIMIA VASILE, IRIMIA VIOLETA, ISPAS ANDREEA, JINGA IONEL, LABĂ GHEORGHE, LABĂU JEAN LAURENȚIU, LAMBRU TRAIAN, LAZĂR NICOLAE, LĂUDATU BOGDAN, LENȚOIU MARIAN, LUNGU CRISTINA, LUPAȘCU MARIANA, MANEA DENISA NICOLETA, MANEA GEORGETA, MANEA ION, MANEA MIHAELA, MANOLACHE ADRIAN, MANOLE

LILIANA, MARCON AURELIAN LAURENȚIU, MARIN CLAUDIU, MARIN CORNEL, MARIN MARCELA, MARIN VASILE MARCEL, MATE RODICA, MATEI IONUȚ, MIHAI FLORICICA ADRIANA, MIHALCEA IULIAN DANIEL, MILOȘ DIANA DELIA, MIRIȚĂ CRISTIAN, MITREA NICOLAE, MOISE MARIAN, MOVILEANU ELENA, MUNTEANU CONSTANTIN, MUȘAT ALEXANDRU, NAGÂȚ EDUARD LIVIU, NAUM EUGEN, NAUM EUGENIA GETA, NECULA ION, NEDELICU ADRIAN, NEDIANU ADRIANA AURORA, NEGOIȚĂ CORNELIA, NEGOIȚĂ GEORGETA, NEGOIȚĂ VASILICA, NICHÎTELEA SORINEL, NICOLAE MIRCEA, NIȚĂ VICTORAȘ, OANCEA GHEORGHE, OANCEA SIMONA, OLTEANU NINA, ONEL ELENA, ONEL GHEORGHE, OPREA AUREL, OPREA ION, OPREA VALERICA, PAHONȚU CONSTANTIN ARGENTIN, PALALOGA ION, PANAIT ȘTEFAN, PARIȘ MIRELA, PĂDURARU ALEXANDRU PETRE, PĂDURARU MARIAN, PETRE ELENA GABRIELA, PETRE VALENTIN, PETRESCU MIRELA, PETROIU AURELIA, PÎRLITU GHEORGHE, PLĂIAȘU OLIMPIA OLGA, POPA CORNEL, POPA ILIE, POPA MARCELA GEORGETA, POPESCU EUGEN, POPINĂ VALENTINA, POSTELNICU MARIAN, POTERAȘU CECILIA, PRUNĂ ALEXANDRU MIHAI, RĂDUCU MARIAN GABRIEL, RĂDUCANU JENEL, RÎMNICEANU CRISTIAN, ROBE DUMITRA, ROȘCA CHIRIȚĂ, ROȘIORU GHEORGHE, ROȘU LAURENȚIU, ROTARU ION, ROTARU VALERICĂ, ROTEA PETRUȚA, RUDOLOVIC VASILICA, RUSEN MARCEL, SAVA CONSTANTIN, SĂRĂȚEANU PETRE, SĂVULESCU LIVIU ȘTEFAN, SCARLAT ION, SCARLAT SILVIA, SLĂTIEANU IONUȚ, SOARE DUMITRU, SPĂTĂRESCU DANIEL, STANCIU STELUȚA, STĂNESCU MARIUS, STĂNICĂ ELENA, STĂTESCU VALENTIN, STĂTULESCU DANIELA, STOIAN CAMELIA, STOIAN MARIAN, STOICA DUMITRU LAURENȚIU, STOICA FINIȚA, STOICA VALERIU CRISTIAN, STROE FILOFTEIA, STROE ION, ȘERBAN CARMENITA, ȘERBAN LENUȚA, ȘOMOIAG NICULAE, TĂNASE ELENA, TĂNASE MONICA, TÎRLĂ IULIANA, TOADER TEODOR, TRIFAN GEORGEL, TUDOSE CONSTANTIN, TUDOSE CRISTIAN, TUDOSE FLORIAN, TUDOSE VIOREL, TURCULEȚ ELENA, URJAN VASILE, VASILE ADRIAN LAURENȚIU, VASILE TRAIAN, VASILOIU CAMELIUS, VASILE MARIANA MIRELA, VĂDUVA MARCELA MELUȚA, VELCU MIHAELA MIRELA, VLAD NICUȘOR, VOICU MANUELA LETIȚIA, VOINEA FLORIN, ZOTA CONSTANTIN, ZĂBĂVĂ GABRIEL, MIHAI MARIN, ȘCHIOPU MADALINA IULIANA, NAUM POMPILIU MATEI (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorii NAUM EUGENIA GETA și NAUM ANDREEA MARIANA, STĂTESCU NETA (decedată în cursul procesului) și continuată de moștenitorii STĂTESCU VALENTIN și STĂTESCU GEORGE, VLAD CONSTANTIN GHEORGHE (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorii VLAD IONICA și VLAD GEORGIANA RALUCA, GEAMBAȘU VIOREL ADRIAN (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorul GEAMBAȘU MARINA IRINA, STĂNESCU GHEORGHE (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorii STĂNESCU MARIOARA și HAȘEGANU MARIA, PANAITESCU IONEL (decedat în cursul procesului) și continuată de moștenitorii PANAITESCU VERONICA, BOSTAN LUMINIȚA-CRISTINA și PANAITESCU ALEXANDRU IONUȚ, în contradictoriu cu pârâții MUNICIPIUL BUZĂU, prin Primar, PRIMARUL MUNICIPIUL BUZĂU, TOMA CONSTANTIN și CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZĂU.

Admite cererea conexă formulată de reclamanții ANDREI MARIUS ȘTEFAN, ARGHIR NECULAI, BOLBORICIU CONSTANTIN, CĂPRIȚĂ MIHAI, COMĂNESCU ZENOVIA, COMȘA MIHAI, COSTACHE MĂDĂLIN ADRIAN, CRISTEA ION, DOBRE CONSTANTIN DOBRE NICOLAE, DOROBANȚU CORNELIA, DUMITRU NICOLAE, ENE ION, IORDĂCHESCU EMIL MARIUS, JINGA IONEL, MIHALCEA IULIAN DANIEL, NEDELICU ADRIAN, NICOLAE MIRCEA, PASCU PETRE, PETRACHE IULIANA, STEGARU MARCEL, TURCULEȚ ELENA, VASILE TRAIAN, BALAȘ VASILE CIPRIAN, DRAGOMIRESCU (MEDIANU) ADRIANA, DRAGOMIR AUREL,

FRICOSU ELENA, IONIȚĂ DOREL GHEORGHE, GLONȚ CLAUDIU, IONIȚĂ GHEORGHE, IOSIF VASILICĂ, OANCEA SIMONA, RĂDUCANU JENEL, SĂRARU GHEORGHE, TOADER LEONAR, ZOTA ADRIAN GRIGORE și ZĂBAVĂ GABRIEL, în contradictoriu cu pârâțul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZĂU.

Admite, în parte, cererea de intervenție principală formulată de intervenienta MATEI OANA SIMONA, în contradictoriu cu pârâții MUNICIPIUL BUZĂU, prin PRIMAR, PRIMARUL MUNICIPIULUI BUZĂU, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZĂU, TOMA CONSTANTIN și PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUZĂU.

Anulează Hotărârea nr.193/18.10.2016 a Consiliului Local al Municipiului Buzău, privind aprobarea organigramei, numărului de personal și statului de funcții din cadrul aparatului de specialitate al primarului pentru anul 2016, precum și anexele la aceasta.

Obligă pe pârâții MUNICIPIUL BUZĂU, prin PRIMAR, PRIMARUL MUNICIPIULUI BUZĂU, TOMA CONSTANTIN și CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZĂU, în solidar, la plata a câte 2500 lei, reprezentând despăgubiri pentru daune morale, reclamantilor ALBU EMIL VASILE, ALEXANDRU CAMELIA, ALEXANDRU VASILE, ANDREI AMALIA ECATERINA CRISTINA, ANDREI ION, ANGHEL ADRIAN, ANGHEL ADRIAN EDUARD, ANGHEL JENI, ANGHEL LOREDANA, ANTOFI EDUARD DORINEL, APOSTOL MARIUS DANIEL, BACIU EMIL, BAJAN SORIN, BALAȘ VICTOR, BANU ION, BĂDINOIU MARIANA, BĂLĂNICĂ LUDOVICA, BĂLĂNICĂ VALERIA, BĂNICĂ CONSTANȚA, BELEȚ MARIA, BINDAR LILE, BLADA DAN FLORIN, BLAGA IONEL, BOERU CRISTINEL, BOLBORICIU CONSTANTIN, BORCEA MANUELA VIORICA, BORFA ANDA, BOROVINĂ COCUȚA, BRATU NICOLAE, BRUTARU FLORENTIN, BULEANDRĂ ZENOVIA, BURLACU DANIEL VIOREL, BURLOIU OCTAVIAN, BUZĂIANU IONEL, BUZĂIANU PAULA, BUZEA CONSTANTIN, BUZOIANU IULIAN, CALOFIRA CARMEN, CALOIAN LENUȚA, CAZAN ADRIANA, CĂPRIȚĂ MIHAI, CERNEA MICU, CHIRIAC VILI VASILE, CHIRIC ADRIANA MARIA, CHIRIȚĂ VIOREL, CHIVU ION, CHIVU TRAIAN, CIOBICĂ TITI, COMIȘ MIRELA, COMȘA MIHAI, CONSTANTIN SORIN GABRIEL, CORBU MARIANA, CORMUȘ CARMEN CONSTANȚA, COSTACHE CORNEL, CRĂCIUN ALEXANDRU, CRĂCIUN ELENA, CRĂCIUN FLORIN VALERIU, CREȚU VASILE SEBASTIAN, CRISTEA FLORICA FLORENTINA, CRISTESCU DANIELA, CRISTIAN DORU, CUREA CĂTĂLIN, DAN DUMITRU, DANȚIȘ IONUȚ VIOREL, DASCĂLU GABRIELA MARIANA, DĂNOIU CONSTANTIN, DIACONU CRISTINA, DINESCU VASILE, DINU LUCIAN MARCIANO, DOBRE ANIȘOARA NELUȚA, DOBRE NICOLAE, DOCUZ GHEORGHE, DORNEANU MIRELA MARINELA, DOROBANȚU CORNELIA, DRAGOMIR AUREL, DRAGOMIR MARIAN, DRAGU VALENTINA, DRĂGAN PETRE, DRĂGHICI MIRELA NICOLETA, DRĂGOI LUMINIȚA, DRĂGULIN MARIAN, DUMITRAȘCU IULIAN, ENACHE GHEORGHE, ENCIU CODRUȚ, ENE EUGENIA, ENE ION, ENE VASILE, FILIP ANDREEA, FRONOIU DUMITRU, GATEA MARIANA, GÂREA IRINEL, GEAMBAȘU VIOREL ADRIAN, GEORGESCU ADRIANA, GHEORGHE ANA CORNELIA, GHEORGHE GABRIEL VALENTIN, GHERGHINA CONSTANȚA, GHERGHINA CONSTANȚA, GILESCU MIRELA ANI, GLONȚ CLAUDIU, GRECEA DANIELA ZOICA, GRIGORE GABRIEL, GRIGORE MARIA MĂDĂLINA, GRIGORE TITI, GRUIA NICULINA, HANGANU GEORGE LAURENȚIU, HOLEOLEO MOISE, IANCU VICTOR, ILIE LIVIU, ION GEORGETA, IONESCU MIOARA, IONESCU NICOLAIE, IONIȚĂ DOREL GHEORGHE, IONIȚĂ IULIANA, IOSIF VASILICĂ, IRIMIA VASILE, IRIMIA VIOLETA, JINGA IONEL, LABĂ GHEORGHE, LABĂU JEAN LAURENȚIU, LAMBRU TRAIAN, LAZĂR NICOLAE, LĂUDATU BOGDAN, LENȚOIU MARIAN, LUNGU CRISTINA, LUPAȘCU MARIANA, MANEA DENISA NICOLETA, MANEA GEORGETA, MANEA ION, MANEA MIHAELA, MANOLACHE ADRIAN, MANOLE LILIANA, MARCON AURELIAN LAURENȚIU, MARIN CLAUDIU, MARIN CORNEL, MARIN MARCELA, MARIN VASILE MARCEL, MATE RODICA, MATEI

IONUȚ, MIHAI FLORICICA ADRIANA, MIHALCEA IULIAN DANIEL, MILOȘ DIANA DELIA, MIRIȚĂ CRISTIAN, MITREA NICOLAE, MOISE MARIAN, MOVILEANU ELENA, MUNTEANU CONSTANTIN, MUȘAT ALEXANDRU, NAGĂȚ EDUARD LIVIU, NAUM EUGEN, NAUM EUGENIA GETA, NECULA ION, NEDELICU ADRIAN, NEDIANU ADRIANA AURORA, NEGOIȚĂ CORNELIA, NEGOIȚĂ GEORGETA, NEGOIȚĂ VASILICA, NICHÎTELEA SORINEL, NICOLAE MIRCEA, NIȚĂ VICTORAȘ, OANCEA GHEORGHE, OANCEA SIMONA, OLTEANU NINA, ONEL ELENA, ONEL GHEORGHE, OPREA AUREL, OPREA ION, OPREA VALERICA, PAHONȚU CONSTANTIN ARGENTIN, PALALOGA ION, PANAIT ȘTEFAN, PARIȘ MIRELA, PĂDURARU ALEXANDRU PETRE, PĂDURARU MARIAN, PETRE ELENA GABRIELA, PETRE VALENTIN, PETRESCU MIRELA, PETROIU AURELIA, PÎRLITU GHEORGHE, PLĂIAȘU OLIMPIA OLGA, POPA CORNEL, POPA ILIE, POPA MARCELA GEORGETA, POPINĂ VALENTINA, POSTELNICU MARIAN, POTERAȘU CECILIA, PRUNĂ ALEXANDRU MIHAI, RĂDUCU MARIAN GABRIEL, RĂDUCANU JENEL, RÎMNICEANU CRISTIAN, ROBE DUMITRA, ROȘCA CHIRIȚĂ, ROȘIORU GHEORGHE, ROȘU LAURENȚIU, ROTARU ION, ROTARU VALERICĂ, ROTEA PETRUȚA, RUDOLOVIC VASILICA, RUSEN MARCEL, SAVA CONSTANTIN, SĂRĂȚEANU PETRE, SĂVULESCU LIVIU ȘTEFAN, SCARLAT ION, SCARLAT SILVIA, SLĂTIEANU IONUȚ, SOARE DUMITRU, SPĂTĂRESCU DANIEL, STANCIU STELUȚA, STĂNESCU MARIUS, STĂNICĂ ELENA, STĂTESCU VALENTIN, STĂTULESCU DANIELA, STOIAN CAMELIA, STOIAN MARIAN, STOICA DUMITRU LAURENȚIU, STOICA FINIȚA, STOICA VALERIU CRISTIAN, STROE FILOFTEIA, STROE ION, ȘERBAN CARMENITA, ȘERBAN LENUȚA, ȘOMOIAG NICULAE, TÂNASE ELENA, TÂNASE MONICA, TÎRLĂ IULIANA, TOADER TEODOR, TRIFAN GEORGEL, TUDOSE CONSTANTIN, TUDOSE FLORIAN, TUDOSE VIOREL, TURCULEȚ ELENA, URJAN VASILE, VASILE ADRIAN LAURENȚIU, VASILE TRAIAN, VASILOIU CAMELIUS, VĂDUVA MARCELA MELUȚA, VELCU MIHAELA MIRELA, VLAD NICUȘOR, VOICU MANUELA LETIȚIA, VOINEA FLORIN, ZOTA CONSTANTIN, ZĂBAVĂ GABRIEL, MIHAI MARIN, ȘCHIOPU MADALINA IULIANA, NAUM POMPILIU MATEI (decedat în cursul procesului) prin moștenitori, STĂTESCU NETA (decedată în cursul procesului) prin moștenitori, VLAD CONSTANTIN GHEORGHE (decedat în cursul procesului) prin moștenitor, GEAMBAȘU VIOREL ADRIAN (decedat în cursul procesului) prin moștenitori, STĂNESCU GHEORGHE (decedat în cursul procesului) prin moștenitori, PANAITESCU IONEL (decedat în cursul procesului) prin moștenitori, precum și intervenientei MATEI OANA SIMONA.

Respinge cererea formulată de reclamanții ISPAS ANDREEA, POPESCU EUGEN, BĂLAN MIHAELA, BURCIU EMIL, BUSUIOC CĂTĂLIN, DRĂMBOCEANU GABRIEL, DUMITRAN GEANINA ALINA, IOSIV MARIAN, TUDOSE CRISTIAN, GÂLEA ALINA SOFIA și VASILE MARIANA MIRELA de obligare a pârâților MUNICIPIUL BUZĂU, prin PRIMAR, PRIMARUL MUNICIPIULUI BUZĂU, TOMA CONSTANTIN și CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZĂU la plata despăgubirilor, ca neîntemeiată.

Respinge, în rest, cererea principală, ca neîntemeiată.

Respinge, în rest, cererea de intervenție principală, formulată de intervenienta MATEI OANA SIMONA, în contradictoriu cu pârâții MUNICIPIUL BUZĂU, prin PRIMAR, PRIMARUL MUNICIPIULUI BUZĂU, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BUZĂU, TOMA CONSTANTIN și PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUZĂU, ca neîntemeiată.

Ia act că reclamanții din cererea principală, intervenienta principală și pârâțul Municipiul Buzău și-au rezervat dreptul de a solicita cheltuieli de judecată pe cale separată.

Obligă pe pârâțul Consiliul Local al Municipiul Buzău către reclamanții din cererea conexă la plata sumei de 50 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Cererea de recurs se va depune la Tribunalul Buzău.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei în data de 26.01.2026.

Președinte
Daniela Bratulea

Grefier
Nicoleta Oancea

Red. D.B.
Tehnored. D.B./N.O.
12 ex ./ 04.08.2026